

Căsătoria și Familia: Dimensiunea care Lipsește

@ 2005 Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională. Tipărită în SUA.

Toate drepturile rezervate. Scripturile în această broșură sunt citate din traducerea românească a lui Dumitru Cornilescu prin e-Sword □ copyright 2000-2005 Rick Myers, www.e-Sword.net, toate drepturile rezervate mondial (dacă nu este menționat altfel).

Autor: David Treybig *Autori Contributori:* Scott Ashley, Larry Neff

Critici Editoriali: John Bald, Roger Foster, Bruce Gore, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Richard Thompson, Lyle Welty,.

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de **Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association]**.

Introducere

„Oare nu i-a făcut El ca să fie o singură făptură cu trup și suflet? și această făptură întrunită ce năzuiește ea? Urmași de la Dumnezeu!” (Maleahi 2:15, Biblia Ortodoxă Română).

Bucuria unei căsătorii fericite binecuvântată cu copii iubitori, ascultători, care trec ușor dela copilărie la adulți răspunzători, este visul celor mai mulți oameni. Dorința aceasta, aflată aproape în fiecare națiune și cultură, pare să fie instalată genetic în mințile și în constituția noastră.

Tradițional, căsătoria a fost o legătură exclusivă între un bărbat și o femeie care a inclus cel mai intim dintre acte, uniunea sexuală.

Totuși, în ultimii ani acest tipar este în schimbare. Unii aleg să aibă copiii în afara căsătoriei iar alții optează pentru relații sexuale cu același gender. Cu toate acestea, se pare că fiecare își dorește bucuria și binecuvântările familiei.

Chiar și acei care deviază dela tradiție doresc ca relația lor să fie numită „căsătorie” și unitatea lor socială „familie.” Perechile homosexuale, neputincioase de a se reproduce, se străduiesc să adopte copii sau fac alte aranjamente ca și ei să poată avea urmași.

Nu este ironic că experimenterii sociali doresc nomenclatura și fructele căsătoriei tradiționale dar nu vor să urmeze rețeta tradițională? Cum se face că noi, ființele omenești, suntem atrași atâta de termenii *căsătorie* și *familie*?

Căsătoria: va supraviețui?

Privind la condiția căsătoriei de astăzi nu este nici o îndoială că instituția este sub un atac serios. În națiunile Occidentale, incluzând Statele Unite, Canada și Europa, aproape jumătate din căsătoriile de prima dată se sfârșesc în divorț. Lume care spune de bună voie „Da,” sfârșesc din ce în ce mai mult prin a spune „Numai vreau.”

Bazat pe ratele de faliment ale căsătoriilor de astăzi, unii sociologi au prezis că în curând căsătoriile vor deveni demodate. Dar în ciuda șanselor crescute împotriva unei relații fericite, pe viață, perechile încă se căsătoresc și speră să-și petreacă viața împreună.

Dece continuăm noi atunci să urmărim acest ideal? Și unde se pune Dumnezeu în tablou? A avut El de a face cu instituția căsătoriei și, dacă da, ne-a lăsat El instrucțiuni? Când nimic altceva nu va mai reuși, poate că atunci vom citim instrucțiunile Lui!

Bine-nțeles, problemele întâlnite în căsătorie nu sunt limitate numai la bărbați și neveste atunci când sunt amestecați și copiii. Pentru că atunci, când ei intră în amestec, și ei suferă consecințele relației părinților lor – dacă este solidă și puternică sau cu probleme și defectă.

Creșterea copiilor se află în criză

O criză în creșterea copiilor s-a dezvoltat în parte din cauza crizei în căsătorii. Reflectând consecințele divorțului, și a părinților care nu știu cum să fie părinți, copiii sosesc la ușile școlilor fără să știe cum să învețe. Școlile sunt acum însărcinate cu învățarea copiilor a principiilor de bază cum sunt a fi civilizată și respectuos, care erau învățate universal de la părinți și care astfel îi preparau pe copii să învețe la școală.

Acum școlile trebuie să-i învețe pe copii principiile acestea fundamentale mai înainte să poată spera să-i educe. În conjuncție cu sarcina adițională de a-i prepara pe copii să învețe, școlile astăzi sunt criticate sever, de părinți pretențioși, că nu fac o treabă mai bună în a-i învăța pe copiii lor.

Psihologul Robert Evans, susține că criza sistemului educativ al Statelor Unite nu este una de școlarizare (cum se plâng adesea ziarele, părinții și conducătorii guvernelor) dar *o criză de creștere a copiilor*.

După spusele lui Evans, „Simptomele acestei crize – o deteriorare rapidă a politeții, a valorilor, eticei de lucru și realizărilor academice a multor tineri – apar cel mai vivid la școală, astfel criza este adesea văzută ca educațională, dar începe cu mult înainte de școală și se extinde cu mult dincolo de ea... Cauzele ei imediate zac acasă cu părinții, care suferă de o răspândire largă de lipsă de încredere și competență” (Family Matters: How School Can Cope With the Crisis in Childrearing [*Probleme de Familie: Cum poate școala să facă față crizei în creșterea copiilor*], 2004, p. xi).

Unde putem afla răspunsurile?

Deci care sunt cheile unei căsătorii și familii fericite și cu succes? Recunoscând valoarea unică pe care căsătoria o oferă atât indivizilor cât și comunităților, multe biserici oferă acum (în unele cazuri o pretind) consfătuire prenupțială pentru perechi înainte de a le oficia căsătoria. Unele perechi preferă un nou tip de căsătorie numit „căsătorie de legământ” [„covenant marriage”], – o relație mult mai dificil de terminat – într-un efort să facă căsătoriile lor „imposibil de divorțat” [„divorce-proof”].

Au fost înființate multe organizații și programe care să întărească familia și căsătoria. Consilieri specializați în ajutorarea perechilor de a-și repara relațiile stricate și în ajutorarea părinților în creșterea copiilor. Dar rezultatele sunt limitate și nu prea încurajatoare. Căsătoriile încă se termină în divorț și criza în creșterea copiilor continuă.

Ce putem noi oferi, în acest ocean de cunoștințe, să te poată ajuta să trăiești o căsătorie mai bună și copii mulțumiți, respectuoși și responsabili, care să aibă succes la școală și în viață? Răspunsul este *o înțelegere clară* a scopului lui Dumnezeu pentru căsătorie și familie, motivele principale de ce oamenii întâmpină greutăți în zonele acestea și lucrurile practice pe care tu le poți face ca să-ți întărești căsătoria și familia.

Alătură-te nouă să explorăm calea dezvăluită de Dumnezeu și pașii pe care poți să-i iei ca să te bucuri de visul universal al unei familii și căsătorii fericite și cu succes.

Căsătoria și Familia: Semnificația spirituală

*„Dar tuturor celor ce L-au primit...le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”
(Ioan 1:12).*

Speranța într-o căsătorie fericită, satisfăcătoare, cu persoana pe care o iubim cel mai profund, este una dintre dorințele cele mai aprinse ale bărbaților și femeilor. Împărțind fericiți speranțele, visurile, succesul și experiențele întregii vieți, în cel mai intim mod, este una dintre cele mai satisfăcătoare activități.

O căsătorie bună, binecuvântată mai departe cu copiii fericiți, respectuoși, care au succes și care pot produce același fel de nepoți, este încoronarea unei vieți bune. Și ce mai viață este aceasta! Ce succes! Dacă ar fi posibil am fi fericiți să avem povestea aceasta ca fiind povestea noastră. Tabloul acesta idealist este visul universal. Fiecare dorește rezultatele, dar nu fiecare vrea să trăiască viața care le produce.

Dela început Dumnezeu a dezvăluit căsătoria ca fiind o uniune specială între un bărbat și o femeie, pentru că, s-o spunem pe șleau, acela a fost modul potrivit de a avea copiii. Relația sexuală, între bărbatul și femeia uniți prin căsătorie, a produs copiii în cadrul acelei familii. Totuși beneficiile căsătoriei tradiționale se extind dincolo de reproducere.

Cercetările continuă să arate că bărbații și femeile, când sunt căsătoriți cu cineva de sexul opus, trăiesc vieți mult mai lungi și mai fericite. În uniunile acestea tradiționale, copiii de asemenea cresc, în general, mai bine adaptați social și cu mai mult succes financiar decât copiii care au crescut în aranjamente diferite.

Cu siguranță că se poate face un caz puternic în favoarea căsătoriilor monogame între un bărbat și o femeie. Prin paginile acestei publicații vom vedea de asemenea că este și un caz biblic incontestabil pentru uniunile tradiționale. Experiența a arătat din nou și din nou, că directivele acestea biblice pentru relații și pentru a fi un bun părinte sunt cele care lucrează cel mai bine.

Există reguli?

Dar înainte de a ajunge la instrucțiunile acestea biblice trebuie să recunoaștem că multă lume nu este sigură dacă Dumnezeu există cu adevărat sau dacă instrucțiunile Lui sunt relevante astăzi.

Unii cred că ființele omenești au apărut în existență prin forțe evoluționare, urmând o selecție naturală oarbă și supraviețuirea celui mai bine dotat. Teoria aceasta postulează că oamenii, pur și simplu, sunt numai animale la un nivel mai înalt și că nu există legi spirituale care să îndrume comportarea omenească, nu există cerința de a avea relații sexuale numai în cadrul căsătoriei.

Experimentând din perspectiva aceasta, sau simplu pentru că nu au vrut să urmeze instrucțiunile biblice, bărbații și femeile, de-a lungul veacurilor, au încercat multe relații sexuale

diferite, inclusiv sex înainte de căsătorie, adulter, poligamie (un bărbat cu mai multe neveste), poliandria (o femeie cu mai mulți bărbați), homosexualitatea și căsătoriile în grup.

Astăzi, sexul înaintea căsătoriei, adulterul și relațiile homosexuale au căpătat o acceptare mai largă – provocând și subminând căsătoria tradițională. Presupunerea multora, inclusiv guverne și judecători, legalizând acceptarea tuturor punctelor de vedere a oamenilor, indiferent de practicile și stilul lor ce viață, este că toate alegerile sunt egale – că oameni pot face orice le-ar place. Trist, dar atitudinea aceasta este presupus să fie moral superioară tuturor celorlalte.

Am fost noi desemnați pentru căsătorie și familie?

Totuși, cu toată experimentarea sexuală, aproape fiecare dorește aceeași viață bună, inclusiv copiii. Pare ca și cum toată lumea a fost programată psihologic să dorească să fie căsătorită și cu familie.

Dar de ce suntem noi astfel? Este posibil să fi fost concepuți dela început în felul acesta de un Creator? Ce s-ar fi întâmplat cu rasa omenească dacă bărbații și femeile nu ar fi fost creați cu o dorință pentru activitatea sexuală care să asigure procrearea, o dorință pentru intimitatea atât emoțională cât și fizică cu o altă persoană și o dorință pentru urmași?

A fost o simplă șansă că lucrurile s-au potrivit astfel? Suntem noi simpli norocoși? Pentru acei care au ochi să vadă, trăsăturile acestea înnăscute sunt simpli indicatori în plus, între mulți alții, care arată toți spre concluzia inevitabilă că omenirea a fost desenată și creată de Dumnezeu. Biblia explică cum noi am fost creați în propria imagine a lui Dumnezeu (Genesa 1:27) – însemnând în modul cum apărem în general precum și cu minți cu care să gândim.

Un principiu important dezvăluit aici, continuat în căsătorie și familie, este că viața omenească este șablonată după entități spirituale, ne-fizice, nevăzute. Întocmai cum ființele omenești au fost create în imaginea lui Dumnezeu, căsătoria și familia au fost șablonate după concepții spirituale. (Pentru a afla mai mult despre originea omenirii, cere broșurile noastre gratuite: *Creație sau Evoluție – are vre-o importanță ce crezi?* [Creation or Evolution: Does It Really Matter What You Believe?] și *Există Dumnezeu? Întrebarea fundamentală a vieții* [Life's Ultimate Question: Does God Exist?]) sau coboară-le de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.html).

Dumnezeu, Desenatorul căsătoriei și al familiei

Pentru a înțelege semnificația spirituală a căsătoriei și a familiei, trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu, Creatorul nostru, și să aflăm care a fost intenția Lui în crearea rasei omenești.

În timp ce ne-am putea duce la prima carte din Biblie, Genesa, să aflăm despre căsătorie și cum a creat Dumnezeu primele ființe umane (ceva ce vom acoperi în mai mult amănunt mai târziu), trebuie să ne ducem la alte secțiuni ale Cuvântului Lui Dumnezeu ca să aflăm *dece* ne-a creat așa cum suntem.

Când ne întoarcem spre pasajele acestea, aflăm despre un plan pe care Dumnezeu l-a avut nu numai pentru Adam și Eva, primele ființe omenești, dar pentru întreaga omenire – fiecare persoană care a trăit sau avea să trăiască. Aflăm de asemenea că planul acesta, care a fost determinat înainte de fundația lumii, este reflectat în căsătorie și familie.

Cu puțin înainte ca Isus Hristos să fi venit pe pământ să trăiască ca Dumnezeu încarnat, unul dintre discipolii Săi, Ioan, a scris o carte ca să dovedească contemporanilor săi și omenirii de astăzi că Isus a fost într-adevăr Dumnezeu.

În cartea aceasta, Ioan spune despre Isus: „El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă *copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:10-12, accentuarea adăugată peste tot).

Fraza „*copii ai lui Dumnezeu*” ne spune că Dumnezeu își creează *propria Sa* familie. Pasaje în plus ne dezvăluie același adevăr uimitor. În Evrei 2:10 aflăm că Isus a fost și continuă să fie amestecat în planul lui Dumnezeu și în scopul „să ducă pe mulți fii la slavă.”

Pavel, un alt scriitor din primul secol al unor porțiuni din Noul Testament al Bibliei, a observat că ființele omenești sunt într-adevăr „din neamul lui...” (Faptele Apostolilor 17:28-29). Acest același autor a scris de asemenea de „Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ” (Efeseni 3:14-15).

Dumnezeu ne-a desemnat să fim parte din familia Lui

Pavel a încurajat de asemenea poporul lui Dumnezeu din Corint cu promisiunea Lui specifică: „Deaceia: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi, fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic” (2 Corinteni 6:17-18).

Întocmai ca și familiile omenești în care se nasc copiii și care sunt parte din familiile lor, Dumnezeu a creat inițial pe Adam și Eva și descendenții lor – noi toți – *să devenim parte din familia Lui*. Familiile fizice sunt astfel un tip al *propriei familii spirituale a lui Dumnezeu*.

Continuând tema aceasta, Apocalipsa 21:7 adaugă: „Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și *el va fi fiul Meu*.” Scripturile acestea și altele ne spun că planul lui Dumnezeu, dela bun început, a fost ca mai întâi să-i creeze pe oameni ca ființe temporare cu carne și sânge, supuși morții, și atunci să ne dea ocazia să trăim veșnic ca ființe spirituale în familia Sa. Dacă îi răspundem lui Dumnezeu, prin dragoste și supunere, Dumnezeu ne oferă promisiunea aceasta măreață.

Dumnezeu eventual va face oferta aceasta, de a deveni parte din familia Lui, fiecărei ființe omenești. Explicând dragostea lui Dumnezeu pentru toți copiii Săi, un alt discipol, Petru, a scris: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și *dorește ca nici unul să nu piară*, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9). Dumnezeu dorește ca nici unul să nu piardă ocazia aceasta de o viață – ocazia pentru viața veșnică!

Acesta este scopul în general, transcendent, al lui Dumnezeu pentru crearea omenirii – să ne ofere ocazia de a deveni parte din familia Sa eternă, proprii Săi copiii. Dacă ne pocăim și ne botezăm, atunci putem primi darul acesta minunat. Când suntem botezați, primim Duhul Sfânt al lui Dumnezeu (Faptele Apostolilor 2:38) – ceva ce ne va pune deoparte ca fiind copiii Săi. Pavel, în Romani 8:14, explică „Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt *fii ai lui Dumnezeu*.”

Devenind copiii Tatălui

Marele scop al lui Dumnezeu pentru a produce fii și fiice literal în familia Sa a fost în efect încă înainte de începutul lumii. Dumnezeu se reproduce, creând copiii care vor poseda caracterul Său drept și sfânt și, cu timpul, vor împărtăși viața veșnică cu El ca ființe spirituale cu natura Sa divină!

De sigur, când răspundem poruncii lui Dumnezeu, de a ne pocăi și a ne boteza, noi încă trăim ca ființe fizice omenești, ne fiind încă schimbați în duhuri. Pentru a-i reasigura pe noii creștini

botezați, Pavel compară procesul acesta de devenire a copiilor lui Dumnezeu cu maniera prin care, în societatea Romană a epocii lui, cineva putea ajunge să primească toate drepturile și privilegiile ca fiu și moștenitor într-o familie, prin adoptarea lui în acea familie.

În versul 15 Pavel continuă, „Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!” Adăugat la promisiunea de a deveni fii lui Dumnezeu, versul acesta arată că relația noastră cu Dumnezeu poate deveni atât de apropiată și personală încât ne putem referi la El ca la „Tăticul! Tată!” – înțelesul lui „Ava! Tată!”

Pavel continuă să ne explice în versul 17 că „dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.”

În societatea Romană a epocii lui Pavel, un tată putea să-l declare pe fiul său ca fiind complet fiul său și moștenitor când fiul atinge o anumită vârstă de maturitate. Înainte de declarația aceasta, fiul era ținut într-o poziție inferioară cu a tatălui. Dar când era declarată atingerea vârstei, fiul devenea investit legal cu toate drepturile, împuternicirile și privilegiile de fiu și moștenitor al tatălui său.

Pavel se referă la procesul acesta în Romani 8 (și Galateni 4, unde folosește limbaj foarte asemănător pentru a-și exprima aceeași părere). Procesul nu era complet până când fiul nu atinge o anumită vârstă și primea toate drepturile și privilegiile.

Continuând tema aceasta, Pavel a scris în versul 23: „dar și noi, cari avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”

Pavel explică cum situația noastră de acum este asemănătoare cu aceea a copiilor care nu au atins încă punctul de a avea toate drepturile de fii – deși vom obține acea stare prin învierea la imortalitate la sosirea lui Hristos (1 Tesaloniceni 4:15-17).

Inspirarea lui Pavel de Dumnezeu ca să folosească analogia aceasta subliniază realitatea și garanția absolută pe care o face Dumnezeu că și noi putem într-adevăr să devenim copiii Lui, în final, trăind pentru totdeauna în familia Sa. Promisiunea lui Dumnezeu de a avea drepturi complete ca fii va fi acordată la înviere sau la schimbarea dela mortalitate la imortalitate, când vom fi investiți cu toată puterea și privilegiile unui fiu divin.

Reflectând gândurile acestea, Ioan scrie în 1 Ioan 3:1-3: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat.”

Uimitorul adevăr dezvăluit în versurile acestea este că noi, ca și Hristos, vom avea viață veșnică cu putere și slavă neimaginabilă! Ca să avem o sclipire de cum va fi aparența noastră glorificată, citim în Apocalipsa 1:12-16, unde este descrisă aparența glorificată a lui Hristos. (Pentru a afla mai mult despre ce înseamnă să ne purificăm pentru a deveni un copil al lui Dumnezeu, cere broșura noastră gratuită *Transformându-ți viața: Procesul de convertire* [*Transforming your life: The Process of Conversion*] sau coboar-o de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.html .

Pus simplu, planul lui Dumnezeu pentru omenire este planul *unei familii*. Acum ce se petrece cu căsătoria?

Implicația spirituală a căsătoriei

Asemănător cu felul în care o familie omenească reflectă planul lui Dumnezeu de a avea o familie, căsătoria omenească reflectă o relație *spirituală*. Căsătoria omenească este modelată după relația dintre Isus Hristos și Biserică.

Observă cum explică Pavel concepția aceasta. După ce discută responsabilitățile soților și a soțiilor și relația dintre ei, Pavel spune: „Taina aceasta este mare - (*vorbesc despre Hristos și despre Biserică*). Încolo fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat” (Efeseni 5:32-33).

Ce exemplu frumos este relația dintre Hristos și Biserică! Pavel explică mai departe că Hristos a iubit Biserica atât de mult încât Și-a dat viața pentru Ea (versul 25). Cum am putea, acei dintre noi în Biserică, să ne îndoim vre-odată de dragostea Lui pentru noi? Cum am putea noi să nu răspundem lucrurilor pe care El ni le cere să facem?

Înțelegerea căsătoriei dintre un bărbat și o femeie, ca fiind un tip al relației dintre Hristos și Biserică, este înțeleasă și mai mult printr-o viziune dezvăluită de Isus Hristos lui Ioan la sfârșitul primului secol. Ioan a înregistrat viziunea aceasta în ultima carte a Bibliei, cartea Apocalipsa.

După ce Isus se reîntoarce ca să ia în stăpânire împărățiile pământului și să stabilească Împărăția lui Dumnezeu, El dezvăluie că avea să fie angajat într-o nuntă foarte specială.

Aici este cum a înregistrat Ioan viziunea: „Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-i dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in suptire, strălucitor, și curat.” - (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” (Apocalipsa 19:7-9).

Sfinții credincioși, care au făcut parte din Biserica fondată de Isus Hristos, vor deveni Mireasa lui Hristos. Comportarea lor neprihănită este asemănată cu lenjeria fină, costisitoare.

O căsătorie omenească fericită ne dă astfel o introspecție într-o căsătorie mai mare – una care cu adevărat va dura veșnic pentru că ambele părți vor fi duhuri. Asemănător, și în legătură apropiată cu familia, căsătoria ne dă o fereastră de introspecție în dragostea și planul lui Dumnezeu pentru omenire. Deoarece căsătoriile omenești sunt concepute după relația aceasta spirituală, ele ne pot ajuta să pricepem această fațetă prezentă și viitoare a relației cu Dumnezeu.

Acum, pentru că avem o înțelegere mai bună a vederii lui Dumnezeu a ceea ce reprezintă căsătoria și familia, putem să examinăm mai în de aproape instrucțiunile date de El privitor la căsătorie.

Manualul de instrucțiuni al lui Dumnezeu pentru căsătorie

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup” (Genesa 2:24).

Când ne cumpărăm un aparat sau o unealtă nouă, este foarte obișnuit să citim pe afara cutiei de ambalaj: „Puțină asamblare poate fi necesară. Instrucțiunile sunt înăuntru.” Desigur, mulți dintre noi nu se preocupă cu instrucțiunile. Asamblăm obiectul cât putem de bine. Și uneori aceasta lucrează. Dar dacă nu, trebuie să ne ducem înapoi să citim direcțiile ca să găsim unde am greșit. După cum zice vechea zicală, „Când totul cade, citește direcțiile.”

Când este vorba să assembleze o căsătorie, multe perechi au folosit aceeași metodă. Ei o fac fără să se îngrijească să citească instrucțiunile. Trist, dar rezultatul este că multe căsătorii nu funcționează. Bărbații și nevestele descoperă că nu pot trăi împreună în pace. Pentru că perechile nu citesc sau nu dau atenție instrucțiunilor, căsătoriile se destramă în rate extraordinar de ridicate.

În ultima parte a secolului trecut, ratele de divorț în multe țări au crescut vertiginos. Rezultatul tragic este că din ce în ce mai mulți copii sunt crescuți în case cu părinți necăsătoriți.

În Statele Unite, psihologul Robert Evans spune: „Numere fără precedent de oameni amână acum căsătoria până târziu în anii 20 sau 30 sau coabitează fără să fie căsătoriți. Când se căsătoresc, șansele primei căsătorii să se desfacă sunt între 40 și 50 la sută; ale celei de a doua căsătorii între 50 și 60 la sută (abia mai mult de jumătate din americanii adulți sunt curenți căsătoriți); când coabitează, șansele lor de a se despărți sunt și mai mari.

„Mai mult de un sfert din familiile cu copii sunt conduse de părinți necăsătoriți, în cea mai mare parte de mame. Mai mult de 40 la sută din copiii americani nu trăiesc curenți cu tații lor biologici” (Evans, p. 61).

În Canada, se așteaptă curenți că 37,7 la sută din toate căsătoriile se vor termina în divorț înainte de a 30 aniversare (Behrendt Law Chambers Divorce and Family Law, Ottawa).

În Anglia, reporterii David Taylor și Lucy McDonald au scris: „Mai mult de o treime din adulții din Angli sunt destinați să nu se căsătorească niciodată, conform cu un studiu oficial al vieții de familie în secolul 21. Raportul, numit *Familia* [The Family], prezice că în 2011, 39 la sută dintre bărbați și 31 la sută dintre femeile din populație nu se vor căsători niciodată.

„Totuși, numărul oamenilor trăind împreună se va dubla în următorii 20 de ani dela figura curență de 12 la sută. Astfel este foarte probabil că în cadrul următorului deceniu cei mai mulți copii se vor naște în afara căsătoriei” („Wave Goodbuy to Marriage” („Spune la revedere căsătoriei”), Daily Express, 2 noiembrie, 2000).

Ne putem îngropa în statistici privitoare la nivelele din jurul lumii de ratare ale căsătoriilor, dar tabloul general va rămâne același: Divorțul, sau dizolvarea căsătoriei cum unii preferă s-o numească, va plăgui omenirea în aproape fiecare națiune.

Înfrunțați de aceste rapoarte paralizante, mulți, în particular Suedia și Danemarca, preferă să evite căsătoria și, pur și simplu, să trăiască împreună. În condițiile acestea, pentru că numai sunt căsătorii, când perechile se separă, numai sunt de raportat nici divorțuri. Dar aceste aceleași relații distruse aduc dureri de inimă atât la adulți cât și la copii – cu copiii suferind în mod special când sunt separați de unul din părinții lor biologici.

Îndrumări pentru căsătorie

Recunoscând ratele de dizolvare a atâtor căsătorii astăzi, o persoană logică va examina cauzele acestor dizolvări să vadă ce s-ar putea face să-și salveze relația lui, sau a ei, dela o asemenea soartă.

Când hotărâm să examinăm instrucțiunile, întâmpinăm, de asemenea, întrebarea critică *a unde ne îndreptăm* pentru o asemenea îndrumare. Dacă omul ar fi un simplu animal, și Dumnezeu nu ar exista, atunci nu ar exista nici îndrumări divine! Dacă nu sunt îndrumări divine, logic, am dori să obținem cele mai bune date statistice posibile din cercetări astfel să putem face deciziile pe baza celei mai mari probabilități de fericire și succes.

Totuși, unii oameni nu vor să știe nici ce poate folosi. În aparență, ei și-ar lua șansele (și proaste șanse sunt ele) pe contul lor propriu, fără nici un fel de îndrumare. Are aceasta vre-un sens?

Putem fi recunoscători însă, că Biblia ne oferă îndrumări asupra căsătoriei. Și nu numai aceasta, validitatea acestor instrucțiuni este susținută continuu de cercetările sociologice. Ai vrea să știi care sunt aceste instrucțiuni? Ești dispus să trăiești conform acestor îndrumări? Sau ești determinat să trăiești conform căii celei mai mici rezistențe și ești dispus să suferi consecințele legilor violate?

Fiecare dintre noi trebuie să aleagă ce vom face. Amintește-ți, *nici* o alegere este totuși o alegere – de obicei una proastă. Deci ce spune Dumnezeu? Unde putem găsi noi îndrumările Lui?

Fundalul primei căsătorii

Când Dumnezeu a creat ființele omenești, El a făcut două „modele” – una de bărbat și una de femeie. Genesa 1:27 spune, „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” Reflectând asupra creației Sale, incluzând că am fost făcuți parte bărbătească și parte femeiască, Genesa 1:31 zice, „Dumnezeu S'a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau *foarte bune*.”

Sexualitatea în ființele omenești nu a fost desemnată să fie numai bună; a fost menită să fie extrem de bună! Și este sublim și minunat când folosim acest dar special în felul intenționat de Dumnezeu. Trist, multă lume nu respectă sexualitatea lor (sau a altora) cum ar trebui. Prin comportarea sexuală imorală noi denigrăm ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie o experiență foarte specială.

Povestea primei căsătorii este înregistrată în Genesa 2. Aici citim că inițial Dumnezeu l-a creat pe Adam ca singura ființă omenească. În cel mai devreme început al omenirii nu poate fi găsită nici o Evă. „dar pentru Adam nu s-a găsit ajutor de potriva lui” (versul 20, Biblia Ortodoxă Română). În momentul acela Adam a fost singur, izolat, singura ființă omenească de pretutindeni.

Biblia ne descrie ceva ce nu era în ordine cu scena aceasta. După ce Dumnezeu l-a creat pe Adam, „l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească” (versul 15). Astfel Adam a avut o răspundere, o ocupație care cu siguranță că s-a dovedit fascinantă pentru el. Adam a explorat și a învățat tot ce s-a putut despre lume – animale, plante, minunatele și variațiile complicate ale

creației lui Dumnezeu. Nu numai că el le-a învățat, dar Dumnezeu i-a acordat privilegiul de a numi toate păsările și animalele și alte ființe vii (versul 19).

Dacă Adam și-a dat seama sau nu, Dumnezeu a știut că ceva despre el era incomplet. „Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (versul 18). Să ne gândim pentru o clipă de ce nu a fost bine pentru Adam să fie singur. El, singurul între toate creațiile fizice în viață a fost fără un ajutor pe măsura lui (versul 20).

Imagina cum trebuie să se fi simțit Adam observând că toate animalele aveau fiecare perechea lor. Prin observațiile sale ale regnului animal, cu masculinitatea și feminitatea lui, i se reamintea mereu că el era singura ființă omenească pe planetă. El era un bărbat fără femeia corespunzătoare.

Dumnezeu o creează pe Eva

Lumea celibatară se găsește adesea în circumstanțe singuratic. Ei doresc prietenii și simt izolarea de a fi singur. Din cauza situațiilor prea comune în lumea noastră, chiar și lumea căsătorită poate suferi de singurătate. Dumnezeu a recunoscut că Adam a avut o problemă și i-a prevăzut soluția perfectă – o femeie care să-i fie soție. Dumnezeu, ca sursă a fiecărui dar perfect (Iacov 1:17), a știut exact cum s-o formeze pe femeie.

Dumnezeu îl făcuse pe Adam din țărâna pământului. „Adam” este înrudit cu cuvântul ebraic *adamah*, care înseamnă „țărână.” Dar în loc să folosească mai multă țărână să o facă pe Eva, Dumnezeu l-a făcut pe Adam să cadă într-un somn adânc și a făcut-o pe Eva dintr-una din coastele lui Adam (Genesa 2:21-22). Cuvântul ebraic tradus „făcută, clădită” este *banah*, de obicei tradus „clădit.” Dumnezeu literal a clădit-o pe Eva. Ca întotdeauna cu dragoste, bunătate și milostenie, Dumnezeu a simțit multă plăcere formând-o, fizic și intelectual, să fie o completare perfectă lui Adam.

Scriptura accentuează un alt aspect al primei relații matrimoniale. Pentru că Dumnezeu a făcut-o pe Eva dintr-una din coastele lui Adam, între ei a existat o legătură imediată. Punctul acesta a fost fără îndoială semnificativ pentru Adam. Primele lui cuvinte înregistrate privitor la Eva au fost, „Iată aceasta-i os din oasele mele și carne din carnea mea; ea se va numi femeie [în ebraică *ishah*], pentru că este luată din bărbatul [ebraic *ish*] său” (versul 23, BOR). Adam a recunoscut legătura lui cu această creatură fermecătoare numită Eva. Ea a fost parte din el, și el a fost parte din ea.

Prima căsătorie

Raportul acesta nu ne informează ce se gândeau Adam și Eva sau cum s-au simțit în timp ce se cunoșteau unul pe celălalt. Dar în următoarele două versuri aflăm schița căsătoriei cum a stabilit-o Dumnezeu.

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup. Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine” (versurile 24-25). Să examinăm delineația mai cu amănuntul.

Să părăsească pe tatăl și pe mama sa

Un aspect important al căsătoriei este să părăsească „pe tatăl său și pe mama sa,” după cum a îndrumat Dumnezeu, ca să formeze o nouă unitate de familie. Adam și Eva nu au avut părinți fizici pe care să-i părăsească, dar generațiile următoare au trebuit să aplice îndrumarea aceasta. Onorând părinții și căutându-le sfatul este înțelept, dar noii căsătoriți trebuie să-și aducă aminte că ei sunt

acum o nouă unitate de familie. Numai pentru că lucrurile au fost făcute într-un anumit mod în familia ta nu înseamnă că soțul/soția trebuie să vrea să facă lucrurile în același fel.

Doi oameni trebuie să învețe să colaboreze împreună în căsătorie, să arate respect și dragoste unul pentru altul. O asemenea abordare urmează principiile biblice ale soției supunându-se soților lor, și soții iubind și onorând pe soțiile lor (Efeseni 5:22, 25; 1 Petru 3-1, 7). Stabilind direcții și tradiții de familie într-o atmosferă de dragoste și respect dă noii perechi căsătorite o bază pe care să-și clădească viețile.

Să fie uniți împreună

Un alt principiu din Genesa 2:24 este că soțul trebuie să fie „unit” cu soția sa. Alte traduceri spun că el trebuie să „se lipească.” Astăzi noi spunem că trebuie să fie *legat* de ea. În afară de Dumnezeu, *ea trebuie să fie dedicarea noastră cea mai înaltă.*

Textul biblic este clar că bărbatul trebuie să clădească relația aceasta specială, apropiată cu soția sa. Ideea de a se lipsi de mai mulți parteneri este străină acestui raport.

Chiar dacă Dumnezeu a permis unor oameni în Vechiul Testament să aibă mai multe neveste în același timp, asemenea aranjamente nu au fost în intenția de început a lui Dumnezeu. Pe lista calificărilor pentru episcopi, sau administratori, ai Bisericii, 1 Timotei 3:2 o spune clar că un asemenea om trebuie să urmeze instrucțiunile lui Dumnezeu și „să fie fără prihană, bărbatul unei *singure neveste.*”

Cum pot bărbații și nevestele să „se unească” unii cu alții și să facă relațiile lor iubitoare și de durată? Acte simple ca îmbrățișări, săruturi și declarații de dragoste, clădesc și întăresc legătura pe care Dumnezeu a intenționat-o între partenerii casnici. Când soții și soțiile lucrează continuu la clădirea relației lor, ei sunt mai ușor să fie de acord asupra opțiunilor valabile în rezolvarea neînțelegerilor familiare.

Unii oameni cred că dragostea este o emoție magică, misterioasă, în care doi oameni cad sau ies fără nici un motiv aparent. Adevărul este altul: relațiile de dragoste trebuie să fie *hrănite*. Ele *cer efort*. Dragostea este grija și considerația către o altă persoană, nu numai o emoție eterică asupra căreia nu avem nici un control.

Totuși, munca în clădirea și menținerea legăturii matrimoniale merită efortul și timpul. Soții și soțiile, care sunt dedicate acestui process, adesea descriu partenerul lor de căsătorie ca prietenul lor cel mai bun. Acesta este numai un alt fel de a descrie felul de legătură pe care Dumnezeu o dorește pentru fiecare căsătorie.

O căsătorie exprimând legătura aceasta dumnezeiască este caracterizată prin doi oameni care sunt dispuși să asculte și să discute diferențele sau problemele lor într-un spirit de modestie. Dacă ei nu-și pot rezolva problemele lor pe cont propriu, ei caută sfătuire pentru că ei valorează relația lor și nu vor s-o piardă.

Cercetările confirmă că măsurând nivelul conflictului într-o relație poate prezice acurat dacă va supraviețui căsătoria. Oamenii a căror căsătorii se destramă adesea spun că ei au pierdut dorința pentru o relație specială cu perechea lor.

Unii parteneri de căsătorie au reaprins dorința aceasta cerându-i lui Dumnezeu o atitudine iubitoare, umilă și prin a face acte care arată dragostea pentru perechea lor, chiar și atunci când nu o simt s-o facă. Multă lume căsătorită a aflat că simțămintele de care le este dor se reîntorc atunci când încep să facă lucrurile care leagă doi oameni împreună.

Să devină un trup

Al doilea principiu din Genesa 2 spune că bărbatul și nevasta *se vor face un singur trup*; adică se vor bucura de relații sexuale intime unul cu altul (versul 24; compară cu 1 Corinteni 6:16).

Pașii care duc la o relație sexuală de dragoste sunt vitali unei căsătorii cu succes. În timp ce Dumnezeu vrea ca acei care plănuiesc să se căsătorească să dezvolte o prietenie profundă și de durată, El de asemenea ne învață că noi nu trebuie să ne permitem sexul până după ceremonia de căsătorie. Regretabil, multă lume astăzi nu urmează instrucțiunile lui Dumnezeu în chestiunea aceasta. „Întâlnindu-se” cu cineva acum a ajuns adesea să însemne dormind cu el sau ea.

În societățile Occidentale, majoritatea adulților tineri de ambele sexe se angajează în activitate sexuală înainte de căsătorie. Ei iau presupusa vedere iluminată că sexul nu este parte dintr-o relație sacră, de dragoste, ci simplu o funcție biologică a fi permisă oricând o vor ambele părți. Multe perechi cred că ele trebuie s-o facă înainte de căsătorie ca să știe dacă sunt „compatibili sexual,” crezând că aceasta le va îmbunătăți șansele de reușită a căsătoriei lor.

Însă, cercetările au arătat concludiv că atunci când oamenii trăiesc împreună și au relații sexuale înainte de căsătorie, acțiunea aceasta le mărește șansele ca atunci când se căsătoresc, căsătoria lor nu va reuși.

Dumnezeu a intenționat ca sexul să fie o parte a relației de căsătorie și să nu aibă loc în afara ei. Numai în starea de căsătorie permite Dumnezeu relațiile sexuale (Evrei 13:4; 1 Corinteni 6:9-10, 18; 7:2-5). Instrucțiunile Lui pentru noi să ne abținem dela orice fel de activitate sexuală înainte sau în afara căsătoriei sunt protecții pentru relația matrimonială.

Dumnezeu a intenționat ca sexul să fie o experiență intimă care leagă împreună bărbatul și nevasta. În căsătorie cu siguranță că este, și urmând instrucțiunile acestea ajută căsătoria să supraviețuiască și să înflorească.

Dar ignorând instrucțiunile lui Dumnezeu poartă un preț. După cum vom vedea în capitolul următor, angajându-ne în actul acesta intim cu mai mulți parteneri înainte de căsătorie micșorează dramatic puterea unuia de a forma o legătură de durată după căsătorie. Pentru că atât de mulți bărbați și femei se angajează în activitate sexuală înainte de căsătorie, nu este de mirare că atât de mulți găsesc că este greu să clădească și să mențină acel nivel de apropiere după căsătorie.

De asemenea, pentru că aproape o treime din bărbații căsătoriți și un sfert din femeile căsătorite în Statele Unite admit că și-au permis relații de adulter, nu trebuie să fim surprinși că aproximativ jumătate din căsătoriile americane se termină în divorț. Acestea sunt toate parte din ciclul vicios și distructiv care urmează când ignorăm îndrumările lui Dumnezeu privitor la sex și căsătorie.

Calea de a inversa tendința căsătoriilor distruse, și protejarea propriei relații a cuiva, este simplă: acceptă și practică instrucțiunea lui Dumnezeu de a limita activitatea sexuală numai la căsătorie. O asemenea apropiere arată onorarea și respectul pentru sexualitatea pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

În abordarea aceasta, sexul nu este ieftinit sau coborât la o comportare animalică. În schimb este un act onorabil, rezervat pentru relația omenească cea mai intimă dintre toate, intrat cu cele mai onorabile intenții.

Fără rușine

Ultimul principiu din primele îndrumări ale lui Dumnezeu pentru căsătorie dezvăluie că Adam și Eva erau goi și nu le era rușine de nuditatea lor (Genesa 2:25). Pentru că ei au fost singurii

doi oameni pe planetă, intimitatea nu a fost o problemă. Sexualitatea nu a fost, și nu este, intrinsecă murdară sau rușinoasă.

În cadrul căsătoriei bărbatul și nevasta trebuie să fie confortabili cu masculinitatea sau feminitatea unul altuia. Dar dezvăluind prea mult din corpul unuia altor membri de sex opus în afara căsătoriei invită violarea poruncii lui Dumnezeu împotriva poftei și a relațiilor sexuale nepermise.

Isus ne-a prevenit că „ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și precurvit cu ea în inima lui” (Matei 5:28). Bărbații și femeile la fel, au nevoie să-și controleze mințile și să se îmbrace cu modestie ca să descurajeze excitarea și tentația sexuală în afara căsătoriei.

Pentru noi, acțiunile acestea arată respect pentru sexualitatea noastră, respect pentru alții și respect pentru Dumnezeu – Autorul tuturor acestor instrucțiuni. Oamenii care trăiesc după îndrumările acestea nu sunt puritani nici nu sunt atât de contractați mental încât să nu se bucure de sex când *sunt* căsătoriți.

Sfătuitoarea Pam Stenzel, în cartea ei *Sexul are un preț* [Sex Has a Price Tag], scrie: „Cu câțiva ani în urmă, cercetătorii au făcut un studiu despre cine are cel mai bun sex. Înțelepciunea convențională spune că acei care au avut multă experiență cu o varietate de parteneri, și care se simt liberați de regulile și regulările asupra activității sexuale – cu alte cuvinte, oamenii care au sex oricând le vine cheful și cu oricine poftesc.

„Dar ce surpriză! Înțelepciunea convențională a fost greșită. Conform studiilor, femeile creștine măritate au cel mai bun sex. Așa și este. Femeile Bisericii sunt grupul cel mai satisfăcut al lumii active sexual. Pun prinsoare că și bărbații lor sunt de asemenea fericiți” (2003, p. 34). Simplu pus, acei care urmează instrucțiunile lui Dumnezeu sunt oamenii care se bucură de sex cel mai mult și primesc cea mai mare satisfacție!

Conducerea dumnezeiască în căsătorie

În explicația lui Pavel, care aseamănă căsătoria cu relația dintre Hristos și Biserică, el ne învață de asemenea despre conducerea în cadrul relației de soț-soție. Întocmai cum Isus este capul Bisericii, soții sunt conducătorii în cadrul căsătoriei: „căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii...” (Efeseni 5:23).

Felul în care Isus conduce Biserica este modul în care bărbații trebuie să-și conducă nevestele. Isus a fost și este „...Mântuitorul trupului” – Biserica (versul 23). El literal și-a dat viața în dragoste pentru Biserică.

Cu gândul acesta în minte, Pavel i-a îndrumat pe bărbați în modul în care trebuie să se poarte: „Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără sbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.

Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta, se iubește pe sine însuși. Căci nimeni nu și-a urât vreodată trupul lui, ci îl hrănește, îl îngrijește cu drag, ca și Hristos Biserica” (versurile 25-29).

Când un conducător exprimă felul de dragoste și de dedicație pe care a arătat-o Isus Bisericii, este ușor de urmat o asemenea persoană. Noi știm că un asemenea conducător are întotdeauna la inimă interesele noastre cele mai bune. Învățătura lui Pavel pentru bărbați a fost că ei au nevoie să fie buni conducători care vor fi de asemenea ușor de urmat pentru nevestele lor.

Bazat pe explicația aceasta a bărbaților Pavel le-a învățat pe neveste „fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El,

Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile” (versurile 22-24).

Supunere reciprocă în dragoste

Neînțelegând contextul minunat și conducerea iubitoare pe care sunt clădite aceste îndrumări, unele neveste au refuzat să spună că ele se vor supune bărbaților lor. Uneori bărbații și femeile au presupus greșit că îndrumările acestea au fost sexiste și înjositoare pentru femei. Dar în contextul explicației lui Pavel, îndrumarea aceasta este făcută cu cel mai mult respect pentru ambele sexe și reprezintă o cheie importantă pentru o căsătorie fericită.

Bărbații și nevestele care se ceartă continuu pentru control și autoritate, suferă un nivel de conflict și mizerie care adesea duce la divorț. Bărbații și nevestele care se supun tiparului dezvăluit de Pavel de obicei află fericire și pace.

Când dragoste și respect adevărat predomină în căsătorie, bărbatul și nevasta învață multe unul de la altul. Fiecare aduce vigoare în relație. Spre exemplu, soția adesea excelează în necesitățile legate de relație. Bărbații adesea au o orientare puternică spre rezolvarea problemelor.

Bărbații și femeile care devin conștienți că fiecare aduce putere în unele aspecte ale relației lor și discută cum pot ei împreună să folosească puterile acelea spre avantajul mutual câștigă cel mai mult din instrucțiunile Lui.

Dar membrii care „se bat în cap unul pe celălalt” cu scripturile intenționate să beneficieze relația lor ratează scopul. Unii bărbați abuzivi, cu puțin sau fără respect pentru contribuțiile și simțămintele soțiilor lor, le poruncesc să se supună, și unele soții înfierbântate răspund că ele se vor supune numai dacă bărbații lor vor începe să se comporte cum trebuie. Cheia aici este că fiecare trebuie să-și facă partea sa.

Fiecare trebuie să aplice îndrumările date lui sau ei. Deși indivizii pot influența pozitiv perechea lor prin acțiuni unilaterale, este cu mult mai bine când atât bărbatul cât și femeia acceptă și trăiesc conform instrucțiunilor lui Dumnezeu pentru rolul lor respectiv în căsătorie.

După cum cineva s-ar mai aștepta, instrucțiunile lui Dumnezeu pentru căsătorie s-au dovedit a fi cele mai bune căi pentru pace și fericire.

Cercetările au arătat că perechile care nu trăiesc împreună înainte de căsătorie mânuiesc conflictele mult mai ușor, comunică mai bine și sunt mult mai puțin la risc de divorț. Ele arată de asemenea că majoritatea bărbaților și femeilor (60 la sută) cred că relația sexuală este mult mai satisfăcătoare în cadrul uniunii matrimoniale.

Considerând statistice cunoscute (spre exemplu, că unul din patru americani vor contracta o boală transmisă sexual, o condiție evitabilă practicând instrucțiunile dumnezeiești), devine evident că învățăturile lui Dumnezeu sunt superioare oricărui lucru inventat de om. Calea lui Dumnezeu ne protejează și ne oferă cea mai mare ocazie pentru fericire.

Căsătoria este unul dintre darurile cele mai minunate ale lui Dumnezeu pentru omenire. Este o comoară care merită să fie muncită, prețuită și susținută. Instrucțiunile Lui sunt la fel de valabile astăzi ca întotdeauna. Urmându-le înseamnă să facem o alegere onorabilă, dumnezeiască. Nici o rușine nu ne vine urmând instrucțiunile lui Dumnezeu – numai răsplăți benefice și de durată. În următoarele două capitole vom vedea cum apar aceste principii în întâlnire și căsătorie.

Curtarea: ce să faci și ce să nu faci

„Cine găsește o nevastă bună, găsește fericirea; este un har pe care-l capătă dela Domnul” (Proverbe 18:22).

Fiecare știe că în cele mai multe culturi curtarea este un preludiu la căsătorie. Dar ce nu știu cei mai mulți este *cum* curtam are mare influență în felul căsătoriei ce vom avea. Felul cum ne comportăm în timpul curtării este un indicator excelent al dedicării ce vom avea unei relații viitoare și un indicator al nivelului de fericire de care ne vom bucura.

În capitolul acesta ne vom uita la felul lui Dumnezeu de a găsi un soț sau o soție. Vom contrasta cultura curtării moderne cu practicile curtării lui Dumnezeu. Vom împărtăși cu tine unele răspunsuri deschise despre consecințele activității sexuale înainte de căsătorie și mituri populare despre sex. Și în sfârșit, vom împărtăși sfaturi date de oameni care și-au dedicat viețile lor curtării dumnezeiești.

Dumnezeu a zis, „Nu este bine ca omul să fie singur” (Genesa 2:18) și este bine că găsirea unei neveste este „un lucru de mare preț” (Proverbe 18:22). Același principiu este valabil pentru femeile care găsesc soți iubitori și responsabili. Căsătoria *este bună* pentru noi!

Căsătoriile nu sunt numai o bază pentru fericire, ele ne oferă vieți mai lungi și de mai bună calitate. Ele sunt de asemenea blocurile de clădit ale comunităților, societăților și în final al civilizațiilor. O societate este numai atât de puternică cât îi sunt căsătoriile și familiile de sabile.

Baza unei căsătorii bune este pusă cu mult înainte de ceremonia căsătoriei. Este stabilită când două persoane încep să-și facă curte.

Curtarea: preparare pentru căsătorie

Când creștem mari, „Când pot începe să curtez?” este o întrebare pe care o punem în mod obișnuit părinților. Deși Biblia nu dă o vârstă specifică când curtarea este permisă, părinții înțelepți îi vor învăța pe copiii lor principiile biblice solide care îi vor ajuta să urmeze standardele de comportare ale lui Dumnezeu.

Părinții trebuie să determine când sunt copiii lor gata pentru curtare, bazat pe gradul lor de maturitate și pregătirea de a accepta responsabilitatea pentru acțiunile lor. Înainte ca părinții să permită curtarea, ei trebuie să-i învețe și să-i încurajeze pe copiii lor să urmeze standardele biblice, în loc de ai lăsa liberi să facă orice le vine natural.

Când începem să curtam pentru prima dată, ar trebui să fie pentru dezvoltarea socială – adică, să învățăm despre sexul opus și multe diferențe în personalitate, valorile și temperamentul omenesc. Când am terminat cu educațiile noastre și avem stabilită o carieră, suntem gata să curtam mai serios pentru căsătorie.

De sigur, chiar și curtarea pentru căsătorie adesea începe pe o bază socială de a începe să cunoaștem persoana cealaltă. Poate să continue la nivelul următor dacă ambii indivizi sunt preparați și binevoitori. Să începem cu tineretul care este gata să înceapă să curteze social.

Învățând tineretul standardele lui Dumnezeu înainte de a le permite să aibă o întâlnire poate suna teribil de modă veche și restrictiv. Dar uită-te în felul acesta: Cele mai multe guverne nu permit oamenilor să conducă un automobil până când nu dovedesc cunoștința și abilitatea de a o face într-o manieră ne-periculoasă. Nici un părinte răspunzător nu îl va pune pe copilul său într-un automobil în mijlocul unei șosele foarte ocupate fără să fi dat acelui copil instrucțiuni de cum să conducă.

Curtarea în lumea noastră nu este nici ea fără pericole. Fără instrucțiuni potrivite, foarte mulți tineri devin promiscuoși, contractează boli transmise sexual, suferă gravidități nedorite, și aleg căile greșite care par că sunt plăcute și OK pentru moment dar duc suferințe nespuse (Proverbe 14:12; 16:25). Tinerii au nevoie de îndrumări devreme să știe de ce și cum îi pot proteja valorile biblice de asemenea suferințe.

Fără îndrumările acestea, mulți tineri fac greșeli care îngreunează potențialul lor de a avea o căsătorie fericită. Părinții iubitori nu doresc niciodată nefericirea asupra copiilor lor, dar lăsându-i să fie ignoranți este o cale sigură spre necazuri. O înțelegere completă a standardelor lui Dumnezeu pentru curtare și căsătorie este una dintre binecuvântările cele mai mari pe care copiii le pot primi dela părinții lor.

Unii oameni, totuși, sunt de mult trecuți de punctul acesta, fiind deja adulți, căsătoriți sau divorțați. Învățându-i pe tineri comportarea corectă pentru curtat este desigur ideal. Dar ce putem face cu adulții? Se schimbă principiile? Pentru că adulții sunt mai vârstnici le dă aceasta permisiunea pentru mai multe libertăți decât își pot permite adolescenții? Sunt toate lucrurile convenite pentru adulții care își dau consimțământul?

Biblia ne învață că standardele lui Dumnezeu pentru curtare sunt aplicabile oamenilor de toate vârstele. El nu are două seturi de instrucțiuni, unul pentru adulți și altul pentru tineri. Urmatul legilor biblice este important indiferent de vârsta unuia. Și violarea legilor lui Dumnezeu este dezastruoasă pentru lumea de toate vârstele.

Alege-ți povestea ta de dragoste

Tabloul sexualității minunate al lui Dumnezeu este ca noi să ne abținem a avea sex până când suntem căsătoriți și atunci să ne bucurăm de sex cu persoana cu care suntem căsătoriți (1 Corinteni 6:18; Exodul 20:14). Sexul a fost desenat de Dumnezeu să fie o legătură specială de plăcere între un bărbat și nevestă. Urmând instrucțiunile lui Dumnezeu, actul acesta i-ar ajuta pe bărbați și neveste să devină mai apropiați printr-o legătură intimă, permițându-le să aibă cel mai satisfăcător sex posibil și ajutându-i să evite potențiala dizolvare a căsătoriei prin divorț.

Este o poveste minunată de dragoste pentru doi oameni să crească virgini – să nu se fi angajat în nici un fel de gratificare sexuală – și atunci, în noaptea nunții lor să-și prezinte trupurile unul altuia spunând, „Te-am iubit atât de mult încât m-am păstrat pentru tine și

numai pentru tine. Te-am respectat încă înainte de a te fi întâlnit. Am respectat instrucțiunile lui Dumnezeu. Acum sunt gata să mă dau ție complet și exclusiv.”

Aceasta este dragoste adevărată! Aceasta este cea mai minunată poveste de dragoste din toate! Și este felul de început care poate ajuta o pereche să trăiască fericită pentru totdeauna într-o căsătorie cu bucurii, în loc de a o termina într-un divorț mizerabil așa cum o fac atâtea astăzi.

Dar cât de des cântecele și filmele moderne ne spun povestea aceasta a sexualității? Nu prea des, dacă nu deloc. În schimb, sexul astăzi este depreciat și degradat într-un act întâmplător, pentru oameni să-l experimenteze înainte de căsătorie – și chiar în timpul căsătoriei – cu oricine doresc. Se presupune ca să te bucuri complet de viață,

oamenii trebuie să aibă relații sexuale cu oricine se întâmplă să le placă în momentul acela.

„Povestea de dragoste” modernă a activității sexuale fără restricții îi are pe oameni spunându-și în seara nunții, „Am iubit atât de multă lume înainte de a te fi întâlnit pe tine că știu că putem avea sex fără nici o problemă. La urma urmei, am făcut-o deja. Așa că seara aceasta nu este cu nimic specială. Și, mi-am amintit să-ți spun? Am câteva boli venerice pe care le voi împărtăși cu tine. Ele sunt dureroase și imposibil de vindecat. Ele vor fi cu noi pe viață. Dar iubito, deja te

iubesc. Cel puțin acum cred că te iubesc, și sunt dispus să stau cu tine până când apare cineva mai bun.”

Care poveste de dragoste ți-ar place mai mult? Nu ești fără ajutor. Poți alege. Apropierea modernă a atâtoră este fără respect pentru alții, fără respect pentru sine, fără respect pentru sex și fără respect pentru Dumnezeu. Cu toată această lipsă de respect înconjurând sexul, nu este nici o surpriză că oamenii primesc boli transmise sexual, gravidități ne-planificate și căsătorii care se dizolvă curând în eșec.

Standardele moderne de curtare

Pentru a înțelege diferența dintre calea lui Dumnezeu și a lumii, consideră practicile curtării în țările Occidentale.

Mulți presupun că atunci când oamenii se curtează, activitatea sexuală este o demonstrație potrivită de afecțiune și un mod de a determina dacă ei sunt compatibili. Ei cred că sexul este numai o expresie naturală a dragostei între doi oameni și deci lucrul normal de făcut când doi indivizi „merg împreună” sau trăiesc împreună într-o relație exclusivă. Dacă perechea se desparte și cei doi încep să se întâlnească cu alții ei sunt atunci liberi să aibă relații sexuale cu noii lor parteneri.

Practica aceasta de monogamie serială – fiind activ sexual numai cu o singură persoană în același timp – este considerată de cei mai mulți ca fiind modul potrivit de a curta și de a căuta viitoarea soție sau soț.

În Statele Unite, pe la mijlocul lui 1990 circa două treimi din femeile măritate la vârsta de 20 de ani trăiseră cu viitorul lor soț înainte de căsătorie (Robert Moeller, „*America's Morality Report Card*” [*Carte de raport al moralității Americii*], Christian Reader [Cititorul Creștin], noiembrie - decembrie 1995, pp. 97-100). Practica aceasta dubioasă este urmată de prea mulți tineri din lumea Occidentală. Trist, cei mai mulți nu cunosc prețul pe care îl vor plăti pentru o asemenea comportare.

Una dintre primele pedepse ale monogamiei seriale este suferința emoțională. Actul sexual creează o legătură emoțională între un bărbat și o femeie. Când o pereche se desparte, după ce au avut relații sexuale, durerea este inevitabilă pentru că această legătură este distrusă. Pentru a ușura durerea, tinerii, bărbat sau femeie, tipic se mută repede să stabilească o relație similară cu un partener nou – repetând aceeași greșală.

Cum oamenii se mută dela o relație sexuală la alta, nu numai că trebuie lumea să aibă de a face cu durerea acestor legături rupte, dar ei stabilesc obiceiul relațiilor sexuale scurte – un mod de a gândi care este mai mult sau mai puțin adus în căsătorie. Nu este de mirare că acei care au activitate sexuală înainte de căsătorie au mai multe divorțuri decât cei ce nu au avut.

De sigur că mulți dintre cei care au avut activitate sexuală înainte de căsătorie spun că partenerii lor trebuie să dezvăluie orice boală transmisă sexual (BTS) înainte de a avea sex astfel ca să se poată lua măsurile de protecție necesare. Folosind contracepția ca să ajute evitarea bolilor și a gravidităților nedorite (ceva ce nu are efect întotdeauna), perechile cred că ele practică „sex protejat.”

Aceste practici sunt atât de acceptate încât unele sisteme de educație, dela școala medie până la universitate, oferă contracepție gratuită studenților, fără să pună nici o întrebare.

Deși abordarea aceasta poate apărea să fie logică, nu se măsoară cu standardele lui Dumnezeu – care când sunt practicate sunt *întotdeauna* nepericuloase. Adevărul este că aceste practici de așa zis „sex protejat” nu sunt prea efective.

Chiar dacă tinerii primesc mai multă educație despre sex, educația aceasta nu produce „sex protejat.” În schimb, mulți tineri contractează BTS, unele dintre care vor fi cu ei pentru restul vieții lor. Epidemia este atât de întinsă că în Statele Unite, unul din patru tineri activi sexual contractează BTS în fiecare an (Stenzel, p. 67).

Plătind prețul pasiunii

Când nu urmăm legile lui Dumnezeu, privitor la activitatea sexuală, întotdeauna trebuie să plătim o penalizare. Penalizările fizice sunt bine documentate.

Astăzi mai mult decât 25 de boli transmise sexual afectează oamenii în jurul lumii, și numărul lor continuă să crească. Unele boli sunt cauzate de bacterii și pot fi tratate cu antibiotice – *dacă* sunt detectate. Altele ca SIDA, sunt cauzate de virusuri – însemnând că nu există vindecare pentru maladie.

Acei care contractează un BTS viral cum ar fi virusul papilomatos omenesc (HPV), în mod obișnuit cunoscut ca veruci genitale, îl vor avea pe viață. Acesta este cel mai obișnuit BTS în America. Peste o treime din toți oamenii necăsătoriți activi sexuali sunt infectați cu el, mulți fără să-și dea seama că poartă virusul.

Trist, cei mai mulți Americani nu iau amenințarea bolilor venerice în serios. Centrul pentru Controlul Bolilor raportează: „În ciuda faptului că s-a făcut mare progres în prevenirea bolilor venerice în cursul ultimelor patru decade, Statele Unite are ratele cele mai ridicate de boli venerice din lumea industrializată. Ratele bolilor venerice sunt de 50-100 de ori mai ridicate în Statele Unite decât în oricare alte țări industriale, deși ratele la gonoree și sifilis au fost reduse la un jos istoric.

„Numai în Statele Unite o estimare de 15.3 milioane de cazuri noi de boli venerice sunt raportate în fiecare an. În ciuda faptului că bolile venerice sunt extrem de răspândite și adaugă bilioane de dolari la costul sănătății națiunii în fiecare an, cei mai mulți oameni în Statele Unite rămân neștiutori de riscurile și consecințele a tuturor bolilor cu excepția celei mai proeminente boli – HIV, virusul care cauzează SIDA” (CDC National Prevention Information Network [Rețeaua de informație profilactică națională a CDC].

Pentru a ajuta lumea să priceapă cât este de posibil să primești o boală venerică în Statele Unite, Pam Stanzel scrie: „Ai auzit de Ruleta Rusă? Este un joc în care un glonț este încărcat într-un pistol cu multe camere. Cineva își ține pistolul la cap, apasă pe trăgaci și speră să plece în viață.

Compară jucatul Ruletei Ruse cu un pistol de șase focuri cu avutul sexului. Ai mai mult risc de a contracta o boală venerică prin contactul sexual decât ar fi să te omori cu pistolul. Dacă ți-ar spune cineva „Hei, ai vrea să ni te alături la un joc de Ruletă Rusă?” Garantez că ai răspunde „Ai înnebunit!? Nici chiar un idiot nu ar face ceva atâta de prostesc.” Și totuși adolescenții continuă să aibă sex, crezând că dacă ei evită graviditatea și SIDA, totul va fi perfect” (Stenzel, p. 68).

Tratarea acelor situații delicate

Pentru a te ajuta să stabilești standardele dumnezeiești, consideră sfatul următor dat de un panel de tineri Creștini între vârstele de 20 și 30 de ani. Unii sunt căsătoriți și alții nu. În timp ce numele au fost schimbate ca să păstreze anonimatul fiecărei persoane, comentariile sunt autentice.

Să vă țineți de mâini?

Bill, 28 și căsătorit cu Sue, a zis că el nu a avut o regulă privitor la ținerea de mâini înainte de a se fi căsătorit dar și-a dat seama că „acele prime atingeri fizice, palpitate, când cineva este tânăr, poate adesea să deschidă ușa la o intimitate prematură și mari greșeli de viață.”

Continuând, el a remarcat: „Dacă aș putea s-o iau din nou dela început, m-aș abține dela ținutul mâinilor până când suntem logodiți (și atunci să fii sigur că logodna este destul de scurtă astfel ca să minimalizezi orice potențiale probleme). Toleranțele individuale la ținutul mâinilor sau alte atingeri pot diferi, așa că nu este o regulă definită. Dar aș fi făcut mai bine greșind în direcția unui conservatism strict în această privință.”

Kate, 28, care este măritată cu Luca, a scris: „Noi nu am ținut mâinile până aproape un an după ce am început să ne întâlnim. Am început să ne curțăm mai mult de un an, după ce ne-am cunoscut unul pe altul ca prieteni, cu înțelegerea că eram potențial interesați în căsătorie, și am vrut să petrecem timp împreună ca să ne cunoaștem.

„Când a sosit momentul, Luca *m-a întrebat*, actualmente, dacă ar putea să-mi țină mâna. Privind înapoi, ținând mâinile la momentul acela a fost un lucru bun, chiar dacă nu am fost sigură pentru un timp pentru că devenise o distragere pentru mine pentru o scurtă vreme – fie că am vrut ca el să-mi țină mâna, sau având dificultate controlându-mi

gândurile când o făcea. Însă, el mi-a explicat că a simțit că era important ca să fie un mijloc de comunicare fizic unul cu altul și să exprime apropierea pe care o simțeam. Cred că el a avut dreptate.

„Un lucru pe care amândoi am învățat a fost conducând la căsătorie o persoană, orice are potențialul de a fi excitant și distractiv fizic. În mijlocul excitării, trebuie să-ți ții gândurile sub control și să faci decizii despre plăcerea apropierei emoționale și cantități mici de contact fizic bazat pe faptul dacă relația este suficient de profundă și solidă ca să beneficieze de dimensiunile acestea adăugate, sau va servi numai ca să acopere o lipsă adevărată de comunicație. Pentru Luca și mine, ținutul mâinilor a fost un lucru pozitiv că am exprimat fizic unele din simțămintele și ideile pe care le exprimasem deja.

Dar despre îmbrățișări?

Odată ce devii bun prieten cu cineva, s-ar părea că îmbrățișările devin parte din modul în care multă lume își ia rămas bun înainte de intervale lungi de separație, sau hello când se reunesc. În timp ce majoritatea panelului a crezut că aceste feluri de îmbrățișări scurte erau potrivite, au oferit câteva precauții despre îmbrățișările regulate și prelungite cu sexul opus.

Sara a zis: „Eu cred că cu cât mai mult se îmbrățișează două persoane de sex opus, cu atât mai mare este tendința de a se săruta. Astfel, dacă lucrul acela îți afectează rațiunea, unde ai îmbrățișat persoana aceasta și deodată trebuie să-l săruți, atunci oh-oh! Mai bine să-ți re-gândești acțiunile, deoarece calea dumnezeiască este să mergi în direcția „fugi de imoralitate,” nu ca să vezi cât de aproape poți să ajungi de ea!

Bill a fost de acord cu Sara, spunând: „Îmbrățișările între doi oameni care știi că sunt atrași unul de altul trebuie să fie scurtă.

Îmbrățișările cer chiar mai mult contact fizic și pot fi folosite greșit dacă cineva nu este atent sau are o slăbiciune în privința aceasta.”

Kate a vorbit de timpul dinaintea logodnei cu Luca: „Noi ne-am luat obiceiul de a ne da câte o îmbrățișare scurtă, venind sau plecând, câteodată în timpul primului an de curtare. A fost bine să recunoaștem felul în care am simțit unul pentru celălalt cu ceva mai călduros decât un „Hi!”

„Ne-am simțit un pic țepeni în timp ce ne-am apropiat unul de altul mai mult, dar oricând reții simțămintele înapoi pentru momentul potrivit, lucrurile pot fi puțin incomode. Ne plăcea să stăm apropiați unul de altul, dar nu a fost decât cu câteva luni înainte de a fi logodiți că am stat împreună cu brațul lui în jurul meu. La început, am făcut aceasta numai în casa părinților mei când ei erau în apropiere. Puțin mai târziu am stat în felul acesta și când am fost singuri – adesea în contextul unei conversații emoționale profunde, și în special după ce am fost logodiți și am început să vorbim despre lucruri mai personale. Nu ne-am îmbrățișat serios până la o lună înainte de a fi logodiți, și am fost cu mare grijă cu aceasta.”

Și sărutatul?

Sărutatul, după părerea comisiei, este cu siguranță mai intim decât ținutul mâinilor și îmbrățișatul și trebuie evitat înainte de logodnă. După ce ești logodit, un sărut mic este permis.

Așa cum a prezentat-o Sara: „Știi că este greu să rezisti să nu-l săruți pe cineva, în special dacă el înseamnă mult pentru tine, sau este foarte atractiv. Dar trebuie să-ți amintești, dacă Dumnezeu nu a ales persoana aceasta pentru tine, buzele tale sunt pe partenerul altei persoane. Dacă erați deja căsătoriți și cineva ar fi sărutat soția sau bărbatul tău, ai fi foarte supărat!

„Cineva poate argumenta că ținutul mâinilor și îmbrățișările nu pot fi împărțite

într-un fel mai întâmplător și „nevătămător,” a zis Bill. „Totuși, sărutul gură-pe-gură este actualmente unul din stagiile de început ale intimității sexuale și este o cale ușoară de a înainta rapid la contacte sexuale mai explicite. Tinerii, oamenii necăsătoriți, trebuie să evite sărutul pe gură cu orice preț cu excepție poate imediat înainte de căsătorie (chiar și atunci trebuie să fie atenți să evite comportarea sexuală).

Explicând cum au sărutat ei prima dată, Kate a zis: „Îi spusese lui Luca ce a însemnat un sărut pentru mine, pe măsură ce am devenit mai apropiați. El a respectat înțelegerea aceea și nu a profitat de nici un moment vulnerabil. L-am respectat adânc pentru aceea și încă o fac, chiar dacă uneori am vrut ca el să mă sărute. Pentru mine, un sărut a însemnat, „Te iubesc. Vreau să fiu soțul tău.”

Continuând, ea își reamintea: „O întrebasesem pe mama când am fost mică dacă era bine să ne sărutăm înainte de a fi fost căsătoriți. Ea mi-a spus că era permis atâta timp cât amândoi înțelegeau ce însemna sărutul acela. Pe măsură ce m-am gândit la aceea, am început să cred că nu am vrut amintirea sărutului nici unui bărbat cu excepția soțului meu, și pentru mine un sărut a fost o pecete de dragoste și posesiune. Ținând mâinile este la fel, implicând până la un punct, apartenență reciprocă și exclusivitate.

„Pentru mine, un sărut pe buze, între un bărbat și o femeie implică această apartenență într-un fel sexual care este minunat și puternic. Luca m-a întrebat dacă mă poate săruta cu o lună înainte de a fi fost logodiți. Pentru că am cunoscut caracterul lui și pentru că el știa ce însemna pentru mine, am înțeles că el vroia să mă ia de soție. Am trebuit să ne limităm săruturile, pentru că este amuzant și intoxicant – intenționat să conducă la mai mult. Ne-am limitat săruturile la sosire și plecare astfel că ele nu ne-au ocupat tot timpul cât am fost împreună. A devenit din ce în ce mai greu să ne luăm rămas bun!”

Mai mult?

Contactul fizic care este și mai intim decât cele descrise mai sus este numit dezmierdare (pipăit). Conform comisiei noastre, categoria aceasta de comportare depășește limitele de siguranță pe care trebuie să le mențină Creștinii.

În privința dezmierdărilor înainte de căsătorie, Kate a scris: „Cu excepția mâinilor lui în părul sau pe fața mea și vice versa, noi nu ne-am aventurat acolo. Cred că tentațiile nu ar fi fost echitabile pentru nici unul dintre noi. În consecință am hotărât că nu am voit să ne simțim vinovați pentru nimic din ce am fi făcut împreună sau unul altuia în sfera asta, așa că am stat deoparte.

Sfaturi în concluzie

Rezumându-și gândurile, Sara a zis: „Hotărârea de a rămâne complet puri înainte de căsătorie este grea din cauza simțămintelor pe care le avem, dar încearcă s-o privești din sensul mai mare. Vrei să te simți vinovat pentru defilarea persoanei speciale a altcuiva? Vrei să te simți vinovat pentru că tu însuși ai fost defilat? Ai vrea ca tovarășa ta să fi fost aproape de a fi avut sex cu mulți alții înaintea ta? Regula de Aur este „fă asupra altora ce ai vrea făcut asupra ta.” Deci pune-o în practică, și nu numai că tu vei fi mai fericit din cauza ei, dar și Dumnezeu te va binecuvânta!”

Uneori fiind neprihănit este mai provocant când întâlnești persoana cu care intenționezi să te căsătorești. După cum spune Cheryl: „Când am găsit persoana cu care am simțit că mă voi căsători cândva, atunci a fost când a trebuit să fiu foarte atentă. Lucrurile mici se pot transforma în lucruri mari foarte repede. Zonele de confort sunt atinse rapid și se extind când ești cu cineva pe care îl iubești și în care ai încredere. Sfatul meu cel mai bun este să nu te întâlnești exclusiv până nu întâlnești persoana aceea. Întâlnirile în grup cu prieteni de încredere, pot fi moduri foarte

distractive de a cunoaște și a petrece timp împreună cu cineva în care ești interesată dar cu mai puține presiuni și tentații.”

Continuând, ea a zis: „Când ești la o întâlnire singură cu cineva, ajută într-adevăr să nu te pui într-o situație în care ești singură și ne văzută pentru o perioadă lungă de timp. Dacă stai în împrejurări mai lejere, nu trebuie să găsești motive să fii neconfortabilă dacă limitele tale nu sunt aceleași cu ale lui.

Oferind sfatul despre relațiile curtării, în concluzie, pentru cei necăsătoriți, Bill a spus: „Nu te lăsa să fii singur, sau cel puțin nu singur în situații în care contactul sexual ar fi posibil, și unde ar exista izolarea necesară pentru a te angaja în el – ca mașini parcate, într-o casă sau o cameră izolată, în pădure sau într-un parc, ș.a.m.d.. Tentația s-ar putea să fie prea mare. Gândește-te despre contactul fizic la fel cum te-ai mai gândi asupra virginității. Odată ce ai trecut pragul, fie că ai ținut mâinile, v-ai sărutat sau ai dormit împreună, nu vă puteți întoarce înapoi. Nu mai puteți lua înapoi ceea ce s-a întâmplat. (Bine-nțeles că te poți opri a face ceea ce făceai atunci dacă ai mers deja prea departe, dar este întotdeauna mai greu să te întorci dela asemenea lucruri odată ce ai început).

Kate a pus-o în felul acesta: „Cunoaște-te pe tine însuși și pune-ți limite înțelepte cu această cunoștință. Nu permite contactului fizic să ia controlul și să conducă în comunicații – se poate simți bine și când se întâmplă aceasta, nu vei ști ce a însemnat până la sfârșit pentru fiecare dintre voi. Folosește bunul simț. Nu lăsa simțămintele să-ți controleze acțiunile. Recunoaște simțămintele fără să le servești sau vei face greșeli mizerabile. Nu pune o perioadă de logodnă prea lungă – pentru că devine din ce în ce mai greu să te abții dela intimitatea prenuptială după ce sunteți mai dedicați. Dar ia-ți suficient timp ca să puteți vorbi de lucruri care erau prea personale înainte. Contactul fizic este puternic. Dumnezeu l-a creat așa.

Folosește-l cu respect în modul în care l-a intenționat El.”

Ce să spui când lucrurile au avansat prea departe

- „Nu vreau s-o fac. Nu cred că este o idee bună.”
- „Nu cred în a face aceasta înainte de căsătorie. Tu ce crezi?”
- „Oho! E nevoie s-o răcim.”
- „Trebuie să plec. Scuză-mă. (Și părăsește camera imediat)”
- Dă-te înapoi și spune: „Este prea mult.”
- „Sunt încântată că simți în felul acesta, dar cred că dacă amândoi ne-am da un pas înapoi, vom vedea că nu este o idee bună și este împotriva legii lui Dumnezeu.”
- Nu sunt gata, dar poate că într-o bună zi vom fi. Până atunci să o luăm mai ușor, bine?”

Deciziile rele nu sunt limitate numai la adolescenți

Desigur că nu sunt numai adolescenții care fac decizii proaste. Adulții le fac și ei.

În timp ce unii bat șansele în sensul că au relații sexuale în afara căsătoriei și nu contractează boli venerice, oamenii aceștia totuși suferă dureri emoționale pentru ceea ce fac. Oamenii care au avut activitate sexuală prenuptială sau în afara căsătoriei, raportează o mulțime de consecințe inclusiv grija că vor fi prinși, că vor primi o boală venerică, că vor rămâne gravide și sentimentul de vinovăție.

Adăugat la lucrurile acestea, este întotdeauna acea primă experiență sexuală când cineva încetează de a mai fi virgin. Cu cine este mai bine să avem experiența aceasta dacă nu cu acela, sau aceea, care este soțul sau soția unuia pe viață?

Virginitatea poate fi dată numai o singură dată. Odată dată, numai poate fi luată înapoi. După căsătorie, limitând toată activitatea sexuală la soțul uneia, ajută de asemenea soțul și soția să se îndrăgească unul pe altul. Sexul în afara căsătoriei distruge sau rănește rău relația.

Consecințele acestea sunt împlinirea modernă a scripturilor ce spun: „Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său (1 Corinteni 6:18).

Se pare că lumea tinde să uite că nu este nevoie pentru nimeni să sufere consecințele acelea! Modul în care putem fi garantați absolut că nu vom contracta o boală venerică sau suferi tortură emoțională este pentru partenerii de căsătorie să fi evitat orice activitate sexuală înainte de căsătorie, și odată căsătoriți, să aibă sex numai unul cu altul – nimeni altcineva. Formula aceasta lucrează perfect de fiecare dată.

Mituri sexuale populare

Datorită confuziei care există astăzi cu privire la sex, este important să înțelegem câteva din cele mai obișnuite, dar greșite, idei asupra acestui subiect. Aici sunt câteva din miturile de astăzi:

- **„Oamenii nu au încotro decât să se îndrăgostească.”** Putem fi atrași de cineva la prima vedere dar adevărata dragoste biblică este ceva ce crește. Nu este egoistă și este bazată pe respectul și admirația pentru caracterul și atributele dumnezeiești ale unei alte persoane (1Corinteni 13:4-8).

- **„Oamenii trebuie să aibă sex.”** Nimeni nu a murit vre-odată pentru că nu a avut sex. Așteptând să trezești activitatea sexuală la momentul potrivit (după căsătorie) este important (Cântecul lui Solomon 3:5).
- **„Dacă ai avut deja sex, viața ta este ruinată.”** Dumnezeu ne oferă întotdeauna ocazia de a ne pocăi, de a admite că am păcătuit și după aceea să trăim corect. Sfatul care ne este dat în circumstanțele acestea este același pe care Isus l-a dat femeii prinsă în adulter.” „Du-te, și să nu mai păcătuiești” (Ioan 8:11).
- **„Toată lumea o face.”** Conform cântecelor și filmelor cineva ar crede ce aceasta este adevărat. Dar nu este. Chiar și în Statele Unite mai mulți tineri absolveste liceul astăzi fără să fi avut sex decât cei care au avut. Și numărul celor care se abțin crește.

La ce vârstă să ne căsătorim?

Biblia nu dă nici o indicație că ar fi o vârstă specifică la care, deodată, este potrivit să ne căsătorim. La fel cum fiecare se maturizează în rate diferite, determinând cel mai bun moment pentru căsătorie va varia conform fiecărui individ.

Câteva lucruri importante de considerat înainte de căsătorie includ: dacă educația este completă și dacă cineva are meseria sau

profesiunea pentru a suporta o familie, și dacă este suficient de maturizat pentru a face față responsabilităților care vin cu căsătoria. Factorii care trebuie considerați includ: maturitatea lui în general, cultura, educația și ocupația. Tinerii de astăzi sunt de obicei în mijlocul anilor 20 înainte de a fi gata de căsătorie.

Istoria se repetă

Registrele istorice din orașul antic al Corintului ne dezvăluie că la inima Imperiului Roman, cea mai avansată tehnologic societate din epoca sa, valorile sexuale ale primului secol au fost foarte asemănătoare cu concepțiile moderne ale curtatului de astăzi. Standardele erau atât de deformate încât relațiile sexuale cu prostituatele templului nu erau considerate ca scandaloase dar ca o formă de închinăciune.

Prin apostolul Pavel, Dumnezeu i-a învățat pe Corinteni o cale cu mult mai bună. După ce le-a spus că imoralitatea sexuală este un păcat împotriva corpurilor noastre proprii, Pavel a zis: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt ...Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6:19-20).

Cum a putut Pavel să se adreseze comportării particulare a altora? El a îndrăznit pentru că a înțeles că Dumnezeu aprobă relațiile sexuale numai în cadrul căsătoriei (Genesa 2:24; Evrei 13:4). Relațiile sexuale în oricare alte circumstanțe au fost și sunt imorale.

Scriind membrilor Bisericii din Tesalonic, Pavel s-a adresat și mai direct relațiilor dintre membrii de sexele opuse. Îndemnându-i pe membrii să-și trăiască viețile într-un fel plăcut lui Dumnezeu (1 Tesaloniceni 4:1), el a scris: „...Voia lui Dumnezeu este sfințirea voastră: să vă feriți de curvie; fiecare din voi să știe să-și stăpânească vasul în sfințenie și cinste, nu în aprinderea poftelor, ca Neamurile, cari nu cunosc pe Dumnezeu. Nimeni să nu fie cu viclenie și cu nedreptate în treburi față de fratele său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri, după cum v-am spus și v-am adevărat. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințire. De aceea, cine nesocotește

aceste învățături, nesocotește nu pe un om, ci pe Dumnezeu, care v-a dat și Duhul Său cel sfânt” (1 Tesaloniceni 4:3-8).

Obiceiul și practica curtării – care conduce la căsătorie – trebuie să fie practicate cu onoare. Nu trebuie să fie devalorizate ca o scuză pentru gratificarea sexuală. Dumnezeu se așteaptă ca noi să intrăm în căsătorie virgini. Abordarea aceasta arată respect pentru Dumnezeu, trupurile noastre, viitoarea soție și instituția divină a căsătoriei.

Calea lui Dumnezeu este cea mai bună pentru a avea succes în căsătorie. Sociologii au aflat că standardele lui Dumnezeu pentru curtare sunt acelea care fac căsnicia să dureze.

Conform cu Journal of Marriage and the Family [*Jurnalul căsătoriei și al familiei*]: „După examinarea tiparelor de coabitare și căsătorie între cca. 13.000 de adulți...sociologii au conchis că perechile care trăiesc împreună înainte de căsătorie suferă nivele mai ridicate de conflicte în căsătorie și nu comunică la fel de bine. Perechile acestea erau dedicate mai puțin căsătoriei și au văzut divorțul mult mai probabil decât cei care nu trăiseră împreună înainte de căsătorie” (Vol. 54, 1992).

Este homosexualitatea acceptabilă lui Dumnezeu?

Acceptarea homosexualității ca un stil de viață la fel de valabil crește rapid în cultura Occidentală. Totuși, Dumnezeu ne spune că sexul a fost desemnat pentru o singură relație – în cadrul căsătoriei, exclusiv între un bărbat și o femeie. Din cauză că activitatea homosexuală, sexul prenuptial și adulterul sunt toate în afara căsătoriei, toate sunt în violarea instrucțiunilor lui Dumnezeu. Toate activitățile acestea sunt păcate, și cei care fac aceste păcate trebuie să se pocăiască de ele.

Biblia condamnă practicile homosexuale în câteva locuri, cum sunt în Genesa 19:1-25; Leviticul 18:22 și 20:13, și Judecători 19:1-25. Scripturile acestea se referă la actele homosexuale ca la ceva ce nu trebuie să fie făcut și este rău în ochii lui Dumnezeu.

În Noul Testament, Romani 1:24-27, 1 Corinteni 6:9-11 și 1 Timotei 1:9-10 se referă la homosexualitate în același fel. Pasajul din Romani include o prohibiție specifică a amestecului homosexual atât al bărbaților cât și al femeilor. Nicăieri în Biblie nu se află declarații pozitive sau aprobatoare despre homosexualitate. Singurele două opțiuni confirmate pentru Creștinii adulți sunt căsătoria heterosexuală sau abstenența.

Vasta majoritatea a cărturarilor biblici și academici sunt de acord că Biblia interzice activitățile homosexuale. Aproape toate traducerile de astăzi ale Bibliei sunt de asemenea de acord că Dumnezeu interzice practicile homosexuale.

Contestând instrucțiunile lui Dumnezeu, unii homosexuali dispută că Dumnezeu i-a făcut în felul în care sunt și deci El trebuie să aprobe homosexualitatea. Asemenea raționament este inerent greșit pentru mai multe motive.

În primul rând, Dumnezeu ne-a făcut pe toți agenți morali liberi; noi alegem ce vom gândi, ce vom crede și ce vom face. Nu suntem roboți incapabili de a ne face propriile noastre alegeri sau să ne controlăm propria noastră comportare. Al doilea, ambianța unuia s-a dovedit să aibă o influență mare asupra dezvoltării sexuale a persoanei. Mai mult, cercetări asupra unor gemeni identici în care unul dintre gemeni a fost homosexual și celălalt nu, dovedesc că homosexualitatea nu este controlată de conținutul genetic. Factorii aceștia arată că homosexualii sunt făcuți și nu născuți.

Al treilea, indiferent de orice condiție care ar mai predisune o persoană la homosexualitate, noi toți suntem de așteptat să

facem decizii morale indiferent de circumstanțe. Când hotărâm să urmăm instrucțiunile lui Dumnezeu, noi trebuie să trăim la nivelul tuturor standardelor Lui. Dumnezeu nu ne permite să re-scriem regulile lui simplu pentru că noi suntem înclinați natural spre sex prenuptial, adulter, homosexualitate sau oricare alt păcat.

Și vorbind despre felul în care noi oamenii suntem făcuți, Biblia ne dezvăluie că noi toți (indiferent de orientarea sexuală) avem o predispoziție de a păcătui. Avem minți care din copilărie sunt înclinate contra lui Dumnezeu și a poruncilor Lui (Ieremia 17:9). Ca rezultat noi toți păcătuim (Romani 3:23). Provocarea pentru fiecare dintre noi răspunzând lui Dumnezeu este să ne pocăim de păcatele noastre – să ne schimbăm viețile, cu ajutorul Lui, în conformitate cu standardele Lui (Romani 12:1-2). Când ne dedicăm viețile lui Dumnezeu, ne putem schimba viețile noastre.

Este încurajator să înțelegi că nu există evidență biblică clară că Dumnezeu poate schimba viața unei persoane amestecată în comportare homosexuală. În 1 Corinteni 6, apostolul Pavel se adresează oamenilor și femeilor în biserica din Corint. El face lista multor forme de comportare – inclusiv actele homosexuale – care ar preveni o persoană de a fi în Împărăția lui Dumnezeu (versurile 9-10). Atunci Pavel face declarația următoare: „Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru” (versul 11).

În aparență Pavel cunoscuse foști homosexuali în biserica din Corint. Astfel mesajul că homosexualii se pot schimba nu este nou. Homosexualii au suferit schimbări de când a fost scrisă Biblia. Cuvântul lui Dumnezeu ia atitudinea că urăște păcatul dar iubește pe păcătos (compare Ioan 3:16).

Care este responsabilitatea unuia care vrea să fie Creștin dar se luptă cu o atracție înrădăcinată adânc pentru membrii propriului

sex al lui sau al ei? Scripturile ne spun că persoana este obligată să-și controleze impulsurile sexuale în același fel în care adulții singuri heterosexuali trebuie să exerseze control de sine. Cu alte cuvinte, el sau ea trebuie să se abțină de a succomba dorințelor lui sau ale ei.

Biblia ne instruește să ne pocăim și să ieșim din păcat. Practicile homosexuale, ca oricare al păcat, au nevoie să fie pocăite și învinse. Un homosexual activ ar face aceasta recunoscând că homosexualitatea este greșită și prin a înceta de a mai duce o viață homosexuală sau de a se pune într-o situație care ar fi ispitit să se angajeze într-o asemenea comportare.

Recunoscând că păcatul începe în minte (Iacov 1:13-15), o persoană luptându-se cu acest păcat, sau alt păcat sexual, trebuie să se străduiască „orice gând îl facem rob ascultării de Hristos” (2 Corinteni 10:5). Un asemenea individ poate fi un Creștin adevărat chiar dacă el sau ea ar putea fi angajați într-o luptă de o viață să reziste întoarcerii la practicile homosexuale.

Este de asemenea important să înțelegem diferența între orientarea homosexuală și dorința și comportarea homosexuală. Orientarea nu este un păcat dar dorința și comportarea sunt. În timp ce sunt mulți oameni în societatea noastră de azi care refuză instrucțiunea lui Dumnezeu asupra acestui subiect, sunt mulți alții cu orientări homosexuale care ies din această viață pentru a trăi conform instrucțiunii lui Dumnezeu.

Ca resurse pentru acei care vor să învingă homosexualitatea și să se supună lui Dumnezeu, noi recomandăm cititul cărții *Reparative Therapy of Male Homosexuality* [Terapia reparativă a homosexualității masculine] de Dr. Joseph Nicolosi și *Anchor Magazine* (www.anchorhelp.com), o publicație dedicată ajutorului Creștinilor care se luptă cu homosexualitatea.

O carte intitulată *Love Won Out* [Dragostea a învins] de John și Anna Paulk

poate fi de asemenea încurajatoare. Este o poveste adevărată despre doi oameni, care cu ajutorul lui Dumnezeu au izbutit să părăsească homosexualitatea și să se descopere unul pe altul. Pentru acei ce caută ajutor ca să părăsească viața homosexuală, pot fi contactate câteva organizații:

- Exodus International, P.O. Box 540119, Orlando, Florida 32854,

telefon (407) 599-6872, www.exodus-international.org

- Desert Stream, P.O. Box 17635, Anaheim Hills, California 92817, telefon (714) 779-6899, www.desertstream.org
- His Heart Ministries, 12162 E. Mississippi, P.O. Box 12321, Aurora, California, USA, telefon (303)369-2961

Curtând pentru socializare

Cum pot părinții interesați să contracareze presiunile asupra copiilor lor de a participa în practici de curtare imorale?

Primul pas, cum a fost notat mai devreme, este să-i învețe principiile dumnezeiești de curtare și prietenie. Când adolescenții lor sunt gata, multe familii au găsit că curtarea în grup (trei sau mai multe persoane participând împreună la o activitate) să fie un mod bun pentru tineri de a intra în stagiul acesta al vieții.

Pentru că adolescenții în general nu sunt încă gata pentru căsătorie – din cauza imaturității și nevoii de pregătire pentru educație și profesie – unele din presiunile și tentațiile curtării unul-cu-una pot fi evitate prin curtarea în grup. Dezvoltarea socială și învățătura de se distra în compania sexului opus într-un mediu ne-periculos poate fi o experiență sănătoasă pentru adolescenți.

Curtarea pentru căsătorie

Când doi oameni maturi încep să se curteze cu un ochi spre căsătorie, ei trebuie să considere multe lucruri. Ce valori ține persoana cealaltă? Crede el, sau ea, în Dumnezeu? Îl ascultă ea (el) pe Dumnezeu? Care este fondul celeilalte persoane, standardele și valorile personale? Care îi sunt preferințele, plăcerile, caracterul și personalitatea? Va fi persoana aceasta o potrivire complimentară? Voi putea să-l iubesc și să-l respect?

Adesea în curtarea modernă puțină considerație este dată unui potențial partener de viață – altul decât dacă ei se bucură de activitatea lor sexuală. Totuși, când două persoane se abțin din arena încărcată emoțional a relațiilor sexuale după cum ne instruește Dumnezeu, ele pot considera mult mai rațional valorile și trăsăturile unui potențial tovarăș.

Găsirea unui tovarăș cu aceleași valori religioase este o considerație special de importantă.

Ideal, copiii, ar trebui să aibă doi părinți care cred, practică și îi învață aceleași principii religioase. Când copiii au părinți cu valori diferite, ei devin confuzi. Chiar dacă copiii nu sunt amestecați, înclăștările între două sisteme de valori competitive pot fi dureroase.

Prin experiențe dureroase, mulți doresc ca atunci când au curtat să fi urmat sfatul apostolului Pavel împotriva fiind „înjugați la un jug nepotrivit” cu un necredincios sau cineva cu credințe religioase diferite (2 Corinteni 6:14; compară cu 1 Corinteni 7:39). Este înțelepciune în selecționarea unui tovarăș care să fie compatibil în dimensiunile religioase, filozofice și etnice, între altele. Bine-nțeles, Dumnezeu este întotdeauna încântat să ne dea înțelepciunea de care avem nevoie, când o cerem (Iacov 1:5).

Când doi oameni consideră căsătoria, dacă sunt înțelepți, ei vor solicita de asemenea sfătuirea prenuptială. Asemenea sfătuire îi poate ajuta să înțeleagă tăriile, slăbiciunile și diferențele lor înainte de căsătorie. Adăugat la o considerare obiectivă, ei pot învăța îndemânări de comunicare și relații care îi vor ajuta în viitor.

Deși decizia de a se căsători este o decizie personală, aceste de informații pot ajuta perechile să facă alegeri mai înțelepte cu cine să se căsătorească. Pentru acei care hotărăsc să continue cu căsătoria, introspecția câștigată prin sfătuirea prenuptială poate pune baza unei relații durabile.

Vulnerabilitatea bărbaților și a femeilor

Când vine vorba despre tentațiile de a avea activitate sexuală, bărbații și femeile, în general, întâmpină ispite diferite. Vorbind despre bărbați, Stephen Arterburn și Fred Stoeker scriu: „Noi avem un întrerupător vizual când vine vorba despre vederea anatomiei feminine” (*Every Man’s Battle: Winning the War on Sexual Temptation One Victory at a Time [Lupta fiecărui bărbat: învingând războiul tentațiilor sexuale câte o victorie odată]*, 2000, p 57).

Răspunsul dumnezeiesc pentru bărbați este să controleze ceea ce privesc. Recunoscând trăsătura aceasta masculină, Isus a învățat că „ori și cine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui” (Matei 5:28).

Pentru a te păzi împotriva acestei vulnerabilități, Iov a zis, „Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare” (Iov 31:1). Bărbații trebuie să evite pornografia și să nu se uite la femei cu dorințe sexuale.

Scriind femeilor, Shannon Ethridge explică: „Lupta bărbatului începe cu ceea ce

trece prin ochii lui, cea a femeii începe cu inima și gândurile ei. Un bărbat trebuie să se ferească de ochi pentru a-și menține integritatea sexuală, dar pentru că Dumnezeu le-a făcut pe femei să fie mai stimulate mintal și emoțional noi trebuie să ne păzim cu grijă inimile și mințile, la fel ca și trupurile noastre, dacă dorim să exprimăm planul lui Dumnezeu pentru satisfacție emoțională și sexuală” (*Every Woman’s Battle: Discovering God’s Plan for Sexual and Emotional Fulfillment [Lupta fiecărei femei: Descoperirea planului lui Dumnezeu pentru împlinirea emoțională și sexuală]*, 2003, p. 13).

Continuând, Ethridge spune că diferențele acestea explică „dece se spune că bărbații dau dragoste pentru sex și femeile dau sex pentru dragoste.” Proverbe 4:23 spune: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.” Femeile credincioase trebuie să se rețină din a-și da inimile până când nu sunt gata de a face în căsătorie.

Contactul fizic înainte de căsătorie

Biologic, Dumnezeu ne-a creat ca să răspundem la contactul piele cu piele cu cineva de care suntem atrași. Ținând mâinile, îmbrățișările, sărutul și alte contacte asemănătoare pot fi excitante.

Dar este un asemenea contact bun, corect și moral? Este în cel mai bun interes al nostru de a ne angaja în practicile acestea înainte de căsătorie?

Cum poate cineva să hotărăscă? Pentru cei care au adoptat standardele de comportare acceptate de cultura populară de azi, acestea sunt întrebări prostești. De fapt nici nu sunt întrebări – însemnând că ele nici nu sunt întrebate. Când oamenii cred că este bine să ai orice fel de activitate

sexuală cu oricine înainte sau în afara căsătoriei, puțină (sau mai multă) atingere în realitate nu înseamnă nimic.

Consideră filmul *Titanic*. În filmul acesta, doi tineri se întâlnesc, se îndrăgostesc și după aceea se strecoară într-un loc ascuns să aibă sex – ignorând faptul inconfortabil că unul dintre ei era logodit cu alt cineva.

Deși statisticele curente dela Centrul de Control al Bolilor arată că majoritatea elevilor de liceu în Statele Unite nu sunt activi sexual, multe filme prezintă scene ca aceasta ca fiind norma tineretului. Felul în care se dezvăluie este adevărat pentru viață. Totul începe cu contactul fizic – atinsul, îmbrățișatul și sărutatul. Și după aceea vine activitate sexuală totală. Dar aceasta este împotriva a ceea ce propovăduiește Biblia.

După cum am văzut deja în Genesa 2:24, Dumnezeu explică cum și când trebuie să aibă loc uniunea sexuală între un bărbat și o femeie: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.”

„Un singur trup” înseamnă să aibă activitate sexuală (1 Corinteni 6:16) și, conform instrucțiunilor lui Dumnezeu, aceasta trebuie să aibă loc după ce bărbatul și femeia au fost uniți împreună în căsătorie. Având sex înainte de căsătorie este imoral, și conform Cuvântului lui Dumnezeu, noi trebuie să „fugim de desfrânare” (1 Corinteni 6:18, Biblia Ortodoxă Română). *Să fugim* înseamnă să evităm. Noi suntem presupuși să evităm activitatea sexuală prenuptială și alte lucruri care ne-ar putea stimula în a fi imorali.

Un punct important de notat în instrucția lui Dumnezeu este că abstenența nu trebuie să fie pentru totdeauna. Noi simplu trebuie să așteptăm până când suntem căsătoriți. Atunci, Dumnezeu zice, sexul este bun (Evrei 13:4). Pentru că abstenența a fost descrisă în termeni atât de negativi, unii educatori preferă să folosească termenul de „amânare” ca să descrie procesul de întârziere a activității sexuale până la căsătorie.

Cum să decidem

Mulți dintre voi, citind materialul acesta ați hotărât deja să așteptați să aveți sex până când sunteți căsătoriți. Unii au hotărât de asemenea că ei nu vor mai avea relații sexuale înainte de căsătorie. Aceasta este fantastic! Acestea sunt decizii bune. Dar despre atins? Veți continua să vă îmbrățișați, să vă sărutați, să vă țineți de mâini sau chiar mai mult?

Deși Biblia nu se adresează specific acestor aspecte, o spune clar că nu trebuie să avem relații sexuale înainte de căsătorie (1 Corinteni 6:18) sau chiar să dorim o altă persoană (Matei 5:28). Dragostea nu trebuie stârnită sau deșteptată până la momentul potrivit (Cântecul lui Solomon 2:7).

Ani de experiență omenească arată că felurile acestea de atingeri adesea conduc la dorințe senzuale și relații sexuale. Regretabil, multă lume tânără s-a angrenat în aceste forme de contact fizic și și-au pierdut virginitatea pentru că emoțiile lor le-au copleșit sensul lor de judecată. Ei nu s-au putut opri pentru că se simțeau prea bine. De sigur, adulții sunt afectați la fel de contactul fizic.

Deci cum vom putea hotărî ce să facem? Unii au întrebat, „Exact cât de departe poate să meargă un Creștin fără să păcătuiească?” Timpul de a face deciziile privitor la contactul fizic este înainte de momentul sensibil. Făcând decizia din zbor fără anticipare este o rețetă de a merge prea departe. (Pentru mai multă informație, vezi „Tratarea acelor situații delicate” începând la pagina 18).

Planificând pentru fericirea sexuală

Ca indivizi, noi alegem dacă vom trăi vieți sexuale curate sau dacă vom ignora instrucțiunile care conduc la fericire și satisfacție. Făcând o promisiune, la părinți, prieteni și Dumnezeu, de a fi puri sexual în vorbă, gând și fapte este un pas important în a trăi o viață plină, completă și fericită sexual.

Noi putem determina că nu vom folosi limbaj murdar de nici un fel – inclusiv tipul care degradează sexul. Noi putem de asemenea să hotărâm să nu privim filme cu un conținut sexual nepotrivit sau să ascultăm cântece cu lirică explicită sexuală (pentru că ele pot și ne vor influența).

Noi putem hotărî că nu ne vom supune presiunii colegilor de a merge împreună cu cei ce nu respectă sexul. Noi putem hotărî că suntem dispuși să fim caricaturizați pentru credința noastră și că nu ne vom da bătuți. Noi putem alege să ne asociem cu prieteni care împărtășesc aceleași convingeri. Și noi putem s-o facem practica noastră zilnică de a ne ruga lui Dumnezeu pentru tărie să-L onorăm pe El în felul în care ne trăim viețile. Toate lucrurile acestea ne vor ajuta să trăim o viață abundentă (Ioan 10:10).

După cum am văzut, Dumnezeu intenționează curțarea și căsătoria să fie experiențe onorabile, de clasă înaltă. Tratează sexul ca un dar onorabil al lui Dumnezeu, să fie deșteptat numai în căsătorie, și tu vei putea culege răsplata dulce a unei vieți fericite, dumnezeiești.

Ce să faci dacă ai făcut o greșală?

Când vine vorba de activitate sexuală, oamenii fac greșeli – atât înainte de căsătorie cât și în afara căsătoriei. Uneori, după ce au făcut o greșală sexuală, oamenii vor raționa că deoarece au comis deja păcatul, pot să continue mai departe. Aceasta este o gândire greșită pentru că continuând să practici activitatea sexuală prenuptială sau adulterul perpetuează păcatul unuia și poate duce la o conștiință îndurată, insensibilă. Metoda Biblică de a-ți curăța conștiința este prin pocăire – oprește-te de a mai viola porunca lui Dumnezeu.

Pentru că sexul este plăcut și pentru că o legătură emoțională este creată între doi oameni prin actul acesta, terminând o relație sexuală ilicită poate fi greu. Aici ai câteva puncte pe care să le păstrezi în minte dacă ai nevoie să termini, sau dacă ai terminat recent o relație în păcat:

Pocăiește-te. A ne pocăi înseamnă să ne oprim de a mai face ceea ce făcusem rău și să schimbăm direcția. De asemenea include admiterea păcatului nostru lui Dumnezeu și cerându-I iertare. „Dacă ne mărturisim

păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire” (1 Ioan 1:9). Pocăința este obligatorie pentru a fi iertat.

Ai curajul să faci ceea ce este corect. Dumnezeu respectă oamenii cu curaj care fac ce le spune EL, și El ne-a promis să ne dea tărie când i-o cerem. Psalmul 31:24 spune, „Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!” Cere-i lui Dumnezeu curajul de care ai nevoie ca să încetezi comportarea ta greșită. Străduiește-te să faci ceea ce este drept și cere ajutorul lui Dumnezeu în același timp pentru că „orice vom cere, vom căpăta dela El, fiindcă păzim poruncile Lui, și facem ce este plăcut înaintea Lui” (1 Ioan 3:22).

Acceptă iertarea lui Dumnezeu. Când ne pocăim, Dumnezeu nu numai că înlătură păcatul dela noi, El nu se mai gândește despre noi că l-am fi comis (Psalm 103:12; Evrei 8:12). În timp ce pedepsele pot să rămână (pierderea virginității, o boală venerică sau o inimă frântă temporară), Dumnezeu ne

iartă complet când ne pocăim. Crede în Dumnezeu – nu în emoțiile tale instabile!

„Să nu mai păcătuiești.” Aceasta este ceea ce a spus Hristos, atât unui bărbat cât și unei femei care păcătuiseră (Ioan 5:14; 8:11). Pentru a urma instrucțiunea aceasta, va trebui să-ți schimbi obiceiurile și, în unele cazuri, chiar prietenii. Fiind răspunzător lui Dumnezeu prin rugăciunea zilnică și studiul Bibliei ca și prin participarea serviciului de rugăciune din fiecare Sabat sunt modalități

excelente de a împlini porunca lui Hristos. Ascultând Cuvântul lui Dumnezeu regulat în fiecare Sabat îți va mări de asemenea credința (Romani 10:17).

Deși întotdeauna este greu de părăsit comportarea păcătoasă din cauza plăcerii asociate temporar cu ea (Evrei 11:25), făcând-o totuși merită efortul. Amintește-ți promisiunea lui Dumnezeu din Proverbe 11:18: „cel ce seamănă neprihănirea are o adevărată plată.”

Este avortul soluția gravidității nedorite?

Astăzi, multă lume consideră avortul să fie dreptul femeii de a-și controla corpul ei – specific dreptul ei de reproducere. Reflectând perspectiva aceasta, multe țări în jurul lumii permit avortul. Totuși există și mult dezacord asupra acestei practici presupuse iluminate.

În Statele Unite, decizia Curții Supreme a S.U. în 1973 *Roe vs. Wade* a stârnit o controversă imensă. Nici o chestiune de când sclavia nu a împărțit astfel populația Statelor Unite. Cele două vederi opuse ale chestiunii acesteia sunt numite în general „pentru viață” [pro-life], însemnând cei ce susțin drepturile celui încă nenăscut, și „pentru alegere” [pro-choice], pentru cei care spun că o femeie trebuie să aibă control asupra propriului ei corp, chiar dacă înseamnă terminarea vieții unui nenăscut.

Mulți care favorizează permiterea avortului, argumentează că avortul trebuie să fie nepericulos, legal și rar. Statisticile arată că sunt orice dar nu rare. Numai în Statele Unite, circa 3700 de gravidități sunt avortate în fiecare zi, ridicându-se la aproape 1.3 milioane pe an și mai mult de 45 de milioane de când Curtea Supremă a Statelor Unite a înmănat decizia sa. Statisticile ne indică de asemenea că 93 la sută din avorturi au loc nu din cauza unor probleme potențial serioase de sănătate sau viol sau incest (unul din principalele motive date de „pro-choice” pentru avorturi),

dar pentru factori sociali. Copilul este fie nedorit sau inconvenient.

Cea mai mare zonă de dezbatere în problema avortului pivotează asupra când începe viața. Cei care favorizează avortul dispută că viața nu începe până la naștere sau cândva în apropierea ei, când copilul poate trăi pe contul, lui sau al ei, propriu. Alții indică momentul concepției când un pachet genetic unic începe să existe, care conține tot ceea ce va deveni o persoană – dela înălțime, mărimea piciorului și culoarea ochilor, la inteligență și personalitatea de bază.

În timp ce Biblia nu menționează cuvântul avort, există indicații că Dumnezeu privește pe cei ne-născuți ca indivizi. El i-a spus profetului Ieremia, „Mai bine înainte ca să te fi întocmit în pântecul mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecul ei, Eu te pusesem deoparte, și te făcusem proroc al neamurilor” (Ieremia 1:5). Dumnezeu arată că îl cunoscuse pe Ieremia ca o persoană și l-a desemnat pe el pentru o treabă specială foarte devreme în perioada de gestație. Pasajul acesta cu siguranță implică calitatea de persoană pentru cel ne-născut, și în Porunca a Șasea Dumnezeu interzice clar omorul.

Mai mult, Iov a spus aceasta despre alți oameni: „Cel ce m-a făcut pe mine în pântecul mamei mele, nu l-a făcut și pe el?”

Oare nu ne-a întocmit acelaș Dumnezeu în pântecele mamei?” (Iov 31:15). Iov a înțeles că Dumnezeu era la lucru în procesul dezvoltării omenești în pântecele mamei.

Dumnezeu privește viața omului ca foarte valoroasă și versurile de mai înainte arată că vederea Lui despre viață ca începând la concepție. Astfel, în timp ce El nu menționează, pe nume, în Biblie chestiunea modernă a avortului, atât acestea cât și alte pasaje arată că Dumnezeu consideră avortul ca fiind un păcat.

Dacă vrei să citești mai multe asupra acestui subiect, cere sau coboară retipăririle articolelor din Good News [Știrile Bune], The Abortion Quagmire [Mlaștina avortului] și „America’s Child Sacrifice” [Sacrificiul copilului Americii], la www.gnmagazine.org/reprints . Un ghid pe acest subiect pentru studiul Bibliei pentru adolescenți este la dispoziție pe Internet la www.ucg.org/teenstudy/abortion.html .

Cum să-ți faci căsătoria imună la divorț

„...fiecare din voi să-și iubească nevasta ca pe sine; și nevasta să se teamă de bărbat [să-l respecte pe bărbat]” (Efeseni 5:33).

Pentru că atât de multe căsătorii – în special în țările moderne occidentale – se termină în divorț, perechile încercând să trăiască vieți dumnezeiești și să-și facă relația să dureze, caută modalități de a-și proteja și prezerva căsătoria.

Dumnezeu ne spune că El „urăște despărțirea în căsătorie” (Maleahi 2:16), și ne dă instrucțiuni specifice care pot produce pace și fericire. Indiferent dacă cineva a urmat, sau nu, instrucțiunile lui Dumnezeu când a curtat, principiile acestea vor ajuta orice căsătorie.

Deși cel mai bun curs de acțiune este să urmezi întotdeauna instrucțiunile lui Dumnezeu, El permite și încurajează pe fiecare să se întoarcă dela păcatele trecute și să înceapă să I se supună Lui (Faptele Apostolilor 2:38; 3:19). Deci, chiar dacă ai făcut greșeli în timpul curtării, sau în căsătoria ta, o poți schimba dacă îți dedici viața lui Dumnezeu și Îi ceri ajutorul Lui în reformarea vieții tale. (Dacă dorești să afli mai mult despre scopul vieții omenești și cum să-ți dedici viața lui Dumnezeu, cere broșurile gratuite *Care este destinul tău?* [What Is Your Destiny?] și *Calea spre viața veșnică* [The Road to Eternal Life] sau coboară-le de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.html .

Deși relațiile solide și sigure sunt clădite mai repede când atât soțul cât și soția acceptă și practică poruncile lui Dumnezeu, Dumnezeu se așteaptă ca fiecare dintre noi să-I răspundă, indiferent de circumstanțele căsătoriilor noastre (Jacov 4:17). Chiar când numai unul dintre soți își dedică viața lui, sau a ei, lui Dumnezeu și a standardelor Lui, Dumnezeu îi poate binecuvânta pe amândoi partenerii (1 Corinteni 7:13-14). Un exemplu pozitiv, iubitor, de supunere lui Dumnezeu, a unui soț sau a unei soții, îl poate influența pe celălalt să dorească să îi facă plăcere lui Dumnezeu (1 Petru 3:1-4). O singură persoană poate face o mare diferență.

Acum să considerăm câteva principii biblice care pot face căsătoria mai plăcută – și deci să dureze mai mult.

O dedicație pe viață

Devreme, în cartea Genesa, Dumnezeu ne spune că este potrivit pentru un bărbat să-și „lase pe tatăl său și pe mama sa” și „să se lipească de nevasta sa” (Genesa 2:24). Cuvântul Ebraic tradus „lipească” este *dabaq*, însemnând „a se lipi, a se agăța, a se ține strâns.”

Folosit în Ebraica modernă în sensul de „a se alipi, a adera,” *dabaq* ține forma de substantiv pentru „clei” și de asemenea pentru ideile mai abstracte de „loialitate, devotament” (*Dicționarul explicativ complet al lui Vine al cuvintelor din Vechiul și Noul Testament* [Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words], 1985, „A se agăța, a se lipi”).

Când un soț și o soție se supun poruncii biblice de a se lipi unul de altul, ei se vor împreuna literal. Având relații sexuale, devenind „un singur trup,” este parte din dedicarea unul altuia în căsătorie. Dedicarea include de asemenea fidelitate, încredere și caracterul de acțiune corect când

sunt sub presiune sau ispită. Totuși, prea des, oamenii se angajează în activitate sexuală *fără* nici o obligație – o contradicție a acestui principiu fundamental pentru o căsătorie cu succes.

Când doi oameni își schimbă jurăminte nuptiale, ei își iau o obligație de o viață întreagă. Vorbind biblic, acesta este un angajament (Maleahi 2:14) – o promisiune solemnă făcută lui Dumnezeu și soartei de a-i fi credincios.

Angajamentul acesta nu trebuie luat cu ușurință sau menținut numai când ne vine nouă chef. Trebuie să înțelegem că simțămintele noastre ne pot conduce greșit. Dumnezeu nu propune numai izbucniri ocazionale de credință și fidelitate către El numai când ne este nouă pe plac. La fel, oamenii care doresc o căsătorie bună nu caută oameni care vor sta cu ei numai *cea mai mare* parte de timp.

Rămânând credincios obligației unuia este o chestiune de caracter. Relațiile bune se bazează pe angajamente de încredere, de lungă durată – chiar și în situații de încercare. Când doi oameni se obligă să-l urmeze pe Dumnezeu, și instrucțiunile Lui în cadrul căsătoriei, ei fac primii pași spre o relație fericită și de durată.

Ce este dragostea?

Să iubești și să fii iubit este una dintre cele mai fericite experiențe de care se poate bucura oricare dintre noi. Scriitorii și poeții, vechi și moderni, vorbesc despre puterea și emoția dragostei romantice. Totuși Biblia ne dezvăluie că dragostea, în sensul ei cel mai larg, este o *alegere*. Dragostea este ceva ce noi *alegem* să facem.

Dumnezeu le spune bărbaților să-și iubească nevestele (Efeseni 5:25, 28; Coloseni 3:19) – și nu numai când au chef. Lipsindu-le o înțelegere de bază, multe perechi presupun în mod tragic că ele nu au control asupra simțămintelor lor. Conchizând că dragostea apare sau dispare în mod magic, prea mulți au suferit sau chiar și-au terminat relațiile pentru dificultăți care s-ar fi putut rezolva.

Într-o explicație minunată a dragostei la care se așteaptă Dumnezeu dela noi, apostolul Pavel descrie natura și calitățile unei dragoste adevărate: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Proorociile se vor sfârși; limbile vor înceta; cunoștința va avea sfârșit” (1 Corinteni 13:4-8).

Dragostea este mult mai mult decât o emoție vagă sau o atracție fizică, ceva în care ne aflăm din întâmplare, printr-un accident, ceva asupra căreia avem foarte puțin control. Dragostea adevărată, care este descrisă în Biblie, este cu totul diferită.

Practica dragostei adevărate este o alegere conștientă și determinată. Dragostea genuină este determinată să arate bunătate și răbdare în fața suferinței. Nu întoarce răul cu rău (Romani 12:17; 1 Tesaloniceni 5:15). Oamenii care exemplifică felul acesta de dragoste urmează exemplul lui Dumnezeu Însuși, care „este bun și cu cei nemulțămitori și cu cei răi” (Luca 6:35).

Conducere bazată pe dragoste

Dragoste totală, completă, este dragostea pe care se așteaptă Dumnezeu ca soții s-o arate soțiilor lor. Este baza conducerii dumnezeiești. Fără ea soții nu pot împlini corespunzător rolul de conducător la care Dumnezeu se așteaptă dela ei în cadrul căsătoriei (Efeseni 5:23). Când un soț demonstrează dragoste dumnezeiască, întreaga lui familie beneficiază. Soția și copiii lui se simt în

siguranță. Când ei știu că sunt iubiți și onorați, este mult mai ușor pentru ei să-l respecte ca conducător al familiei.

Un soț trebuie să înțeleagă că chiar dacă Dumnezeu i-a dat lui responsabilitatea în cadrul familiei, poziția lui de conducător trebuie să fie folosită numai pentru binele familiei. Nu trebuie folosită niciodată pentru motive egoiste. Felul acesta de conducere izvorăște din înțelegerea că mai întâi și-ntâi soțul este de asemenea sub autoritate – autoritatea lui Dumnezeu (1 Corinteni 11:3).

Pentru că soții istoric nu au trăit la nivelul așteptărilor lui Dumnezeu, unii au conchis că poziția de conducător al soțului în cadrul familiei este opresivă și demodată. Problema reală, însă, este cu soții care neglijează sau resping trăsăturile de caracter al dumnezeirii și nu cu modelul lui Dumnezeu al familiei. Dacă noi acceptăm instrucțiunile lui Dumnezeu, trebuie să acceptăm atunci și toate învățăturile Lui despre căsătorie.

Dumnezeu pune pe umerii soțului o răspundere imensă pentru conducerea soției și copiilor săi cu blândețe și dragoste. Dumnezeu nu-i dă lui nici un mandat să folosească poziția lui într-un mod aspru sau egoist, nici dreptul de a-și neglija familia. Umilința, opusul mândriei și aroganței, sunt esențiale pentru conducerea dumnezeiască.

În scrisoarea lui către Titus, Pavel a explicat că structura lui Dumnezeu a familiei este o învățătură biblică fundamentală: „Tu însă, vorbește lucruri cari se potrivesc cu învățătura sănătoasă. Spune că cei bătrâni trebuie să fie treji, vrednici de cinste, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare. Spune că femeile în vârstă trebuie să aibă o purtare cuviincioasă, să nu fie nici clevetitoare, nici dedate la vin; să învețe pe alții ce este bine, ca să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbați și copiii; să fie cumpătate, cu viața curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dumnezeu” (Tit 2:1-5).

Dumnezeu îi pune pe bărbați în rolul de conducători ai familiei, dar El se așteaptă ca atât bărbații cât și femeile să practice dragostea și respectul biblic (Efeseni 5:21).

Respectul: cheia pentru o căsătorie cu succes

În afara descrierii amănunțite pentru soți cum să-și iubească soțiile (Efeseni 5:25-33), Pavel dă instrucțiuni specifice soțiilor: „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului. Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile” (versurile 22-24).

Pasajul acesta ne învață că recunoașterea de bunăvoie a soției a rolului de conducător al bărbatului ei este un ingredient vital într-o căsătorie dumnezeiască. Acesta nu înseamnă că bărbatul trebuie să facă toate deciziile.

Multe perechi își împart cu succes responsabilitățile gospodăriei, lucrând împreună conform respectivelor lor talente și interese. Într-o căsătorie cu dragoste, ambii parteneri trebuie să discute toate hotărârile și prioritățile importante. Atunci, conform modelului biblic, dacă bărbatul preferă să facă decizia finală, toți membrii familiei trebuie s-o onoreze, atât timp cât nu-i forțază să nu-l asculte pe Dumnezeu (vezi Faptele Apostolilor 5:29).

Desigur, sunt adesea momente când soțul ar fi mai înțelept să se supună preferințelor soției și a copiilor. Numai pentru că el are dreptul să facă hotărârile de familie nu înseamnă că el este întotdeauna cel mai înțelept s-o facă. Multe hotărâri sunt chestiuni de preferințe, și preferința este o chestiune individuală. Un soț și tată iubitor, trebuie să fie senzitiv la dorințele și preferințele fiecărui membru al familiei atâta timp cât nu violează standardele lui Dumnezeu.

Nici un soț nu poate fi cu succes capul familiei sale dacă soția sa nu-i respectă cooperativ poziția de conducător, pe care i-a acordat-o Dumnezeu. Fără decizia ei conștientă să urmeze instrucțiunile lui Dumnezeu, ea va uzurpa rolul lui de conducător al familiei și va invita continuu gâlceava. Pavel le îndeamnă pe neveste să-i respecte pe bărbații lor (Efeseni 5:33). *Atitudinea* – atât a bărbatului cât și a nevestei, sunt chei în facerea modelului biblic al căsătoriei o experiență satisfăcătoare, fericită.

Ca și dragostea, respectul de asemenea implică făcutul unei alegeri. Noi alegem să-i respectăm pe oameni pentru calitățile lor pozitive, sau să-i disprețuim, pentru trăsăturile care nu ne plac. Cel mai bun timp pentru evaluarea critică este înainte de căsătorie. După aceea, bărbații și nevestele trebuie să se concentreze asupra respectului reciproc. Tratează cu bunătate imperfecțiunile și laudă din abundență calitățile bune. Benjamin Franklin o pune cu înțelepciune și umor în felul acesta: „Ține-ți ochii largi deschiși înainte de căsătorie, și pe jumătate închiși după aceea.”

Conflictul și comunicarea

Cercetătorii au aflat că modul în care comunică doi oameni reflectă starea relației lor. O comunicare pozitivă, încurajatoare, indică o relație bună, în timp ce critica excesivă indică o relație deficientă. Depinzând de circumstanțe, cuvintele „Îmi pare rău” pot fi la fel de eficace ca și „Te iubesc” – și, uneori, poate chiar mai mult.

Unii sfătuitori de căsătorie susțin că perechile ar trebui să învețe să se certe cinstit și să nu se preocupe cu numărul de certuri. Ei sfătuiesc: „Dă-o jos de pe piept și pune totul afară la vedere.”

Deși candoarea poate fi sănătoasă, certurile și argumentele asupra fiecărei neînțelegeri s-au dovedit să nu fie prea înțelepte. Un studiu a 691 de perechi a arătat că cu cât se ceartă partenerii mai des, indiferent de stilul certurilor, cu atât există posibilitatea mai mare de a divorța (Richard Morin, *What's Fair in Love and Fights? [Ce este permis în Dragoste și Certuri?]*, Washington Post Weekly, 7 Iunie, 1993, p. 37). Conflictele degradează respectul și pot clădi resentiment. O ceartă se poate transforma într-un catalizator pentru divorț.

Cât de mult conflict poate tolera o relație? O metodă de măsurare, care pretinde 90 la sută acurateță în precizarea căror căsătorii vor supraviețui și cărora nu, este bazată pe procentajul de comentarii pozitive opus comentariilor negative dintre căsătoriți.

Între noii căsătoriți, cercetătorii au aflat că soții care au rămas împreună până la urmă, au făcut mai puțin de cinci comentarii negative la fiecare sută de comentarii făcute unul despre altul. Noii căsătoriți care mai târziu a divorțat, făcuseră mai mult de 10 comentarii critice la fiecare sută de comentarii făcute unul despre altul (Joanni Schrof, *A Lens on Matrimony [O lupă pe căsătorie]*, (U.S. News & World Report, 21 Februarie, 1994, pp. 66-69).

Pentru că toți bărbații și femeile, chiar și în perechile căsătorite fericite, au uneori diferențe de păreri, învățând cum să rezolve diferențele pașnic este o parte importantă în menținerea respectului. Aici sunt câteva principii pe care perechile ar trebui să urmeze:

Vorbește deschis. Faceți cu rândul exprimând părerile și preocupările cu bunătate, fără să vă ridicați vocile (Proverbe 15:1). Refuzând să discutați greutățile nu rezolvă problemele. Învăță să-ți exprimi părerile într-un mod ne-critic. Soția nu este întotdeauna o bună cititoare de minte. Lasă pe ea, sau el, să știe ce gândești, ce simți și ce îți place. Folosește declarații cu „Eu” – cum ar fi „Eu simt că nu mă apreciezi când faci aceea” – în loc de declarații acuzatoare ca „Tu întotdeauna...” sau „Tu niciodată...”

Ascultă cu atenție. Când soția ta vorbește, concentrează-te la ce zice. Mulți soți și soții nu se ascultă cu respect unul pe altul, sărind în conversație înainte ca celălalt să fi terminat sau își pregătesc răspunsul fără a da atenție la ceea ce se vorbește.

Pentru a ajuta pe soț (soție) să-și dea seama că i-am auzit cu adevărat, unii consilieri sfătuiesc să recunoaștem verbal ce a spus (el sau ea) înainte de a ne schimba la o altă idee. Aceasta asigură partenerul (sau partenera) că el sau ea au fost ascultați, creând încredere și respect.

Respectă diferențele în soția sau soțul tău. Pentru că Dumnezeu a creat ființele omenești cu o varietate mare de personalități, noi trebuie să apreciem perspectivele acestea diferite. Chiar și pașii pe care îi luăm ca să împlinim instrucțiunile lui Dumnezeu pot varia dela o persoană la alta. Vedem principiul acesta în instrucțiunile lui Petru pentru soți să trăiască cu nevestele lor „cu înțelepciune” (1 Petru 3:7).

Caută o soluție în care toți să fie câștigători. Ori de câte ori este posibil, caută soluții pentru probleme care să fie acceptabile amândoror părți (Filipeni 2:4). Dacă este posibil, este mai bine să ai doi învingători în loc de un învingător și un învins. Trebuie uneori să fim dispuși să cedăm atâta timp cât alegerea sau acțiunea nu este în conflict cu instrucțiunile lui Dumnezeu (Matei 5:9; 1 Corinteni 6:7).

Pavel a explicat principiul acesta foarte frumos: „Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora. Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus” (Filipeni 2:4-5).

Iartă. Fiecare face greșeli. Fii iertător astfel ca și Dumnezeu și tovarășa ta să fie înclinați să te ierte pe tine (Matei 6:15; Luca 6:37). Pune-ți cel mai bun pas înainte. Acțiunea adesea urmează gândul. Apropie-te de partenerul tău în căsătorie într-un spirit de dragoste și iertare și cere-I lui Dumnezeu să-ți restaureze o atitudine dreaptă (vezi Psalmul 51:10). În loc să-ți lași emoțiile negative să te controleze, determină să-ți tratezi nevasta, sau soțul, cu respect. Adesea emoțiile noastre vor schimba acțiunile noastre ca să se asemene.

Caută ajutor. Dacă ai aplicat tot ceea ce știi să faci și încă te lupți, caută ajutor profesional competent. Amândoi, atât tu cât și soția puteți face greșeli. Oamenilor maturi, sănătoși nu le este teamă să caute ajutor când au nevoie (Proverbe 4:7; 11:14).

Felurile diferite de dragoste menționate în Biblie

Limba greacă, în care a fost scris Noul Testament, folosește mai multe cuvinte traduse „dragoste.” Primele două puse pe lista de mai jos, se găsesc în Noul Testament. Înțelegând semnificația lor ne ajută să pricepem mai bine la ce se așteaptă Dumnezeu din partea noastră.

Agapao (verb) este un cuvânt special reprezentând dragostea divină lui Dumnezeu pentru Fiul Său, ființele omenești în general și credincioși. Este folosit de asemenea să descrie dragostea exterioară pe care Dumnezeu se așteaptă s-o aibă credincioșii unul pentru altul. *Agapao* (incluzând forma de substantiv, *agape*) este „cuvântul caracteristic al Creștinismului, și pentru că Duhul revelației l-a folosit să exprime idei necunoscute mai

înainte, cercetarea în folosirea lui, fie în literatura greacă sau în Septuagint, aruncă numai puțină lumină asupra semnificației lui distinctive în Noul Testament...”

Tipul acesta special de dragoste Creștină, „fie că este exprimat către frați, sau spre omenire în general, nu este un impuls din simțăminte, nu este întotdeauna de acord cu înclinările naturale, nici nu se răsfrânge numai asupra celor pentru care se descoperă vre-o afinitate” (*Dicționarul explicativ complet al lui Vine al cuvintelor din Vechiul și Noul Testament [Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words]*, „Dragoste”).

Reflectând faptul căsătoriei omenești ca fiind modelată după relația divină dintre Hristos și Biserică, bărbaților li se poruncește să-și iubească nevestele lor cu felul acesta de dragoste altruistă, externalizată (Efeseni 5:25, 31-32).

Felul acesta de dragoste este poate cel mai bine exprimată în declarația lui Isus Hristos în Ioan 15:13, „Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.” Isus Însuși a exemplificat perfect acest fel de dragoste prin întreaga Sa viață, dându-se continuu pe sine și timpul și energia Sa, să-i servească pe alții și până la urmă oferindu-și viața ca sacrificiu pentru toată omenirea. Felul acesta de dragoste o vrea Dumnezeu ca fiecare dintre noi s-o exemplifice în viețile noastre și în special în căsătoriile noastre.

Phileo (verb) înseamnă „să ai afecțiune și simțăminte arzătoare – un tip de dragoste impulsivă” (*Noul dicționar ilustrat al Bibliei al lui Nelson [Nelson's New Illustrated Bible Dictionary]*, 1995, „Dragoste”). Acesta este tipul de dragoste și afecțiune omenească, naturală pe care o avem pentru un prieten și este adesea definită ca „dragoste frățescă.”

Importanța romanței

Înainte ca doi oameni să se căsătorească, în general, ei petrec mai mult timp împreună. Poate că fac eforturi mari să plănuiască ocazii speciale. În timp ce se curtează unul pe altul, cei doi simt cum îi învâluie un sens de romanță. Romanța este un sentiment intoxicant care este atât de încântător și totuși greu de explicat.

Proverbe 30:18-19 spune despre romanță: „Trei lucruri mi se par minunate, ba chiar patru, pe care nu le pot pricepe: Calea vulturului pe cer, urma șarpelui pe stâncă, mersul corăbiei în mijlocul mării și calea omului la o fecioară” (Biblia Ortodoxă Română).

Emoția romanței este atât de puternică încât adesea lucrează ca o forță ce conduce perechile la căsătorie. Odată ce perechea s-a căsătorit, însă, se pare că romanța dispare. Bărbații și nevestele petrec din ce în ce mai puțin timp gândindu-se cum să-și facă plăcere unul altuia.

Este obișnuit pentru un bărbat sau o nevestă să devină egoiști – gândindu-se numai la nevoile lui proprii, sau ale ei, și cum celălalt nu-i mai satisface așteptările. Când atitudinea „ce este acolo pentru mine?” devine predominantă relația șovăie. Bărbați se minunează adesea de ce femeile sunt atât de greu de înțeles, și nevestele doresc să afle de ce bărbații nu le dau mai multă atenție. Asemenea căsătorii au nevoie de reînnoirea romanței.

În Ioan 21:15-16, Isus l-a întrebat pe Petru dacă l-a iubit cu tipul *agapao* de dragoste și Petru l-a răspuns că el avea tipul normal omenească *phileo* de dragoste pentru El. Mai târziu, după ce a primit pe Duhul Sfânt, Petru va putea să demonstreze adevăratul tip *agapao* de dragoste dumnezeiască, servindu-i pe alții toată viața lui și făcând sacrificiul suprem în martiriu.

Eros (substantiv) se referă la dragostea sau dorința erotică, sexuală.

Adevărata dragoste, după cum este explicat în Biblie, nu este concentrată pe sine sau propriile emoții sau sentimente, dar în schimb este exprimată în afară concentrându-se pe alții – dorind să-i servească și să aibă grijă de ei cel mai bine. Dragostea adevărată este exprimată cel mai bine în 1 Corinteni 13:4-8: „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de neleguire, ci se bucură de adevăr, acopere totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată..”

În Proverbe 5:18-19 găsim îndrumarea aceasta: „Izvorul tău să fie binecuvântat [relațiile de căsătorie], și bucură-te de nevasta tinereții tale, cerboaică iubită, căprioară plăcută. Să fii îmbătat tot timpul de drăgălășiile ei, să fii *îndrăgostit necurmat* de dragostea ei!” A fi îndrăgostit sau „extaziat” de dragostea unui partener de căsătorie este ceva ce Dumnezeu dorește ca noi să ne bucurăm în toate căsătoriile noastre.

Când romanța începe să dispară, unele perechi găsesc că este greu să rețină simțămintele apropiate pe care le avuseseră mai înainte unul pentru altul. Dar stârnind romanța nu este atât de greu când înțelegem ce să facem și ne dedicăm acestei sarcini. De fapt, bărbații și femeile răspund mai ușor propunerilor romantice dela soții lor când un partener priceput încearcă să restaureze romanța într-o relație. Deci care sunt cheile pentru a menține romanța vie într-o căsătorie?

Una dintre primele chei este să ne dăruim pe noi înșine partenerului nostru. Într-o lume în care este atât de ușor să devii egoist, consumat cu speranțe personale, noi trebuie să facem opusul.

Noi trebuie mai întâi să dăm pentru a putea primi. Când aplicăm principiile de dragoste și respect găsite în Efeseni 5:33, soțul sau soția noastră vor fi influențați cu putere să ne iubească și să ne respecte înapoi.

Ilustrând principiul acesta pentru bărbați, Pavel a scris: „Tot așa trebuie să-și iubească și bărbații nevestele, ca pe trupurile lor. Cine își iubește nevasta, se iubește pe sine însuși” (Efeseni 5:28).

Când un bărbat își tratează nevasta și familia într-un mod iubitor și blajin, punând nevoile și dorințele lor înaintea a lor sale, o nevestă este puternic influențată să răspundă cu afecțiune și intimitate fizică.

La fel, când o nevestă îl respectă pe bărbatul ei, și fără reținere îi extinde dragoste și intimitatea, îl apreciază pentru lucrurile bune pe care le face, el devine practic ca aluatul în mâinile ei. El devine cu mult mai receptiv la ce are de spus această ființă minunată, soția lui, care îl face atât de fericit. Egoismul, pe de altă parte, face exact opusul. Încordează relația matrimonială.

Bărbații și nevestele care păstrează romanța dându-se pe sine unul altuia, descoperă că tovarășa lor nu este deloc greu de influențat. Pentru ei, căsătoria este relația încântătoare, minunată, învigorantă, pe care a intenționat-o Dumnezeu.

Valoarea muncii de echipă

Dumnezeu intenționează ca perechile să muncească, să trăiască și să crească în armonie. În loc de a purta un război al sexelor, pe care filozofii moderni îl stimulează adesea, Dumnezeu îi învață pe bărbați și nevestele lor să lucreze împreună ca o echipă. „Bărbaților, purtați-vă și voi, la rândul vostru, cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca unui vas mai slab, ca unele cari vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedecate rugăciunile voastre” (1 Petru 3:7).

Muncind împreună, bărbații și nevestele lor, pot realiza mult mai mult decât dacă ar lucra independent, singuri. Acuila și Priscila, o pereche Creștină din primul secol, au lăsat un exemplu minunat de echipă soț și soție dedicată lui Dumnezeu și servind poporul Lui. Împreună ei au muncit ca constructori de corturi cu apostolul Pavel în Corint (Faptele Apostolilor 18:2-3), au călătorit cu el în Siria, l-au ajutat pe talentatul vorbitor și învățător Apolo să înțeleagă „mai cu de amăruntul Calea lui Dumnezeu” când el fusese novice în Creștinism (versurile 24-26) și au oferit casa lor ca loc de întâlnire pentru congregația locală a Bisericii (1 Corinteni 16:19).

Priscila și Acuila au fost iubiți și respectați. Observă lauda lui Pavel asupra lor: „Spuneți sănătate Priscilei și lui Acuila, tovarășii mei de lucru în Hristos Isus, cari și-au pus capul în joc, ca să-mi scape viața. Le mulțămesc nu numai eu, dar și toate Bisericile ieșite dintre Neamuri” (Romani

16:3-4). Perechea aceasta fără îndoială, a văzut un scop mai mare al vieților lor decât să se certe pentru chestiuni fără importanță. Ei au fost exemple vii ale „moștenirii împreună ale harului vieții” (1 Petru 3:7).

Când soții și soțiile se supun cu dragoste rolului pe care Dumnezeu l-a stabilit lor în căsătorie, ei învață cum să i se supună lui Dumnezeu. Relațiile intime, iubitoare între bărbați și neveste ne învață multe despre relația între Hristos și Biserică (Efeseni 5:32). Aplicând principiile lui Dumnezeu pentru căsătorie nu numai că ne produce relații fericite în viața aceasta, dar făcând aceasta ne ajută să înțelegem planul spiritual al lui Dumnezeu pentru omenire.

A fost activitatea sexuală intenționată numai pentru procreare?

Deși copiii sunt rezultatul natural al relației sexuale dintre un bărbat și nevestă și sunt numiți „o răsplată dată de El [Domnul]” (Psalm 127:3), Biblia nu interzice relațiile sexuale în cadrul căsătoriei numai pentru plăcere. Într-adevăr, ea încurajează o asemenea uniune.

Ideea că sexul a fost murdar și rău a fost o idee care s-a strecurat în Creștinism dela învățătorii catolici de la început. Compromisul lor, cu realitatea evidentă că activitatea sexuală a fost necesară ca să aibă copii, a rezultat în propovăduirea lor că activitatea sexuală poate fi angajată de perechile căsătorite numai când ele voiau să aibă copii. Totuși acestea nu sunt instrucțiunile Bibliei.

Genesa 2:24 spune, „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup [vor avea relații sexuale].” Proverbe 5:15-19 încurajează perechile să se bucure de plăcerile sexuale împreună în cadrul căsătoriei. Pavel a zis că bărbații și nevestele trebuie să dea afecțiunea sexuală unul altuia – abținându-se numai în timpul pus de o parte pentru rugăciune și postit (1 Corinteni 7:3-5).

Nici un pasaj din Biblie nu interzice bărbatul și nevasta să aibă relații sexuale de plăcere fără să încerce să aibă copii. Nu este nimic greșit cu perechile folosind metode anticoncepționale, cu previziunea că nu sunt dăunătoare fizic, să amâne copiii până la momentul ales de ele.

Copiii noștri: darurile lui Dumnezeu într-o ambianță ostilă

*„Iată, fiii sunt o moștenire dela Domnul, rodul pântecei este o răsplată dată de El”
(Psalm 127:3).*

Biblia ne spune că copiii sunt o binecuvântare dela Dumnezeu, și pentru cele mai multe perechi sunt bineveniți în familiile lor. Reproducerea omenească este una dintre cele mai prețioase și memorabile experiențe. Consideră cum a intenționat Dumnezeu să aibă loc acest eveniment minunat.

Uniți prin căsătorie, un bărbat și o nevestă determină că ei ar dori să aibă un copil. La fel cu prepararea lui Dumnezeu pentru Familia Sa, care a fost făcută înainte de întemeierea lumii (Matei 25:34; Efeseni 1:4; 1 Petru 1:20) perechea aceasta se prepară pentru copilul lor prin educație și stabilind mijloacele de suport pentru noua viață pe care ei doresc s-o aducă pe lume. Ei sunt acum gata să conceapă un copil.

Cu cuvinte și afecțiune gingașă cei doi se îmbrățișează cu dragoste și culminează în climaxul sexual. Sperma tatălui își găsește drumul la ovulul mamei și o viață nouă începe. În momentul acesta al concepției un pachet genetic unic vine în existență, care conține tot ce va deveni persoana aceasta – dela sex, la înălțime, mărimea piciorului și culoarea ochilor, la factorii de sănătate la care el sau ea vor fi predispuși.

Creșterea și dezvoltarea după concepție este rapidă. După numai 18 zile dela concepție o nouă inimă începe să bată. La circa trei săptămâni se formează ochii, coloana vertebrală și un sistem digestiv. După o lună și jumătate valuri cerebrale sunt detectabile. La aproape două luni degetele de la mâini și picioare încep să se arate, și la 18 săptămâni copilul se mișcă și lovește cu picioarele.

Aproximativ după 9 luni copilul este gata să se nască. Copilul se mișcă în poziție pentru a intra în canalul de naștere, în timp ce corpul mamei suferă schimbările care vor permite copilului să iasă din uter. Atunci mama muncește în procesul de naștere și o viață nouă intră în lume.

Dându-și seama de toată dragostea gingașă, prepararea, vizitele la doctor, mâncatul sănătos și efortul fizic investit în proces, bărbatul și nevasta triumfători strălucesc de fericire la sosirea noului lor copil. Ocazia aceasta plină de bucurie poate de asemenea să semnalizeze începutul unei generații noi pe măsură ce copiii devin părinți, părinții devin bunici și bunicii devin străbunici.

Și cu toată atenția specială pe care o punem pe nașterea unui copil – ceva ce este perfect de înțeles – ne dăm noi seama de semnificația ei pentru Dumnezeu? Din perspectiva Lui, o viață nouă, care a început la concepție, a intrat acum în lume cu potențialul de a deveni parte din familia Sa eternă (Ioan 1:12).

Copilul acesta va avea nevoie de pregătire și educație dela părinții lui, sau ai ei, în modul în care să trăiască în armonie cu poruncile de dragoste ale lui Dumnezeu. Dumnezeu știe că este cel mai bine ca acest copil să crească cu ambii lui părinți biologici. Dumnezeu știe de asemenea că se va cere timp și efort dela părinți să-și împlinescă această răspundere importantă.

Se vor ridica părinții la nivelul acestei însărcinări? Acesta este scopul acestei porțiuni a acestei broșuri – să te încurajeze și să te ajute să înțelegi cum poți împlini așteptările lui Dumnezeu

dela tine ca părinte. În capitolul acesta vom considera de asemenea situația părinților din lumea occidentală.

Victime nevinovate

Pe măsură ce copiii cresc ei sunt influențați de lucrurile pe care le văd și condițiile în care trăiesc. Valorile lor sunt modelate de experiențele lor și de perspectivele părinților lor. Regretabil, copiii nu își pot alege părinții, nici nu au vre-un control asupra locului unde se nasc. Ei nu știu dacă vor fi învățați valorile eterne ale lui Dumnezeu sau dacă se vor lupta să facă față cu ceea ce vor învăța pe cont propriu.

Trist, dar lumea de astăzi este un mediu toxic, ostil pentru copii – chiar și în națiunile unde există o mai mare prosperitate economică.

În Statele Unite, într-un raport datat 26 octombrie 2004, Grupul Barna a găsit că cei mai mulți adulți sunt de acord că „copiii națiunii nu sunt preparați suficient pentru viață.” Mai puțin de unul din cinci din cei peste 1000 de adulți întrebați „cred că copiii sub 13 ani sunt preparați superb sau suficient de bine pentru viață, emoțional, fizic, spiritual, intelectual sau psihologic.” Studiul a raportat în continuare că „mai puțin de unu în fiecare douăzeci de adulți crede că tineretul Americii primește o pregătire deasupra mediei în cele cinci aspecte ale vieții.”

Perspectiva subiectivă a adulților din evaluarea descrisă mai sus este dovedită adevărată când copiii intră la școală. Psihologul Robert Evans, care lucrează și ca învățător, notează în cartea sa, „din ce în ce mai mulți copii ajung la școală mai puțin pregătiți să învețe – nu mai puțin inteligenți; mai puțin pregătiți să fie elevi. Profesorii, în tot felul de școli, întâmpină o scădere a elementelor fundamentale pe care ei erau obișnuiți să le ia drept sigure: prezența, atenția, respectul, silința, motivarea, responsabilitatea....

”Elevii sunt mai greu de ajuns și de învățat, concentrația și perseverența lor este mai fragilă, limbajul și comportarea mai provocatoare” (*Family Matters: How Schools Can Cope With the Crisis in Childrearing [Probleme de familie: Cum pot școlile să facă față crizei în educația copiilor]*, 2004, pp. xiii-xiv).

Învățătorii raportează că astăzi copiii adesea ajung la școală în aparență incapabili să urmeze îndrumările, să asculte în timp ce altcineva vorbește, să-și împartă jucăriile. Unii nu pot tolera să nu fie centrul atenției.

Mulți adulți percep tinerii ca fiind fără respect pentru adulți. „În evaluare după evaluare, două treimi a Americanilor, când sunt întrebați ce le vine în minte când se gândesc despre adolescenți, aleg adjective ca *insolenți*, *iresponsabili* și *sălbatici*; pentru copiii mai mici ei aleg *indisciplinați* și *răsfățați*. Patruzeci și unu la sută se plâng că adolescenții au obiceiuri proaste de lucru; aproape 90 la sută simt că este rar pentru tineri să trateze lumea cu respect” (Evans, p. 5).

Când elevii părăsesc școlile, problemele sociale pe care le-au avut acolo adesea se transformă în problemele societății în general. Societățile sunt puțin probabil să se poată dezvolta pentru mult timp în condiții în care lumea nu are abilitatea de a coopera și lucra cu respect împreună.

Problema, de sigur, nu este cu copiii per se. Ei nu sunt mai puțin inteligenți sau mai puțini capabili de a învăța decât au fost copiii o decadă sau două în urmă. Problema zace cu *părinții* lor care îi lasă pe copiii pe pragul școlii.

Conform cu Evans, cauza pentru criza de astăzi în creșterea copiilor „se află acasă cu părinții lor, care suferă de o lipsă foarte extinsă de încredere și competență. Cauzele ei mai profunde sunt economice și culturale – *schimbările în modul în care muncim și în valorile noastre naționale* care subminează misiunea de dezvoltare atât a familiilor cât și a școlilor” (p. xi, accentuarea adăugată).

Alegeri culturale care afectează copiii

Imoralitatea sexuală și preocupările economice sunt poate factorii cei mai importanți care afectează rezultatele educației copiilor în națiunile occidentale. Rezultatul acestor doi factori au produs daune considerabile copiilor.

După cum am văzut în capitolele anterioare, neascultarea instrucțiunilor lui Dumnezeu cu privire la conduita sexuală a condus la distrugerea multor căsătorii. În valul căsătoriilor distruse, copiii suferă și ei emoțional și economic.

Consecințele tragice ale hotărârilor și alegerilor greșite sunt suferite de adulți, copiii și societățile noastre în general. Principiul acesta al cauzei și efectului nu poate fi întrerupt sau evitat. După cum spune proverbul: „blestemul fără pricină nu nimerește” (Proverbe 26:2, Biblia Ortodoxă Română). Și fără nici o îndoială că este motiv pentru suferința de astăzi legată de bolile venerice, căsătoriile distruse și copiii care nu sunt crescuți coresponsabili.

Analizând muntele de informații care ne este la îndemână privitor la tendințele sociale, ajungem la concluzia inevitabilă că încălcarea poruncilor lui Dumnezeu conduce la mizerie și nefericire. Perechile care trăiesc împreună înainte de căsătorie – presupus ca să încerce să vadă dacă sunt „compatibile sexual” – nu găsesc relațiile sigure pe care le caută în căsătorie.

Raportând despre fenomenul modern al trăitului împreună înainte de căsătorie, de asemenea numit coabitare, David Popenoe și Barbara Dafoe Whitehead de la Proiectul Național de Căsătorie au scris: „Coabitarea nu reduce posibilitatea unui eventual divorț; de fapt, conduce la un risc mai mare. Deși asociația a fost mai puternică cu o decadă sau două în urmă, și a scăzut în generațiile mai tinere, practic toate cercetările în acest domeniu au determinat că șansele divorțului sfârșind o căsătorie precedată de coabitare sunt cu mult mai mari decât pentru o căsătorie ne-precedată de coabitare” (Ianuarie 1999, www.smartmarriages.com/cohabit.html).

Motivul pentru care trăitul împreună subminează căsătoria este evident – nu este o dedicare fermă pentru relație. Trăind împreună devalorizează sexul și instituția pentru care a fost unic desemnat – căsătoria.

Totuși numărul oamenilor care o fac este extraordinar. Profesorul Popenoe și Dr. Whitehead raportează: „Este estimat că aproape un sfert dintre femeile nemăritate între 25 și 39 de ani trăiesc în mod curent cu un partener și aproape jumătate au trăit la un moment dat cu un partener necăsătorit (informațiile sunt tipic raportate pentru femei și nu pentru bărbați). Peste jumătate din toate primele căsătorii sunt acum precedate de coabitare, comparat cu practic nici unele mai devreme în acest secol (ibid.)

Dar ignoranța nu este fericire. Ignoranța acestor efecte, și a instrucțiunilor lui Dumnezeu, ne afectează pe noi toți!

Importanța ambilor părinți

Când perechile își dizolvă căsătoriile, adesea ele justifică divorțul lor prin raționamentul că este mai bine pentru copiii lor să-i vadă fericiți decât certându-se unii cu alții. Totuși, cu excepția cazurilor rare cum ar fi cele de abuz sau comportare imorală, decizia mai bună este de obicei ca perechile să-și rezolve diferențele, să trăiască conform instrucțiunilor lui Dumnezeu pentru căsătorie și să rămână împreună pentru binele copiilor.

Când căsătoriile sunt dizolvate, copiii sunt lipsiți, cel puțin pentru o perioadă de timp semnificativă, de unul din părinții lor biologici. Lipsa aceasta atrage consecințe. Dumnezeu urăște divorțul (Maleahi 2:16), la fel îl urăsc și copiii.

Copiii au nevoie de amândoi părinții pentru că fiecare părinte îl ajută pe copil să înțeleagă masculinitatea și feminitatea. Bărbații pot modela comportarea onorabilă din perspectiva masculină. Nevestele pot face la fel prin perspectiva feminină. Totuși în Statele Unite, „mai mult de un sfert din toate familiile cu copii sunt conduse de un singur părinte, majoritatea covârșitoare sunt mamele. Mai mult de 40 la sută din copiii americani nu trăiesc în prezent cu tatăl biologic” (Evans, p. 61).

Deși a fost presupus în general că tații nu erau cu adevărat necesari ca figuri de părinți (presupunerea fiind că mamele pot crește un copil la fel de bine fără un tată în casă), cercetările continuă să arate că prezența tatălui este esențială.

„Ca o chestiune de statistică, prezența activă a tatălui este un factor semnificativ în ajutorul fetițelor să evite sexul prematur și graviditatea și să-și dezvolte un sens de independență și afirmație proprie...Un studiu longitudinal de 26 de ani al relațiilor dintre părinți, devreme în copilărie, și capacitatea copiilor de a simți simpatie și compasiune pentru alții ca adulți i-a uimit pe cercetători.

„Ei au găsit că cel mai important factor dintre toate cele pe care le-au cercetat a fost amestecul părintesc în îngrijirea copilului. Nu a mamei, dar a *tatălui*. Un studiu fascinant al adulților tineri a găsit că acei care au fost apropiați emoțional de tații lor au trăit, ca un grup, vieți mai fericite și mai satisfăcătoare, *indiferent* de simțămintele lor pentru mamele lor” (Evans, p. 48).

Bine-nțeles, Porunca a Cincea ne învață că trebuie să-i onorăm atât pe tatăl cât și pe mama noastră (Exodul 20:12). Dumnezeu nu a intenționat niciodată pentru copiii, părinți sau curțile de judecată să hotărască, între cei doi părinți. Unul dintre cele mai bune daruri pe care le pot face părinții copiilor lor este să fie fericiți căsătoriți unul cu altul.

Famiiliile cu cariere duble

Astăzi se obișnuiește, în multe națiuni moderne, ca atât bărbatul cât și femeia să muncească în afara casei. Motivul pentru aceasta include adesea presupusa nevoie pentru un venit mai mare și presupunerea eronată că având o carieră în afara familiei este mai important decât creșterea copiilor.

În timp ce cetățenii țărilor europene au ales în general să lucreze ore mai puține și să aibă mai mult timp de petrecut cu familiile lor. Americanii au tendința să lucreze mai multe ore cu mai puțin timp liber de petrecut cu familia.

În Statele Unite, „aproximativ 75 la sută a mamelor cu copii sub 18 ani muncesc în afara casei și cele cu copiii foarte mici muncesc la fel de mult ca și ceilalți părinți...Când mamele se alătură câmpului muncii timpul petrecut în îngrijirea primară a copilului scade dela o medie de douăsprezece ore pe zi la mai puțin de șase” (Evans, p. 72).

Timpul mediu pe care părintele salariat petrece cu copilul pre-adolescent este abia jumătate de oră pe zi (Evans, p. 78). „Până când copilul ajunge la adolescență timpul acesta minuscul se micșorează și mai mult; tatăl și adolescentul tipici pot petrece singuri împreună mai puțin de trei minute pe zi” (ibid.).

Este imposibil pentru părinți să-i influențeze și să-i pregătească corect pe copiii lor dacă ei nu petrec timp împreună. Timpul este un ingredient prețios și necesar pentru activitatea cu succes ca părinte.

Epidemia taților absenți

Dr. Wade Horn, Ajutor de Secretar Pentru Copiii și Familie în Departamentul de Sănătate și Servicii Umane al Statelor Unite, s-a adresat într-o cuvântare din 2002 legăturii dintre lipsa tatălui și comportarea criminală. El a observat că în Statele Unite, „atât lipsa tatălui cât și populația închisorilor este la nivelul cel mai ridicat din totdeauna.” Urmează un pasaj din cuvântarea lui:

„Tendința socială de cele mai multe consecințe a vremurilor noastre este creșterea dramatică a numărului copiilor crescând în familii cu tatăl absent. În 1960, numărul acesta a fost de mai puțin de 10 milioane. Astăzi, este 24 de milioane. Aceasta înseamnă că în seara aceasta, unul din trei copii în America se va duce la culcare într-o casă în care tatăl este absent. Și nu este numai că copii aceștia merg la pat fără tatăl lor, 40 la sută din copii care nu trăiesc cu tatăl lor nu și-au văzut tatăl în anul care a trecut. Și jumătate nici nu au pus piciorul vre-odată în casa tatălui lor.”

„Cercetările au arătat că copiii care trăiesc separat de tații lor biologici, în medie sunt de cinci sau șase ori mai mare risc de a fi săraci. Ei sunt mai mult de două ori la risc să sufere neglijare fizică și emoțională; să manifesteze dezordine emoționale sau de comportament, inclusiv comportare sinucigașă; să abuzeze alcoolul sau

substanțele ilicite; să fie suspendat sau dat afară din școală sau să părăsească școala; și cel puțin de două ori mai posibil să ajungă la închisoare.” Câteva concluzii din cercetare:

„Conform unui studiu dela Universitatea Princeton, fiecare an petrecut fără un tată în casă mărește șansele unei încarcerări cu cinci la sută.”

„Conform Biroului de Statistici Judiciare, 70 la sută din tinerii din instituțiile statale de reformare au crescut în familii de un singur părinte sau fără părinte, și 53 la sută din cei internați în închisoarea statală au crescut separați de tații lor. Într-adevăr, Centrul Național al Taților și Familiilor raportează că deținutul bărbat tipic din închisoare a crescut într-o casă cu un singur părinte, condusă de mamă și are cel puțin o rudă apropiată care a fost încarcerată.

„Auzim o mulțime despre acest ultim factor – tatăl sau altă rudă apropiată care este în închisoare. Dar nu auzim destul despre celălalt factor inter corelat – crescând fără tată” (*Responsible Fatherhood and the role of the Family [Paternitate responsabilă: și rolul familiei]*, remarci plene la *Conferința inițiativei donatorilor de reintrare a delicvenților serioși și violenți [Serious and Violent Offender Reentry Initiative Grantee Conference]*, 30 septembrie, 2002, Washington, D.C.).

Dilema căminului de zi

Când părinții de carieră dublă se îndreaptă spre lucru, ei de obicei lasă copii lor preșcolari la cămine de zi – locuri unde salariații sunt dintre cei mai prost plătiți și mai puțin pregătiți din toate industriile. Totuși părinții încredințează acestor instituții să aibă grijă de cea mai prețioasă resursă a lor – copii lor.

Problemele cu cele mai multe facilități de cămine de zi sunt bine cunoscute. În timp ce cercetările arată căminele de zi de înaltă calitate nu par să dăuneze copiilor, alte studii au arătat corelația dintre suma de timp pe care un copil o petrece în cămin cu nesupunerea și agresiunea lui ulterioară în școală.

Sănătatea este o altă problemă pentru copiii din cămine. Părinții adesea aduc copiii bolnavi în cămin – unde îi infectează pe alții – pentru că nu pot, sau nu vor, să-și ia ziua liberă dela serviciu. Mai mult, când mamele lucrează în afara casei, copiii lor sunt mai puțin pregătiți pentru școală – cu alte cuvinte, ei sunt întârziați în dezvoltare.

Studiile căminelor, sunt făcute întotdeauna cu presupunerea că ceea ce se oferă este un cămin de calitate superioară. Dar nu toate căminele sunt de calitate înaltă. Dece? Plata proastă și condițiile pretențioase sunt două din problemele majore. Cine ar avea grijă de copiii care țipă, sunt pretențioși, când ar putea lua o altă slujbă pentru aceeași sumă de bani și mai puțină agravare?

Facilitățile de îngrijire a copiilor cu mulți copii, simplu, nu sunt capabile să ofere atenția susținută, personală, de unu la unu, care este necesară pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului.

Dece au îmbrățișat americanii asemenea schimbări care dăunează copiilor? Conform cu Dr. Evans, este din cauza individualismului rampant. Noi ne gândim la „individ ca fiind unitatea de bază în loc de familia însăși” (p. 128).

„Individualismul rampant” este un mod mai frumos de a descrie perspectiva omenească decât ceea ce Pavel a descris privitor la concepția pe care o vor avea oamenii în ultimele zile. Despre epoca aceasta Pavel a scris că „oamenii vor fi iubitori de sine...” (2 Timotei 3:2). În loc să se concentreze pe ce este cel mai bine pentru copiii și pentru societate, Pavel a zis că oamenii se vor concentra pe propriile lor nevoi și dorințe.

„Ceea ce lipsește din multe gospodării americane este,” după cum o prezintă jurnalistul Caitlin Flanagan, „singurul lucru pe care nu-l poți cumpăra – prezența cuiva care se îngrijește profund și principal de casa aceea și de oamenii care trăiesc în ea; care este dispus să-și petreacă timpul gândindu-se ce vor mânca oamenii aceia și ce lucruri de îmbrăcăminte vor avea nevoie pentru care ocazie” (Evans, p. 137).

Nevoile economice sunt citate adesea ca motivul pentru care copiii sunt plasați în facilitățile de îngrijire a copiilor (cămine). Realitatea, totuși, este că de multe ori cea mai mare parte din banii câștigați ajung să fie cheltuiți pe căminul însuși și mâncatul afară pentru că nu a fost nimeni acasă să prepare de mâncare.

Deși uneori se pot obține adevărate câștiguri financiare, un număr lăudabil de părinți dau acum nevoilor copiilor lor cea mai mare prioritate și aleg un standard de viață mai jos pentru ca să poată avea un standard de familie mai înalt. În timp ce unele mame rămân acasă cu copiii lor ca să realizeze aceasta, altele găsesc de lucru când soțul este acasă cu copiii sau fac munci care pot fi făcute de acasă.

Suferința atâtor de mulți astăzi poate fi inversată. Noi, și copiii noștri, nu trebuie să fim victime. Fiind un părinte bun înseamnă punând nevoile copiilor înaintea dorințelor tale proprii. Dacă ai copii, dece să nu le dai ceea ce doare și au nevoie – un cămin pozitiv, încurajator, unde sunt învățați standardele lui Dumnezeu de ambii părinți biologici. care trăiesc împreună în pace?

În capitolul următor, vom considera cum pot părinții să-i învețe eficient pe copiii lor adevărurile eterne ale lui Dumnezeu.

Crescând un copil moral

„Și poruncile acestea, pe cari ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi...” (Deuteronom 6:6-7).

Am văzut în capitolul precedent că două tendințe ale societății de creștere a divorțului și de a pune copii în cămine de zi astfel ca părinții să poată munci, au făcut-o mai dificil pentru părinți să crească copii morali. Ambele tendințe au avut un impact semnificativ asupra copiilor.

Căsătoriile de astăzi par să fie cu mult mai fragile decât în generațiile precedente. Mai puțină lume se căsătorește, și când o fac, ei sunt mai în vârstă decât au fost în generațiile precedente la prima lor căsătorie. De asemenea perechile au mai puțini copii și se divorțează mai mult.

Perechea, cap de familie și gospodină, cu mai mulți copii a generațiilor anterioare a fost înlocuită cu familia modernă de astăzi – adesea caracterizată de părinți singuri, familii amestecate, părinți necăsătoriți sau recăsătoriți și gospodării cu două cariere profesionale.

Odată cu distrugerea unităților familiei stabile a generațiilor anterioare, mai mulți părinți singuri au fost forțați să-și pună copii în cămine de zi astfel ca ei să poată avea mai multă libertate să-și câștige existența. Rezultatul este că copiii nu primesc pregătirea de care au nevoie atât de disperat dela părinții lor – adulții care pot avea cea mai profundă influență asupra lor. Lipsiți de îndrumările lor morale, mulți copii creează probleme pentru părinții lor, învățători, ei înșiși și societate în general.

În pofida acestor tendințe negative, mulți părinți, inclusiv părinții singuri, cresc copii bine ajustați, morali, care intră în maturitate cu succes. Dece au familiile acestea succes în timp ce atâția alții nu? Ce fac ei ce nu fac alții? Mai important, cum poți și tu să-ți ajuți copiii pe calea aceasta, adesea periculoasă spre maturitate?

Proverbele și pregătirea corectă

Un vers pe care noi ar trebui să-l considerăm în tratarea noastră cu copii noștri este Proverbe 22:6. Apare în felul acesta „Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate dela ea.” Putem trage o concluzie evidentă, directă, din această traducere – o pregătire corespunzătoare va avea valoare un timp îndelungat. Aceasta este cu siguranță adevărat.

Este normal pentru cei mai mulți copii să crească cu, și până la urmă să adopte, valori și standarde asemănătoare cu ale părinților – aceasta, dacă părinții fac o treabă destul de

bună de ai crește. Uneori, în special când copiii lor sunt adolescenți, părinții ar avea impresia că nu pot comunica cu ei. Se pot minuna dacă eforturile lor au fost irosite. Dar experiența ne arată că dacă ei mențin un plan bun, eventual vor obține rezultatul dorit.

Unii cărturari ai Bibliei oferă o explicație alternativă pentru intenția acestui vers – „calea pe care trebuie s-o urmeze” se referă la abilitatea și potențialul fiecărui copil. Rădăcina cuvântului „cale,” observă ei, are de asemenea de a face cu înclinarea unui copac, care se poate rupe dacă cineva încearcă să-l

reîndoaie. Ei observă de asemenea că, în Ebraica originală, vorbirea se referă la „calea lui” – calea copilului – în loc de „calea.”

Cu aceasta în minte unii ar traduce versul astfel „Învăță pe copil conform cu înclinația lui, și când va îmbătrâni, nu se va abate dela ea.” Cu alte cuvinte, părinții înțelepți trebuie să recunoască aptitudinile și interesele fiecărui copil și să-l pregătească cu cea mai bună folosire a talentelor lui pentru a-și atinge potențialul său.

Dacă aceasta este semnificația intenționată, reprezintă încă o altă abordare validă. Părinții trebuie să-i ajute pe copii să-și dezvolte talentele și abilitățile lor naturale. Prea des, un tată sau o mamă încearcă să-i forțeze pe copii să facă aceleași lucruri pe care

le fac ei (părinții) sau să fie ce sunt ei (părinții).

Uneori părinții doresc să trăiască prin copii lor, când îi forțază să realizeze ceea ce ar fi vrut ei să facă dar nu au putut. Noi trebuie să recunoaștem abilitățile distincte date de Dumnezeu copiilor noștri, și atunci trebuie să lucrăm să-i ajutăm să-și împlinească potențialul lor.

Încă alții înțeleg că ultima traducere înseamnă că dacă pregătim copilul în felul lui propriu – adică, permițându-i tot timpul să facă tot ceea ce dorește și întotdeauna să aibă calea lui – că el va fi fixat în modul acela greșit de gândire și trăire pentru restul vieții lui. Versul atunci ar fi un avertisment părinților împotriva răsfățului și a lipsei de disciplină. Concepția aceasta, de asemenea, este validă.

O fundație bună

O definiție întrucâtva hazlie a nebuliei este „să faci același lucru din nou și din nou în timp ce speră pentru un rezultat diferit.” Aplicând principiul acesta familiilor de astăzi, multe perechi continuă să divorțeze, să-și pună copiii în cămine de zi, în timp ce speră ca ele și copiii lor să nu sufere consecințele care rezultă atât de des din aceste acțiuni.

Două dintre cele mai simple, și totuși cele mai efective, lucruri pe care le putem face ca să creștem cu succes copii responsabili și morali sunt să stăm căsătoriți cu persoana cu care am avut copiii și să avem grijă de copii noștri proprii, în loc de a-i lăsa pe alții să-i supravegheze, în timp ce noi mergem la lucru.

În timp ce făcând acestor două lucruri așterne cea mai bună fundație pentru creșterea copilului, multe familii nu vor să aibă aceste beneficii. Este estimat că din cele 20 de milioane de copii sub vârsta de cinci ani în America astăzi, numai jumătate au mame care sunt tot timpul cu ei acasă.

Dece este atât de important pentru copii să aibă ambii părinți biologici? Dumnezeu dezvăluie că El a intenționat pentru bărbat și femeie să rămână căsătoriți unul cu altul pe viață, și multe studii confirmă copiii unor asemenea uniuni sunt mult mai bine decât cei care cresc în case cu un singur părinte.

S-a descoperi, spre exemplu, că tații, prin propriile lor acțiuni, îi învață pe copii cum să fie bărbați și cum să trateze femeile. Tații sunt de asemenea cei mai influenți pentru fiice, ajutându-le să aibă încredere în sine și să evite activitatea sexuală prenuptială. Mamele sunt în general cele mai bune la a-i învăța pe copii cum să înțeleagă și să respecte sentimentele altora.

În contrast cu copiii care cresc cu ambii părinți biologici, „copiii din casele divorțate sunt de 70 la sută mai probabili, decât cei care trăiesc cu părinții biologici, de a fi eliminați sau suspendați din școală. Cei care trăiesc cu mame care nu au fost niciodată căsătorite au de două ori mai mari șanse de a fi eliminați sau suspendați.

„De asemenea, copiii care nu trăiesc cu ambii părinți biologici sunt de 45 la 95 la sută mai probabili să aibă nevoie de ședințe părinte-profesor ca să rezolve problemele de performanță sau comportare decât cei care trăiesc cu părinții căsătoriți” (Deborah Dawson, „*Family Structure and Children’s Health and Well-Being: Data from the 1988 National Health Interview Survey on Child Health*” [*Structura familiei și sănătatea și bună starea copiilor: Informații din interviul de supraveghere de Sănătate Națională din 1988 asupra sănătății copilului*], *Journal of Marriage and Family* [*Jurnalul căsătoriei și familiei*], 1991, pp. 573-584). Ei sunt de asemenea mai probabili să aibă sănătate mai proastă, să fumeze și să sufere accidente și răniri.

Dacă tu ai copii, ești singur și lucrezi în afara casei, să nu fii descurajat. Și tu poți crește copii morali, sănătoși și fericiți: însă va trebui să muncești puțin mai mult și mai inteligent (ceva ce vom avea de a face mai târziu în capitolul acesta). Și dacă ești o familie de carieră dublă, consideră având unul din soți terminarea serviciului și să stea acasă, sau aranjează programele la lucru astfel ca unul dintre voi să fie întotdeauna acasă cu copiii voștri tineri.

Măsurând influența asupra copiilor noștri

În timp ce părinții au ocazia să aibă cea mai mare influență asupra vieții copiilor lor, aceasta nu se întâmplă întotdeauna. Consideră următoarele:

Când mamele iau o slujbă în afara casei, „timpul pe care îl petrec în îngrijirea principală a copilului scade dela o medie de 12 ore pe zi la mai puțin de șase” (Robert Evans, *Family Matters: How Schools Can Cope with the Crisis in Childrearing* [*Probleme de familie: Cum pot școlile să facă față crizei în educația copiilor*], 2004, p. 72).

Medicul de copii Berry Brazelon spune că „pentru părinții crescând copiii mici o combinație totală de trei ore pe zi este minimul timp de care un copil are nevoie dela părinții lui sau ai ei (ibid. p. 78).

„Un tată tipic poate petrece mai puțin de trei minute pe zi cu copilul care a ajuns în anii adolescenței” (ibid).

În medie, tineretul american privește 1500 de ore de televiziune pe an. Ei petrec 900 de ore pe an în clasă la școală și mai puțin de 100 de ore pe an în activități unul la unul cu un părinte. Ei privesc 20.000 de reclame pe an (Norman Herr, Ph.D., *The Sourcebook for Teaching Science: Strategies, Activities, and Internet Resources* [*Cartea de informații pentru predarea științelor: strategii, activități*

și resursele Internetului], 2001, „*Television and Health*” [*Televiziunea și Sănătatea*]).

„Când copiii noștri sunt expuși la aceste influențe, fără multă supraveghere, și în general fără să fie îndrumați să interpreteze circumstanțele și situațiile lor în lumina principiilor biblice, nu este de mirare că ei cresc să fie amestecați la fel de mult în jocuri de noroc, adulter, divorț, coabitare, băut excesiv și alte comportări ne-biblice la fel ca oricare alții. Ce clădim noi în viața unui copil înainte de vârsta de 13 ani reprezintă fundația morală și spirituală care îi definește ca indivizi și le îndrumă alegerile pentru restul vieții lor” (George Barna, „*Parents Describe How They Raise Their Children*” [*Părinții descriu cum își cresc ei copiii*], 28 februarie, 2005).

Pentru a avea mai multă influență asupra copiilor noștri, caută modalități de a petrece mai mult timp împreună cu ei. Consideră să iei cina împreună cu ei în fiecare seară și să discutați împreună activitățile zilei. Prepararea mâncării și curățatul mesei după masă de asemenea oferă ocazii pentru conversație. Dacă urmează să privești televiziune, fă-o împreună ca să poți provoca și discuta verbal gândirea sau acțiunile nedumnezeiești.

Pericolele presiunii colegilor

Cei mai mulți astăzi înțeleg puternica influență a presiunii colegilor. Ce gândește altă lume și ce face, ne forțează subtil să facem și noi la fel. Și cum adolescenții și adulții tineri sunt în special de susceptibili presiunii colegilor lor, aici sunt câteva aspecte importante despre influența pe care părinții înțelepți au nevoie s-o înțeleagă.

În primul rând, părinții pot găsi mare confort în faptul că „colegii nu încep să aibă un efect semnificativ asupra unui copil până la vârsta de șapte sau opt ani, la care timp cele mai multe trăsături de bază, cum sunt sociabilitatea, introversiunea, perseverența și răspunderea la autoritate, sunt deja bine stabilite” (Evans, p. 53). Mesajul de aici este că părinții înțelepți își dau seama că există o fereastră de oportunitate pentru pregătirea copiilor lor înainte ca presiunea colegilor lor să înceapă să-i afecteze.

Când copiii sunt învățați valorile morale corecte la o vârstă tânără, ei sunt probabili că vor menține trăsăturile acelea de caracter pentru tot restul vieții lor. În timp ce oamenii tineri pot fi influențați mai ușor după vârsta de opt ani cu privire la îmbrăcăminte, limbaj și muzică, trăsăturile lor de caracter fundamentale, stabilite în anii lor devreme, vor rămâne. De aici zicala „ai cei șapte ani ce acasă” dacă ești bine crescut și manierat. Părinții înțelepți îi vor învăța pe copiii lor poruncile lui Dumnezeu, inclusiv acelea care explică cum să ne înțelegem cu alții și să respectăm autoritățile, în perioada aceasta critică de timp.

Un alt principiu important să înțeleagă părinții este că *ei* – nu școlile sau colegii copiilor lor – pot avea cea mai mare influență asupra progeniturilor lor dacă ei aleg așa. Trist, tendința pentru mulți părinți astăzi este să se concentreze pe nevoile lor proprii în timp ce scapă din vedere nevoile copiilor lor. Totuși prepararea și pregătirea generației următoare este incontestabil cea mai importantă muncă pe care o pot face părinții.

Fiind un părinte înseamnă să fii o figură de autoritate iubitoare în viețile copiilor lor, tot drumul prin procesul lor de maturitate, până când ei sunt gata să trăiască pe contul lor propriu. Trist, unii părinți încearcă nebunește să devină prietenul, sau camaradul, copiilor lor tineri, sacrificând disciplina și instrucțiunea. Aceasta nu lucrează prea bine nici pentru părinte, nici pentru copii. Există un stadiu de prietenie între părinți și copii, dar vine cu mult mai târziu – după ce copiii au fost pregătiți și sunt complet crescuți.

Continuând să prevadă ghidare pentru copii în anii lor de adolescență este de asemenea un factor important în ajutorarea lor să reziste presiunii negative a colegilor lor. Conform cu Evans, „cel mai important lucru pe care îl poate face un părinte asupra presiunii colegilor – este cu adevărat important – este să fie autoritar prin toată copilăria, să ofere un nivel suficient de nutrimente, structură și latitudine...”

„Părinții cu autoritate care sunt și răspunzători, și pretențioși, cresc copii care au tendința să fie mai puțini susceptibili influențelor periculoase ale colegilor lor (droguri și alcool, spre exemplu) și să facă mai bine la școală decât copiii ai căror părinți sunt îngăduitori sau prea stricți” (pp. 54-55): (Pentru mai multe amănunte privitor la presiunea colegilor vezi „Măsurând influența asupra copiilor noștri la p. 49).

Dumnezeu ne poruncește ca să învățăm

Dela bun început Dumnezeu i-a instruit pe părinți să-i învețe pe copii lor valorile religioase. Vorbind Israelitilor din antichitate, Dumnezeu le-a zis: „Și poruncile acestea, pe cari ți le dau astăzi [Cele Zece Porunci din capitolul precedent și porunca cea mare din versul precedent de a-L iubi pe

Dumnezeu din toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea], să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca și când te vei scula” (Deuteronom 6:6-7).

Instrucțiunea lui Dumnezeu începe cu așteptarea că părinții înșiși vor accepta și vor trăi conform legilor Lui, „poruncile acestea...să le ai în inima ta.” Ei îi vor învăța mai întâi și mai important prin *exemplul* lor – metoda de învățare cea mai puternică dintre toate. Dar aceasta nu este totul. Dumnezeu nu numai că i-a instruit pe părinți să-i învețe pe copiii lor căile Lui, dar le-a poruncit s-o facă cu sârguință. El le-a spus s-o facă tot timpul zilei, când stau, când umblă, când se culcă seara și când se scoală dimineța.

Aceasta nu însemna numai învățatură formală de clasă școlară, deși asemenea învățământ este potrivit. Implica de asemenea practic, cu picioarele pe pământ, și aplicarea modului lui Dumnezeu de viață în timp ce familia își făcea activitățile zilnice obișnuite.

Felul acesta de învățământ cere mult mai mult decât o sesiune odată pe săptămână în timpul serviciilor religioase dela biserică. Trebuie să fie o practică *regulată*, de toată săptămâna, astfel ca să devină un mod de viață.

Avraam, numit prietenul lui Dumnezeu în Iacov 2:23, i s-au dat mari laude de către Dumnezeu pentru învățatul copiilor și gospodăriei lui modul de viață al lui Dumnezeu. În Genesa 18:19 Dumnezeu spune despre Avraam, „Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit”...

Avraam a fost conștiincios în a urma pe Dumnezeu, și descendenții lui – Isac, Iacov și Iosif – de asemenea au urmat cu sârguință căile lui Dumnezeu.

Regele Solomon, a înțeles că atunci când ajungem la maturitate, reflectăm pregătirea pe care am primit-o ca copii (Preverbe 22:6, vezi de asemenea „Proverbele și Pregătirea corectă” la pagina 47). Aceasta de asemenea include pregătirea religioasă. Istoria ne arată clar că atunci când Israelul a neglijat învățatura, și supunerea legilor lui Dumnezeu, după cum li se spusese în Deuteronom 6, ei au suferit rezultate tragice.

Apostolul Pavel a scris în Efeseni 6:4, „Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățatura Domnului.” Declarația aceasta este o simplă continuare a aceluiași principiu dat de Dumnezeu familiilor Israelite în Vechiul Testament.

Astăzi, trebuie ca și noi să-i învățăm la fel pe copiii noștri legile lui Dumnezeu. Legile acestea, când sunt aplicate, îi prevăd cu o busolă morală care să le îndrume comportarea pentru restul vieților lor.

Consideră Cele Zece Porunci dezvăluite de Dumnezeu la Muntele Sinai. Instrucțiunile acestea ne învață cum să-L iubim pe Dumnezeu și să interacționăm cu respect și să arătăm dragoste pentru alții. Ele conțin interdicții contra omorului, adulterului, furatului, mințitului și materialismului în timp ce suportă căsătoria și respectul special pentru părinți. Oamenii care trăiesc conform acestor porunci sunt oameni morali – felul de oameni în care avem încredere și cu care ne face plăcere să fim împreună.

Când copiii sunt învățați corect valorile morale ale lui Dumnezeu, și ei devin oameni morali. Când ei se duc la școală, ei înțeleg că oamenii morali trăiesc conform unui cod de comportare care le cere să acționeze onorabil și să arate respect altora.

Ei știu cum să-și împartă jucăriile și să urmeze îndrumările. Ei nu trebuie să fie centrul atenției. Copii aceștia sunt o plăcere să-i înveți și în general au foarte mult succes la școală și în viețile care urmează. (Dacă dorești să știi mai mult despre legile lui Dumnezeu, cere sau coboară depe Internet broșura gratuită *Cele Zece Porunci* [The Ten Commandments] la locul nostru de Web

la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.html sau cere-o dela oficiul nostru cel mai apropiat înscris pe ultima pagină).

Disciplinare cu încurajare

Disciplinarea cu încurajare poate să apară ca un oximoron. Cum poate ca disciplinarea să fie încurajatoare? Nu este întotdeauna dureroasă și depresantă? Răspunsul este NU. Disciplinare nu trebuie să fie întotdeauna în felul acela. Iată de ce:

Pedeapsa și disciplinarea nu sunt sinonime, după cum presupun mulți. Disciplinarea este simplu pregătirea care corectează, formează și perfecționează caracterul moral sau facultățile mintale ale cuiva. În timp ce disciplinarea *include* pedepsirea, pedepsirea este numai una dintre mai multe unelte disciplinare pe care părinții le pot folosi în pregătirea copiilor lor. Mai mult, disciplina poate include atât elemente încurajatoare cât și elemente corective. Aici sunt câteva din lucrurile încurajatoare pe care le pot face părinții pentru a-i disciplina pe copiii lor tineri:

Reamintirea înainte de activitate. Înaintea unui eveniment, vorbește cu copilul tău despre comportarea care este de așteptat dela el. Spre exemplu, spune, „Când mergem s-o vizităm pe Doamna Cutare, vreau ca tu să spui „Salut, doamna Cutare. Vă mulțumesc pentru că m-ați invitat în casa Dumneavoastră.”

Afirmația înainte de activitate. După ce ai explicat comportarea la care te aștepți, învață-l pe copil să spună, „Da, Mami,” sau „De acord, Tati.” Afirmația verbală îl ajută pe copilul tău să solidifice în mintea lui sau a ei acțiunile pe care le va expune.

Cum să-i învățăm

Pasajele biblice despre părinți arată că Dumnezeu vrea ca noi să folosim dragoste, răbdare, demnitate și respect când lucrăm cu copiii noștri – întocmai cum face și El cu noi. Dragostea este principiul fundamental pentru toate relațiile Creștine (Matei 22:37-40; Ioan 13:34-35). Pavel spune

Modelarea înainte de activitate. Fă-l pe copil să practice ceea ce el sau ea vor zice sau face înainte de activitate. Din nou, aceasta ajută să-l prepare pe copil pentru comportarea care este de așteptat dela el.

Lauda după activitate. Noi toți apreciem lauda când am făcut o treabă bună. În general copiii noștri răspund de asemenea bine la laude și sunt influențați la ascultare viitoare când sunt încurajați în felul acesta.

Atingerea corectă. Lauda însoțită de o îmbrățișare sau o mângâiere cu afecțiune este de asemenea foarte motivantă pentru copiii noștri.

Răsplătește dezvoltarea îndemnării de a face ceva. Ocazional răsplătind copiii când au perfectat un nou talent promovează maturitate. Fii atent, totuși, să nu cazi în cursa răsplătirii de fiecare dată când se poartă copilul bine, el sau ea, să se aștepte la o răsplată. Aceasta poate să deterioreze în dare de mită. Comportarea corectă este ceva ce suntem cu toții presupuși s-o facem tot timpul (Gary și Ana Maria Ezzo, *Let the Children Come Along the Virtuous Way [Lasă-i pe copii să vină pe calea virtuții]*, *Leader's Guide [Ghidul conducătorului]*, pp. 188-190).

Uneori disciplinarea corecțională va fi de asemenea necesară ca să-i ajute pe copiii să se maturizeze corect. Folosirea disciplinării încurajatoare așa cum este descrisă mai sus poate micșora nevoia pentru corecție și întărește relația dintre părinte și copil.

că supunându-ne Celor Zece Porunci ne exprimăm dragostea pentru Dumnezeu și dragostea către aproapele nostru (Romani 13:9-10).

Întocmai cum Dumnezeu ne-a dat legi pentru că El ne iubește, și noi trebuie să dăm copiilor noștri „legi” – reguli – dacă îi iubim (Evrei 12:7). Iubirea pentru copii noștri include disciplinarea. Stabilind reguli, și consecințe echitabile pentru violarea acestor reguli, a fost descrisă ca stabilind limite. Scopul limitelor este ca copiii noștri să învețe comportarea corectă și să simtă în siguranță.

Proverbe 29:17 spune, „Pedepsește-ți fiul, și el îți va da odihnă, și îți va aduce desfătare sufletului.” Versul 15 adaugă „copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale.”

Atitudinea noastră pentru copiii noștri este, poate, cea mai importantă singură considerație în educația corectă a copilului. Cuvintele și acțiunile noastre arată copiilor noștri dacă îi iubim. Ești dispus să te sacrifici pentru ei? Fără asigurarea copilului a dragostei noastre, este puțin probabil că eforturile noastre în educația copilului vor produce rezultatele favorabile pe care dorim să le vedem – femei și oameni tineri morali, maturi, răspunzători și cu grijă.

Cum să procedăm cu dezamăgirea

Toți părinții uneori sunt dezamăgiți de comportarea copiilor lor. Când se întâmplă aceasta, este ușor pentru un tată sau o mamă să dea impresia că el sau ea nu-l iubesc pe copil. Unii părinți, din cauza reacțiilor și comentariilor dezamăgite, mânioase, îi fac pe copiii lor să se simtă fără valoare și că părinții lor îi disprețuiesc.

Aceasta, bine-nțeles, este o greșală serioasă. Ei s-ar putea să fie supărați din cauza unei trăsături de caracter sau acțiuni negative, dar îl fac pe copil să se simtă ca și cum el sau ea este în întregime o persoană rea. Este esențial ca părinții să-și controleze mânia atunci când îl corectează pe copil și trebuie să facă clară comportarea, acțiunea sau atitudinea specifică pentru care este pedepsit copilul.

Pentru a crește un copil moral, părinții trebuie să explice clar principiul biblic încălcat. Este o mare diferență între părinți spunând copiilor să facă ceva „pentru că am spus eu așa” versus „pentru că Dumnezeu spune așa.” Explicând copiilor că noi facem ceva pentru că Dumnezeu ne spune s-o facem îl învață pe copil valori morale și respect pentru autoritate.

Apostolul Pavel oferă aceste instrucțiuni părinților: „Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i, în mustrarea și învățătura Domnului” (Efeseni 6:4).

Cu alte cuvinte, părinții trebuie să fie siguri că copii lor știu, chiar și când sunt corecți, că ei sunt iubiți. Aceasta nu înseamnă ca părintele să nu exprime supărare niciodată, dar ea trebuie, evident, să fie îndreptată spre comportarea copilului. Și întotdeauna trebuie să fie controlată și scurtă. Însuși Dumnezeu devine supărat uneori, dar El nu-și pierde cumpătul – și El are întotdeauna un motiv drept pentru indignarea Sa și pentru acțiunile care rezultă.

Când copii știu că ei sunt iubiți adânc și că corecția este din cauza dragostei părinților lor pentru ei, o asemenea corecție nu-l va provoca pe copil la mânie și la răzvrătire. Pe de altă parte, declarații pe care copilul le simte ca descriindu-l pe el, caracterul și atitudinea sa, ca fără valoare, îl pot face să se simtă respins, și eventual să conducă la o comportare răzvrătitoare și activități periculoase.

Dacă părintele spune copilului că nu este bun la nimic, copilul ar putea s-o creadă și să trăiască să confirme acea apreciere. Ca să arătăm dragoste activă, și nu pasivă, copiilor noștri, trebuie să extindem complimente și apreciere sincere când sunt îndreptățite.

Astfel, re-întărirea comportării bune – făcute prin laudă și complimente pentru o acțiune specifică – este o metodă valoroasă și efektivă de învățat. Regretabil, prea mulți părinți ignoră ocaziile de a întări comportarea bună și vorbesc copiilor numai când ei nu s-au purtat bine.

Rivalitatea între copii

Rivalitatea între copii a existat de când Cain l-a omorât pe fratele său Abel (Genesa 4). Dr. James Dobson, fondatorul și președintele programului *Focus on the Family* [*Focalizarea pe familie*], descrie rivalitatea între frați sau surori ca fiind „cel mai iritabil aspect al creșterii copiilor.” Continuând, el scrie, „Sursa de sub acest conflict este competiția și gelozia de modă veche între copii” (*The New Strong-Willed Child* [*Noul copil încăpățânat*], 2004, p. 139).

Pentru a minimaliza conflictul, el face părinților trei recomandări:

„1. Nu întărâta gelozia naturală a copiilor, făcând comentarii care îl descriu

pe un copil ca fiind superior celuilalt. Frumusețea, inteligența sau abilitățile fizice, cum ar fi atletismul, sunt subiecte particular de delicate.

„2. Stabilește un sistem practic de justiție acasă. Copiii au nevoie să știe că ei pot conta pe părinții lor să pretindă și să aplice regulile de acasă asupra tuturor copiilor.

„3. Recunoaște că ținta ascunsă a rivalității copiilor ești tu. Conflictul este adesea o metodă de a-i manipula pe părinți și metodă de a le atrage atenția” (ibid., pp. 142-147, accentuarea adăugată).

Autoritatea să nu fie abuzată

Pentru că ființele omenești au o tendință să abuzeze autoritatea, unii au conchis greșit că toată autoritatea este rea. Aceasta nu este adevărat. Dumnezeu a intenționat ca autoritatea să fie folosită pentru bine (Romani 13:1-4).

Isus le-a poruncit discipolilor să nu fie „stăpânitori peste alții” (Matei 20:25-28). În mod asemănător, Coloseni 3:21 spune, „Părinților, nu întărâtați pe copiii voștri, ca să nu-și piardă nădejdea.”

Efeseni 6:4 le spune părinților să nu folosească forme de autoritate care intimidează, îi brutalizează sau îi fac pe copii mânioși. Dumnezeu interzice specific abuzul fizic și emoțional al copiilor. Acelora care resping îndrumarea lui Dumnezeu în subiectul acesta, Proverbe 11:29 le declară, „Cine își turbură casa va moșteni vânt...”

O abordare inclusivă, relațională

Atitudinea lui Isus Hristos pentru copiii este instructivă pentru părinți. Câteva pasaje în Noul Testament Îl înregistrează pe Isus dojenindu-i pe discipoli pentru că încercaseră să-i țină pe cei mici departe de El (Matei 19:13-14; Marcu 10:14; Luca 18:16). Isus a avut o atitudine pozitivă spre copiii și le-a arătat atenție personală ridicându-i în brațele Sale, rugându-Se pentru ei și folosindu-i ca exemple de învățăminte pentru adulți. Hristos nu a fost nici odată prea important sau prea ocupat ca să nu le dea puțin din timpul Său. Și noi, de asemenea, trebuie să fim binevoitori să facem la fel.

În Deuteronom 6:20-25, care le spune familiilor din vechiul Israel cum să-i învețe pe copiii lor, instrucțiunile pentru părinți să folosească pronumele *noi*, *ne* și *al nostru* este semnificativ. Spre exemplu în versul 25 li se spune să zică: „Și va face milă cu *noi* de *ne* vom sili să împlinim toate aceste porunci ale legii înaintea feței Domnului Dumnezeuului *nostru*, cum *ne-a* poruncit.” Acest pronume arată că părinții trebuie să folosească o apropiere inclusivă, relațională a învățării copiilor a căilor lui Dumnezeu. Ascultându-L pe Dumnezeu este presupus să fie o experiență de familie.

Într-una dintre cele mai pasionate implorări să influențeze comportarea, Dumnezeu, ca Tatăl nostru Ceresc, l-a instruit pe vechiul Israel în legile Sale și în consecințele pentru ascultarea sau neascultarea lor. Dumnezeu conchide cererea Sa, înregistrată în Deuteronom 28 la 30, cu aceasta: „Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta” (Deuteronom 30:19).

Ai observat? Dumnezeu a zis emfatic, „*alege viața*” pentru binele tău. Și noi, de asemenea, trebuie să fim iubitori și pasionați pentru copiii noștri să adopte standardele lui Dumnezeu ca ale lor proprii. Trebuie să muncim să-i ajutăm să o facă și să ne străduim să-i influențăm să facă liberi alegerea aceasta morală.

Importanța exemplului personal

Exemplul nostru propriu este absolut în influențarea corectă a copiilor noștri. Copiii observă repede discrepanțele dintre ce le cer adulții să facă și ce fac ei înșiși. În unele cazuri diferențele acestea se pot justifica logic. Spre exemplu, copiii nu trebuie să conducă mașinile dacă nu sunt de vârsta legală și nu au îndemânarea necesară pentru operarea fără riscuri a vehiculului. Este o altă poveste, însă, când copiii văd un dublu standard în chestiunile morale.

Pavel a indicat principiul acesta Evreilor care încercau să-i influențeze pe ne Evrei (gentili) și totuși erau ipocriți: „tu deci, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu, care propovăduiești: „Să nu furi,” furi? Tu care zici: „Să nu preacurvești,” preacurvești? Tu, căruia ți-e scârbă de idoli, le jefuiești templele? Tu, care te fălești cu Legea, necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi? Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris” (Romani 6:21-24).

Părinții nu se pot aștepta ca „fă ce zic eu, nu ce fac eu” să aducă succes. Nimic nu este mai fără efect pentru un părinte care folosește cuvinte murdare să-l corecteze pe un copil pentru folosirea aceluiași limbaj. Cum poate un părinte să învețe responsabilitate dacă acțiunile lui proprii sunt iresponsabile, dacă ele aduc greutatea inutile familiei?

Indiferent de ce spun părinții, cei mai mulți oameni tineri vor adopta standardele și stilul de viață al părinților pe când ating vârsta de 25 la 35 de ani. În cazul acesta, faptele vorbesc mai tare decât cuvintele!

Succesul părinților singuri

Prin greșeli, și uneori fără vină proprie, mulți adulți trebuie să crească copiii pe cont propriu fără ajutorul unui soț. Ei sunt părinții singuri. În timp ce aceasta nu este starea pe care Dumnezeu a intenționat-o

pentru ei sau copii lor, indivizii înțelepți, care se găsesc în situația aceasta se vor strădui să-i învețe pe copiii lor aceleași principii dumnezeiești care sunt aplicabile tuturor. Aici sunt câteva principii

adiționale de ținut în minte dacă ești un părinte divorțat sau nici odată căsătorit:

- Când copilul tău te întreabă de ce tatăl (sau mama) nu trăiesc în aceeași casă, explică-i că tu și părintele celălalt ați făcut o greșală. Fă o limpede că nu este greșala sau vina copilului, dar că tu și părintele celălalt al copilului ați făcut o greșală. Spune-i copilului tău că Dumnezeu poruncește că un bărbat și o nevestă trebuie să rămână căsătoriți pe viață. Spune-i că dacă Dumnezeu te binecuvântează cu un alt soț, aceasta este ce plănuiești să faci data următoare. Asigură-l pe copil că îl iubești și că vei fi acolo pentru el întotdeauna.
- Nu-l vorbi de rău pe soțul tău dinainte. Nu ai nevoie să crezi mai multă supărare și resentiment în copiii tăi. Pe măsură ce ei devin maturi, ei își vor forma părerile lor proprii ai ambilor părinți. Modelarea unei conduite corecte este întotdeauna cel mai bun curs de acțiune.
- Amintește-ți că tu ești părintele, figura de autoritate iubitoare

responsabilă pentru prevederea stabilității copiilor tăi. Nu face pe copilul, sau copii tăi, confidenții tăi cu care să discuți simțămintele tale intime, visurile și temerile. Odată ce sunt crescuți și maturi, atunci poți intra în stagiul de prietenie al vieții.

- Dacă consideri o căsătorie nouă, fi sigură că copiii iubesc și respectă pe viitorul soț (soție). Dacă nu, cântărește sentimentele și preocupările lor cu greutate. Dacă dezvolți o relație apropiată, iubitoare și respectuoasă cu copiii tăi și ei se simt fără pericol, nu ar trebui să se simtă amenințați de un alt adult care va intra în viețile lor.
- Lasă-i pe copii să știe că te aștepti să ai o căsătorie fericită și că te aștepti ca ei să rămână căsătoriți când vor crește mari. Învăță-i principiile lui Dumnezeu ca să realizeze obiectivul acesta important.
- În timp ce, fără îndoială, pot fi făcute încă multe puncte de ajutor, poate cel mai important dintre ele este să ai o atitudine pozitivă și să-i înveți pe copii că și ei pot avea o căsătorie fericită, cu succes, în viitor.

Valoarea consecințelor

Ca să le cruțe copiilor sentimente rănite și dezamăgiri, unii părinți încearcă să-i salveze dela hotărârile și alegerile greșite. În timp ce asemenea părinți pot crede că sunt buni cu copiii lor, aceste acțiuni adesea în rănește pe copiii mai mult prin întârzierea maturizării lor și a înțelegerii responsabilității.

Spre exemplu, presupune că un băiat mic aruncă o minge și sparge fereastra vecinului. Să sperăm că a fost numai un accident și nu un act premeditat de

vandalism. Indiferent, băiatul trebuie să fie ținut răspunzător pentru faptele sale.

În loc de a-l scuza pe copil de procesul de restaurare spunând că a fost numai un accident și să aibă grijă de reparații ei înșiși, părinții înțelepți vor profita de ocazia aceasta ca de o ocazie de a-l învăța o lecție. Ei îl vor învăța pe fiul lor că el este responsabil, că el va trebui să plătească pentru reparația geamului (cel puțin să ajute să plătească) și să ofere scuze sincere vecinului pentru daune.

Trebuind să lucreze să câștige bani pentru reparația ferestrei și oferind o scuză,

băiatul învață comportare morală – să asume răspunderea pentru acțiunile sale. Copiii care nu au niciodată ocaziile acestea de a învăța cresc cu un sentiment de îndreptățire – că fiecare este acolo numai pentru a-i servi pe ei și că ei nu au nici o răspundere pentru alții. Îndepărtând toate consecințele este un bun fel de a-l prepara pe el, sau ea, pentru o viață de nesupunere civilă și cu pericolul de a ajunge la închisoare. Este de asemenea o rețetă sigură pentru dureri de inimă pentru părinți.

Timpul de calitate

Concepția de timp de calitate a devenit o noțiune populară pentru părinții ocupați care au puțin timp de petrecut cu copiii lor. Ei își salvează conștiința spunându-și că vor recupera timpul pierdut dela copiii lor prin petrecerea unui timp de calitate cu ei într-o ocazie viitoare. Regretabil, asemenea activitate nu are loc la fel de bine cum au sperat părinții. Pentru copiii, *tot* timpul cu părinții lor este de valoare și cineva nu se poate aștepta ca fiecare ocazie petrecută împreună să fie de valoare asemănătoare sau egală.

Nu există substituție pentru timpul petrecut cu copiii noștri. Timpul nostru *este* viața noastră, și dând parte din ea copiilor noștri îi asigură că sunt iubiți. Un părinte care prevede copii săi cu suficiente posesiuni materiale dar puțin timp personal pierde un punct important. Copiii nu egalează timpul petrecut la slujbă, lucrând ca să prevadă pentru familie, cu dragostea pentru ei. Ei cred că Tătei nu îi place să petreacă timp cu ei. Timpul nostru este cel mai de valoare cadou pe care-l putem face copiilor noștri.

Sociologul Mark Warr dela Universitatea din Texas a explicat că cercetări recente „au ridicat întrebări serioase asupra accentuării timpului de calitate atât de prevalent astăzi. Deși timpul de calitate este cu siguranță de dorit, cantitatea timpului petrecut cu familia nu este fără importanță. În ciuda argumentelor contemporane, cantități mici de timp de calitate s-ar putea să nu fie suficient să contrabalanseze aspectele criminologice ale culturii colegilor la care adolescenții sunt expuși continuu în mod obișnuit” (*Familia în America [Family in America]*, februarie, 1994).

În timp ce petrecutul timpului de calitate este un țel nobil, mulți părinți nu înțeleg cu adevărat ce face tipul acesta de timp să fie deosebit. Gary și Anne Marie Ezzo în programul lor pentru părinți, *Let the Children Come Along the Virtuous Way [Lasă-i pe copii să vină și ei de-a lungul căii virtuozității]*, definesc timpul de calitate ca „o activitate care promovează comunicarea și împărtășirea” (*Ghidul Conducătorului [Leader's Guide]*, p. 79).

Conform acestei definiții, multe activități cum ar fi mersul la un film sau jucând jocuri, nu sunt cu adevărat timp de calitate. De fapt, Ezzoi „provoacă noțiunea contemporană de timp de calitate și cantitate de timp cu părerea că nu este timpul cel mai bine de măsurat ci relația. Aceasta poate fi măsurată de câte ori copiii se duc la Tata pentru sfaturi și consiliere” (*Ghidul Conducătorului [Leader's Guide]*, p. 91).

Adevăratul timp de calitate este timpul în care copii se deschid părinților lor, dezvăluind ce se gândesc și cerându-le sfatul. Momentele acestea speciale nu pot fi poruncite la cerere. Ele

Chei importante pentru permiterea copiilor să beneficieze prin suferirea consecințelor includ fiind siguri că copii sunt destul de maturi pentru a face alegeri singuri înainte de a li se da de făcut alegeri (o altă greșeală făcută de părinți), fii sigur că sunt în siguranță fizic, și după aceea lasă-i să știe că făcutul unei greșeli nu este sfârșitul lumii. Este ceva ce fiecare face și mânuirea cu răspundere este lucrul cel mai important.

au loc adesea ca evenimente neplanificate și pot să vină la momente inoportune. Dar părinții înțelepți vor face tot ce pot să asculte și să răspundă copiilor lor cu cea mai mare dragoste și respect când au loc momentele acestea speciale.

De sigur, timp obișnuit petrecut cu părinții poate fi de asemenea de valoare. Ideal, copiii trebuie să petreacă destul timp cu părinții lor să-i vadă lucrând în jurul gospodăriei lor, bucurându-se de ocazii speciale. Muncind împreună cu părinții lor, tinerii învață cum să muncească. Făcând bine pentru cineva cu părinții lor, ei învață cum să dea altora. Când copiii îl văd pe Tata că dă un sărut Mamei și îi observă pe ambii părinți tratându-se unul pe altul cu respect, ei învață cum poate avea succes o căsătorie cu dragoste.

În timp ce unii adulți poate nu vor să califice momentele acestea ca momente de calitate, realitatea este că ele sunt esențiale pentru o dezvoltare sănătoasă a copiilor maturi sociali. (Pentru unele idei de cum pot părinții să creeze timp de calitate cu copiii lor, vezi „Crearea timpului de calitate,” la pagina 58).

Crearea timpului de calitate

Pentru a mări ocaziile pentru comunicări de calitate – de felul în care un părinte și un copil pot cu adevărat să-și împărtășească emoțiile și grijile într-o relație de încredere – consideră următoarele idei:

- Pentru un copil mic care se duce la culcare seara, petrece câțva timp cu el, liniștit, șoptindu-i în ureche despre importanța acțiunilor morale, dumnezeiești. Laudă copilul pentru comportarea lui bună din ziua aceea. Perioada de timp dinainte ca copiii să meargă la culcare este de obicei o perioadă de reflecție când ei își dezvăluie visurile și pun întrebări importante.
- Chiar și adolescenții, și adulții tineri, vor dori să vorbească despre lucrurile importante din viețile lor imediat înainte de a merge la culcare. În timp ce șoptitul în urechile lor numai este necesar, având convorbirea este. Părinții înțelepți nu pierd această ocazie când se ivește.
- Pentru copiii mai mari, poate să fie necesar să petreci mai întâi puțin timp participând într-o activitate care îi place copilului. Aceasta este perioada de pregătire; părinții petrec câțva timp cu copiii arătându-le că îi iubesc, și atunci, odată asigurați de dragostea părinților, copii își dezvăluie gândurile.
- Părinții trebuie să fie atenți să respecte viața particulară a copiilor mai mari. În general nu apare prea bine ca părinții să ceară copilului să-și dezvăluie emoțiile sau gândurile. Și uneori copii nici nu au gânduri, mari secrete despre viață, pe care să le destăinuie. Timpul de calitate este spontan și are loc din cauza încrederii și respectului.

Sezoanele părinților

Bazat pe Ecleziaste 3:1 care spune, „Toate își au vremea [anotimpul] lor,” psihologul John Rosemond observă: „Sunt trei sezoane [anotimpuri] în creșterea copiilor, și un sezon ultim care este ținta noastră. Fiecare sezon este o fază unde copilul are nevoie de un anumit fel de părinte.

- **„Sezonul 1 este dela vârsta de 0 la 2 ani.** În timpul acestui sezon, copilul este centrul universului în jurul căruia orbitează părintele și mama este slujitoarea copilului. Tatăl de obicei stă pe margine.
- **„Sezonul 2 este dela vârsta de 3 la 13 ani.** Copilul este mai puțin în centrul universului. Părintele este în rolul de autoritate și de conducător. Este o perioadă de ucenicie, în care tu conduci și unde copilul te urmează.
- **Sezonul 3 este dela vârsta de 14 mai departe.** Aceasta este faza de dăscălire care îl prepară pe copil să devină un adult. Este un ritual de tranziție. Scopul este pentru copil să se conducă singur iar părintele să-i fie dascăl.
- **Sezonul 4 este maturitatea pentru copil.** Tu numai ești ca părinte dar ești prietenul copilului. (*Parents Council of Washington Lecture [Consiliul Părinților din Conferința Washington], 25 octombrie, 2004*).

Explicând sezoanele, Rosemond sfătuiește părinții să se concentreze pe sezonul corect. Regretabil, mulți părinți rămân înglobați în sezonul unu (fiind slujitori) în timp ce ar fi trebuit să-i învețe pe copiii să-și ia ei înșiși responsabilități. O altă greșală este să încerci să fii prietenul copiilor tăi înainte de sezonul corespunzător.

Diferențe de personalitate și temperament

Pentru că fiecare copil este o ființă omenească unică în felul în care el sau ea gândește și acționează, părinții se minunează adesea dacă diferențele acestea ar trebui să le afecteze părintărea. Conform cu Gary și Anne Marie Ezzo, „Diferențele de temperament și personalitate afectează părintărea în aceea că îi ajută pe părinți să identifice zonele care cer efort special să crească copiii la același nivel de standard al pregătirii morale.

„Totuși, standardele de pregătire și scopurile nu se schimbă cu diferențele de personalitate. Diferențele de temperament nu sunt scuze acceptabile pentru păcat...Pregătirea copiilor trebuie să fie caracterizată de același standard de excelență morală indiferent de personalitate, temperament, sau gen” (*Let the Children Come Along the Virtuous Way [Lasă-i pe copii să vină și ei de-a lungul căii virtuozității]* Ghidul Conducătorului, pp. 47-48).

Unul din modurile în care diferă oamenii este cum exprimăm și primim dragostea. Gary Chapman, în seria sa de cărți *Five Love Languages [Cinci limbaje ale iubirii]*, descrie aceste moduri ca (1) cuvinte de încurajare, (2) acte de serviciu, (3) datul darurilor, (4) timp de calitate și (5) atingerea fizică și apropierea. Deși toate formele acestea ar trebui să fie folosite, părinții pot iubi copii cel mai efectiv prin identificarea și folosirea principalului limbaj al dragostei lui sau al ei.

Rolul disciplinei

O parte importantă a învățaturii este disciplina, care înseamnă ghidare, antrenament, modelarea caracterului și pedepsirea. Pedepsirea, ca lovitul cu nuiua sau palmuitul la șezut, este un subiect controversat în multe societăți. Unii părinți cred în el, alții sunt absolut împotriva lui.

Sistemul de educație este un factor principal în continuă dezbateră. Pedepsa corporală a dispărut practic din cele mai multe școli publice. În unele țări, guvernele au interzis-o complet.

Biblia vorbește despre acest subiect (Proverbe 13:24; 22:15; 23:13-14), dar nu aprobă abuzul, cum susțin unii. Nici nu trebuie ca pasajele citate aici să fie înțelese că acesta este singurul mijloc de disciplinare.

Un punct important de reamintit este că sunt alte metode de administrare a pedepsei. Corecția verbală, eliminarea privilegiilor, restricția libertăților și adăugarea de corvezi în plus sunt numai câteva. Uneori asemenea metode dau rezultate mai bune, și unele pot fi mai efective cu un copil decât cu altul. Unii copii sunt mai sensitivi și răspund la dojană. Alții au nevoie de pași mai duri pentru a-și învăța lecția. *Rezultatul* este lucrul cel mai important. Un principiu dumnezeiesc este să folosești numai atâta pedepsire cât este necesară pentru a obține rezultatul dorit.

Disciplinarea lui Dumnezeu

Consideră că Dumnezeu îi dojenește pe Creștini din dragoste pentru ei. Observă Evrei 12:5-11: „Și ați uitat sfatul, pe care vi-l dă ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului, și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primește.”

“Suferiți pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca și cu niște fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepsește tatăl? Dar dacă sunteți scutiți de pedeapsă, de care toți au parte, sunteți niște feciori din curvie, iar nu fii. Și apoi, dacă părinții noștri trupești ne-au pedepsit, și tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor, și să trăim?”

“Căci ei în adevăr ne pedepseau pentru puține zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepsește pentru binele nostru, ca să ne facă părtași sfințeniei Lui. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată pare o pricină de întristare, și nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei, roada dătătoare de pace a neprihănirii.”

Pasajul precedent din Evrei citează Proverbe 3:11-12, comparând corecția lui Dumnezeu pentru noi ca copiii Lui cu părinții omenești disciplinând din dragoste și grijă pentru ei.

Versurile acestea ne învață câteva principii vitale privitor la pedepsire. Din ele aflăm:

1. Dumnezeu disciplinează în dragoste.
2. Disciplina nu este respingere ci parte din maturizarea și creșterea noastră.
3. Disciplina produce respect.
4. Disciplina produce fructe bune și neprihănire.

Cuvântul grec pentru „disciplină” în pasajul din Evrei include concepția de educație și pregătire, ghidare corecțională și pedepsire corecțională. Creșterea corectă a copilului folosește toate elementele acestea de pregătire și accentuează beneficiile de lungă durată pentru copil.

Un alt principiu biblic pe care părinții ar trebui să considere când evaluează diversele metode de disciplină este exprimat de apostolul Pavel: „Oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte; căci nu este stăpânire care să nu vină dela Dumnezeu. Și stăpânirile cari sunt, au fost rânduite de Dumnezeu. Deaceia, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc, își vor lua osânda” (Romani 13:1-2). Fiind supuși autorităților, părinții trebuie să înțeleagă că unele practici disciplinare recomandate în Scripturi pot fi restrânse de legile locale, statale sau naționale.

Dar despre rănirea simțămintelor lor

Unii părinți se opun disciplinării corective pentru că rănește sentimentele copiilor lor. Totuși aceasta este de așteptat dela disciplină. Evrei 12:11 explică cum este un aspect „dureros” al disciplinei.

Psihologul de familie John Rosemond afirmă principiul acesta, spunând: „...Disciplina nu trebuie să rănească fizic un copil pentru „a-și lăsa amprenta” sa, dar trebuie întotdeauna să rănească simțămintele copilului, altfel sunt fără valoare.” Continuând, al adaugă, „Fără durerea aceea o conștiință nu se va forma niciodată” (Parentingbythebook.com/essay_4.htm). (Pentru înțelegerea în plus privitor la sentimentele și disciplina copilului, vezi „Disciplina cu Încurajare” la pagina 52, și „Valoarea consecințelor” la pagina 56).

Binecuvântarea răspunderii

Biblia ne spune că copiii sunt daruri minunate, adevărate binecuvântări dela Dumnezeu (Psalm 127:3). Totuși ei au nevoie de îndrumare și educație. Fiecare dintre ei are nevoie de grija și învățământul unu la unu pe care numai părinții le pot da.

Aducând copii dela nou născuți fără ajutor la adulți responsabili, morali este poate cea mai mare responsabilitate pe care o putem avea în viața aceasta, și ea ne poate aduce răsplătiri mari. Binecuvântarea pentru a face aceasta are două fațete. Prima, copiii primesc toate beneficiile din trăitul într-o casă dumnezeiască și a fi învățați căile lui Dumnezeu. Al doilea, noi părinții, devenim maturi spiritual în lupta noastră cu noi înșine și cu provocările de a crește copiii dumnezeiești într-o lume fără Dumnezeu.

Fiind un părinte înțelept și iubitor este o responsabilitate provocatoare care ne prepară pentru a face parte din familia eternă a lui Dumnezeu. Să împlinim noi și copiii noștri minunatul destin pe care ni l-a pregătit Dumnezeu pentru fiecare dintre noi!

Resurse de familie pentru tine și copiii tăi

Pentru a te încuraja pe tine ca părinte, abonează-te la revista Veștile Bune [The Good News] (www.gnmagazine.org), care prezintă regulat articole bazate pe Biblie despre căsătorie și viața de familie.

În plus, *Gândul Vertical* [*Vertical Thought*] (www.vertical-thought.org), o revistă pentru cei de vârstă 12 la 22 de ani, este publicată trimestrial ca să ajute lumea tânără să gândească gânduri dumnezeiești de sus în timp ce ei își avansează educația și își dezvoltă îndemânările pentru viață. Versiunea de Internet a revistei are articole în plus și răspunsuri la întrebări semnificative pentru grupul acesta de vârstă.

Biserica Unită a lui Dumnezeu, care produce publicațiile acestea precum și alte resurse menționate în acest capitol, are de asemenea lecții la dispoziția părinților și a învățătorilor pentru Școala de Sabat. Aceste lecții se află la www.ucgyouth.org. Abonamentele la reviste pot fi cerute depe Internet sau dela biroul nostru cel mai apropiat de tine.

O pregustare a Zilei de Mâine

„...a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit” (Apocalipsa 19:7)

Dorința pentru o căsătorie fericită, care să dureze, binecuvântată cu copiii care cresc să fie adulți cu succes, morali, răspunzători, este într-adevăr un vis. Bine-nțeles că ajungem la visul acesta foarte natural. Ca parte din Creația lui Dumnezeu, noi reflectăm planul pe care Dumnezeu Însuși îl împlinește în timp ce Își clădește propria Lui familie.

Isus Hristos a venit să-și facă partea Lui în a ne ajuta să devenim „copii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1:12). Reflectând destinul nostru minunat, Biblia ne vorbește ca co-moștenitori cu Hristos ai Împărăției lui Dumnezeu ce are să vină (Romani 8:17; Iacov 2:5). Tranziția aceasta dela carne și sânge omenesc la duhuri nemuritoare începe cu reîntoarcerea lui Isus Hristos pe pământ și stabilirea Împărăției lui Dumnezeu peste toate națiunile (Apocalipsa 11:15).

Pasul următor va fi pentru Isus să se căsătorească cu Mireasa Lui: „Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-i dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in suptire, strălucitor, și curat.” (Inul suptire sunt faptele neprihănite ale sfinților)” (Apocalipsa 19:6-8).

Pentru a ne ajuta să ne pregătim pentru viitorul acesta minunat, Dumnezeu ne-a permis să trăim, prin căsătorie și familie, o pregustare a acestei epoci minunate. Dorința lui Dumnezeu este ca să trăim vieți abundente pline de fericire și succes (Ioan 10:10).

Totuși fericirea și pregătirea pe care Dumnezeu ni le oferă prin căsătorie și familie sunt cel mai bine trăite în armonie cu instrucțiunile și îndrumările lui Dumnezeu. Dacă vrei să ai fericire și succes, atât acum cât și în viața viitoare, ***alege calea lui Dumnezeu.***

Pune-te în sincronism cu poruncile și îndrumările Lui. Pe măsură ce îți oferi viața ta Lui, vei trăi bogăția căii lui Dumnezeu și unele dintre cele mai mari bucurii posibile ale vieții. Aceasta este pentru căsătoria și familia ta precum și pentru a fi parte din familia viitoare a lui Dumnezeu!

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Phone (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Phone: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca

Caraibe: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Phone: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Phone: (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Phone: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Phone: 0228-945-4636 Fax: 0228-945-4637

Italia: La Buona Notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo Centro, Italy
Phone și Fax: (+39) 035-452-3573
Web site: www.labuonanotizia.org
E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, Stockholm, Suedia
Phone: (+44) 20-8386-8467 Fax: 0046 0142-10340

AFRICA

Africa de Est: Kenia, Tanzania și Uganda:
United Church of God-Kenia
P.O. Box 75261, Nairobi, 00200, Kenia
E-mail: kenya@ucg.org, Web site: www.ucgeastafrica.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana

E-mail: ghana@ucg.org

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius

Nigeria: United Church of God-West Africa

P.O. Box 1715, Yaba, Lagos, Nigeria

Phone: 234-1-791-8009, E-mail: nigeria@ucg.org

Africa de Sud, Botswana, Lesotho, Namibia și Swaziland:

United Church of God - Southern Africa

P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205,
South Africa

Phone and Fax: 043-748-1694 E-mail: rsa@ucg.org

Zambia: P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia

Phone: (02) 226-076 E-mail: zambia@ucg.org

Zimbabwe: P.O. Box 928, Causeway, Harare, Zimbabwe

Phone: 011716273 E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld 4001, Australia
Phone: 07 55 202 111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 07-55-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God

P.O. Box 11081,

Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God

P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand

Phone: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: P.O. Box 81840

DCCPO, 8000 Davao City, Philippines

Phone and Fax: +63-82 241 0150

Cell/text: +63-918-904 4444

Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga

P.O. Box 127, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIUNATE

United Church of God

P.O. Box 541027

Cincinnati, OH 45254 – 1027, U.S.A.

Phone: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Web site: www.ucg.org

E-mail: info@ucg.org

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association)

Dacă dorești să știi mai mult...

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, care are pastori și congregații prin toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus devreme în secolul I, a.d. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practice stabilite atunci. Însărcinarea noastră este să proclamăm întregii lumi ca un martor evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi te invităm să ceri abonamentul tău gratis la revista The Good News (Veștile Bune) și să te înscrii la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători membrilor bisericii, pentru donațiile și zecielile lor, și a altor susținători care contribuie voluntar să suporte această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărtășim cu alții acest mesaj de speranță sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate.

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale. (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații prin întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună ca să fie instruiți din Evanghelie și să își țină tovărășie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu este dedicată înțelegerii și practicii creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărtășim modul de viață a lui Dumnezeu cu aceia, care în mod sincer, caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru, Isus Hristos.

Pastorii noștri sunt disponibili pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia . Dacă dorești să iei legătura cu un pastor sau să vizitezi una dintre congregații, te rugăm să ne scrii la una dintre adresele cele mai apropiate sau ia legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Poți folosi calculatorul tău să intri la locația World Wide Web pe Internet. Adresa www.gnmagazine.org îți dă acces la informații generale, numere trecute de The Good News (Veștile Bune), broșuri și multe altele.

Pentru coborârea broșurilor direct de pe Internet folosește adresa următoare:
www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm .